বাণিজ্য দৰ্পণ

বৰ্ষ ১৯৯৯-২০০০

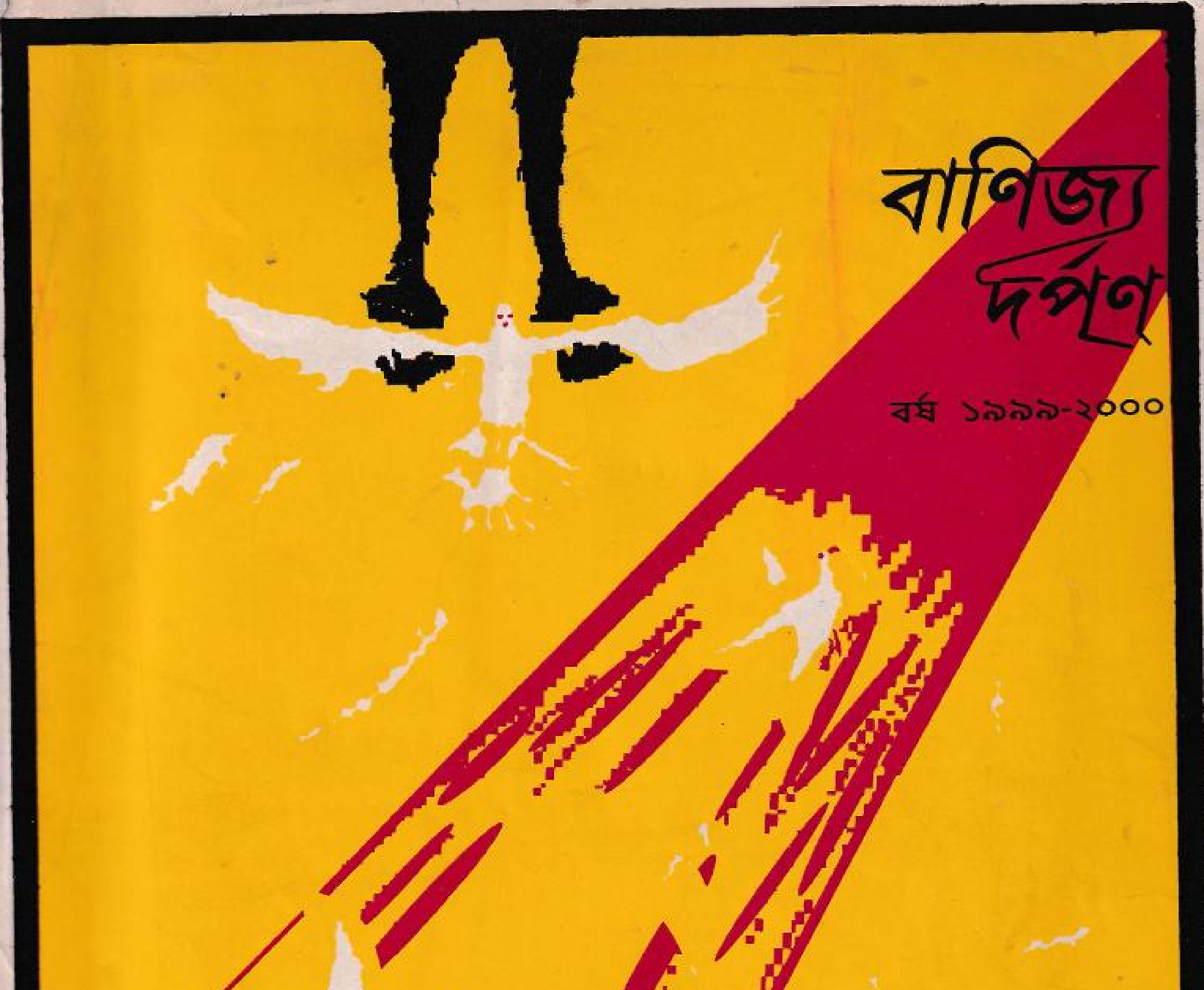

BANIJYA DARPAN

35TH ISSUE, 1999-2000

সম্পাদক : শ্ৰী অমৰজিৎ গগৈ

BANIJYA DARPAN

ANNUAL MAGAZINE, DHSK COMMERCE COLLEGE, DIBRUGARH

35th ISSUE, 1999 - 2000

EDITED BY :- AMARJIT GOGOI.

Published by Kanoi Commerce College Student Union Society. DIBRUGARH

EDITORIAL BOARD 1999 - 2000

President	:	M. M. Das. (Principal, DHSK Com. College)
Prof. In - Charge	:	Prof. G. Adhikary.
Advisere	:	Prof. (Mrs.) K. Khound. Prof. (Mrs.) S. Goswami. Prof. (Mr.) K. Hazarika.
Editor	:	Amarjit Gogoi.
Member	:	Anupam Borgohain. Dipankar Borgohain. Lakhya Jyoti Gogoi.
Cover Art by	:	Dhrubajyoti Saikia.
Planning	:	Anupam Borgohain. Dipankar Borgohain. Lakhya Jyoti Gogoi.
D.T.P. Seting	:	Ranjit Kakoty. Rakheemoni Kakoty.
Published by	:	DHSK COMMERCE COLLEGE STUDENT UNION SOCIETY 1999 -2000
Printed at	:	*Upala Press* *Gandhinagar, Dibrugarh* *Pin - 786001*

শ্ৰদ্ধাঞ্জলী

উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ এই ঐতিহ্যপূৰ্ণ কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়ে আজি একবিংশ শতিকাক আদৰিবলৈ উত্ৰাৱল হৈ থকাৰ প্ৰাকমহুৰ্ত্তত আমি শ্ৰদ্ধাঞ্জলী জনাইছো , সেই সকলৰ মহান আত্মাৰ প্ৰতি - যি সকল জ্ঞাত বা অজ্ঞাত প্ৰয়াত মহান পুৰুষৰ অহোপুৰুষাৰ্থ প্ৰচেষ্টাৰ বাবে ১৯৬০ চনত স্থাপিত হৈছিল এই কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয় ।

আমি শ্ৰদ্ধাঞ্জলী জনাইছো সেই বীৰ শ্বহীদ সকলৰ আত্মাৰ প্ৰতি যি সকলে বিংশ শতাব্দীৰ অন্তত কাৰ্গিল প্ৰান্তত যুদ্ধ কৰি নিজৰ প্ৰান বিসৰ্জণ দি একবিংশ শতিকাৰ প্ৰাকমূহুৰ্ত্তত ভাৰতক জয়ৰ মালা অৰ্পণ কৰিলে ।

আমি শ্ৰদ্ধাঞ্জলী জনাইছো আমাৰ প্ৰয়াত বন্ধু জয়ন্ত শইকীয়াৰ বিদেশী আত্মাৰ প্ৰতি , যাক ডিব্ৰুগড় চহৰৰ মাজ - মজিয়াত দুষ্কৃতিকাৰীয়ে নৃশংস ভাবে হত্যা কৰিছিল । ১৯৯৮ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত ।

আমি শ্ৰদ্ধাঞ্জলী জনাইছো , সেই সকল প্ৰয়াত অসমী সন্তানৰ আত্মাৰ প্ৰতি যি কেৱল স্বজাতিৰ হ'কে , অসমৰ উন্নতিৰ হ'কে , অসমৰ সাহিত্য - কলা সংস্কৃতিৰ লগত আজীৱন জৰিত হৈ থাকি শেষত নিষ্ঠুৰ নিয়তিৰ হাতত হাৰ মানিছিল , যাৰ মৃত্যুত অসমে এখুজৰ বাবে হলেও থমকি ৰব লগা হৈছিল , ক্ষতি হৈছিল অপূৰণীয় ॥

VICE - CHANCELLOR DIBRUGARH UNIVERSITY

DIBRUGARH, PIN - 786004 (ASSAM)

Dr. D. Kakati,
Vice - Chancellor

Phone : 0373 - 70239 (Office)
Fax No. : 0373 - 70323

e - mail : d_kakati@mailcity.com

No. DU / VC / 2000/ 1628

Date : 14 . 12 . 2000

To
Sri Amarjit Gogoi,
Magazine Secretary,
D. H. S. K. Commerce college Students' Union,
Dibrugarh

Dear Secretary,

I am very happy to learn that you are going to bring out the annual issue of your College magazine. A College magazine gives lot of scope for creative activities amongst the students as well as the faculty members. I am sure you would have received enthusiastic cooperation from all concerned in this endeavour. I extend my good wishes to the teachers, student's and staff of your College and hope the magazine would be a great success.

Yours sincerely,

(Dr. Devdas Kakati)

সূচীপত্ৰ

প্ৰবন্ধ

১। সম্পাদকীয়

২। স্বামী বিবেকানন্দৰ দৃষ্টিত আধুনিক যুৱকৰ ব্যক্তিত্ব — অধ্যাপক - শ্ৰী কিৰণ হাজৰিকা

৩। ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আৰ্চনিৰ শিবিৰ সমূহৰ টুকুৰা ছবি — অধ্যাপক - শ্ৰী প্ৰদীপ চাহু

গল্প

৪। চকুলো — শ্ৰী বসন্ত দাস

৫। তিনি বন্ধুৰ গৌৰব — শ্ৰী প্ৰশান্ত দাস

৬। তুমি আহিলা — শ্ৰী জয়ন্ত কুমাৰ শৰ্মা

৭। স্বাধীনতাৰ সোনালী জয়ন্তী — শ্ৰী ৰণদিপ গগৈ

কবিতা

৮। চৰ্ত — শ্ৰী জয়ন্ত দাস

৯। প্ৰেৰণা — শ্ৰী হেমেন্দ্ৰ কুমাৰ গগৈ

১০। ঈশ্বৰ — শ্ৰীমতী দিপি ফুকন

১১। প্ৰেতাত্মা — শ্ৰী ক্ষেত্ৰনাথ টায়ে

১২। অস্তিত্ব — শ্ৰী ধনটি গগৈ

১৩। নবসুৰুজ — শ্ৰী বসন্ত দাস

১৪। এজন হেৰাই যোৱা বন্ধুৰ প্ৰতি — শ্ৰী অমৰজিৎ গগৈ

১৫। তোমাৰ মধুৰতা আৰু মোৰ অস্তিত্বহীনতা — শ্ৰী ত্ৰৈলোক্য দত্ত

১৬। সঙ্গী — শ্ৰী জয়ন্ত কুমাৰ শৰ্মা

১৭। আধৰুৱা সপোন — শ্ৰীমতী সীমা বৰদেউৰী

১৮। শান্তি - আনন্দৰ - অনুসন্ধান — শ্ৰী ডেনিচ চাংমাই

১৯। দুদিনীয়া জীৱন — শ্ৰী ডেনিচ চাংমাই

ENGLISH SECTION

1. RENEWABLE ENERGY IN INDIA A VISION FOR THE NEW MILLENNIUM. — Sir Nayanmoni Chetia
2. *A PEEP INTO THE LABOUR WELFEAR MEASURES IN THE TEA INDUSTRY OF ASSAM* — *Prof. S.N. Mahanta*
3. *COMMERCE EDUCATION & EMPLOYMENT PERSPECTIVE* — *Dr. Raghu Nath Borbora*
4. *INDIAN NATIONAL CADET CORPS.* — *Lalan Kumar Sharma*
5. *LAND ,MANKIND AND WELFARE* — *Prof. Bhupesh Bhagawati*
6. *DRUGS AND DRUG ABUSE SCENARIO* — *Sri Sujoy Sarkar*
7. *NECESSITY OF THE CONSERVATION OF WORLD'S ENVIRONMENT* — *Chandana Dutta*
8. *MOTHER TERESA* — *Miss Ritumoni Thapa*
9. *COMPUTER SOFTWARE* — *Sir Shyam Kumar Chauhan*
10. *MISFORTUNE OF MOTHER INDIA* — *Aparna Das*
11. *HOW TO MAINTAIN FRIENDSHIP* — *Abhay Kumar Singh*
12. *THE BRAVE HEROES OF OUR NATION* — *Mohuwa Bhowal*
13. *FAITH* — *Nayan Moni Chetia*
14. *FRIENDSHIP* — *Shri Khanindra Das.*
15. *THE SKY* — *Narendra Dastider*
16. *I CANNOT SEE* — *Tinni Sanyal*
17. *TO MY BELOVED TEACHER* — *Sri Ketro Nath Taye*
18. *প্ৰতিবেদন*
19. ***EX - EDITOR***

সম্পাদকীয়

বৰ্ত্তমান সময়ছোৱাত অসমৰ ভূখণ্ডত চলি থকা যি সন্ত্ৰাস জৰ্জৰ পৰিস্থিতি। এই পৰিস্থিতিয়ে সচাঁকৈয়ে প্ৰতিজন সচেতন নাগৰিককে চিন্তিত কৰি তুলিছে। প্ৰতিদিনেই বিভিন্ন ঠাইত ঘটি থকা হত্যা, লুণ্ঠন, আদিৰ দৰে ঘটনা বোৰ ছাত্ৰ সমাজৰ ওপৰতো বাৰুকৈয়ে প্ৰভাব পেলাইছে। এনে এক ভয়াবহ পৰিস্থিতিৰ মাজত ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকলে বিদ্যালয় বা মহাবিদ্যালয়লৈও যাবলৈ ভয় কৰি ঘৰতে বহি থকা দেখা যায়। ছাত্ৰ জীৱনত শিক্ষা গ্ৰহন কৰাই মূখ্য উদ্দেশ্য যদিও বৰ্ত্তমান আমাৰ যুব ছাত্ৰ সকল বিভিন্ন কাৰণত নিৰাস হৈ পৰা দেখা গৈছে।

শিক্ষা আৰু ৰাজনীতি ঃ

বৰ্ত্তমান ৰাজনীতি ৰথত উঠি ফুৰা ৰথি মহাৰথি সকলে কোনো এক শিক্ষানুষ্ঠানৰ দ্বাৰ উন্মোচন কৰিবলৈ গৈ উদাত্ত কণ্ঠে দিয়া ভাষনৰ একাংশ ''আজিৰ ছাত্ৰ কালিলৈ দেশৰ নাগৰিক'' --- কিন্তু এই চিৰ সত্য কথাষাৰ যেন বৰ্ত্তমান ৰাজনীতিৰ ৰোষত পৰিয়েই

কলুষিত হোৱাৰ উপক্ৰম ঘটিছে। কিয়নো ৰাজনীতিৰ মেৰপাকে শিক্ষা বিভাগটো মেৰিয়াই পেলাইছে। যিহেতু এজন ছাত্ৰৰ শিক্ষাৰ জীৱন আৰম্ভ হয় বিদ্যালয়ত। আৰম্ভনিতে যদি ছাত্ৰ জনক উচ্ছিত শিক্ষা প্ৰদান কৰিব পৰা নাযায় তেন্তে তেওঁ ভৱিষ্যতে এজন সুনাগৰিক হব নোৱাৰে। কিন্তু আজিকালি এই শিক্ষানুষ্ঠান বিলাকত শিক্ষা দান কৰিবলৈ অহা শিক্ষা গুৰু সকলে মাহৰ শেষত নিজৰ দৰমহা নেপায় শিক্ষা দিয়াৰ পৰা বিৰত থকা পৰিলক্ষিত হয়। ফলত মেধাবী হ'লেও উপযুক্ত শিক্ষাৰ অভাৱত ছাত্ৰ বা ছাত্ৰী গৰাকীৰ বিস্তৰ ক্ষতি হোৱাটো পৰিলক্ষিত হয়। দৰমহা নোপোৱা শিক্ষক সকলে ছাত্ৰ - ছাত্ৰীক টিউচন কৰি ধন উপাৰ্জন কৰে। কিন্তু গাওঁ অঞ্চলত বহু ছাত্ৰ - ছাত্ৰী মেধাৱী অথচ দুখীয়া হোৱাৰ বাবেই ইয়াৰ পৰাও বঞ্চিত হয় শিক্ষা জীৱন সমাপ্ত কৰি। নিজৰ পেটৰ ভোক নিবাৰণৰ বাবে কিছুমান কুকাৰ্য্য কৰিবলৈ আগবাঢ়ি আছে। ইয়াৰ উপৰিও বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই বহু লোকক কেৱল নিজৰ স্বাৰ্থ পূৰণৰ বাবেই মানদণ্ড নিৰ্ণয় নকৰাকৈয়ে শিক্ষা বিভাগত চাকৰি দিয়ে। যাৰ ফলত এজন ছাত্ৰই উপযুক্ত শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত হয়।

প্ৰসংগ নিবনুৱা ঃ

সাম্প্ৰতিক কালত আমাৰ যুৱ মানসিকতা উচ্ছৃংখলতাৰ এটা মূখ্য কাৰণ হৈছে নিবনুৱা সমস্যা। বৰ্ত্তমান আমাৰ দেশৰ অধিক সংখ্যক ছাত্ৰ - ছাত্ৰীয়েই নিবনুৱা হৈ জীৱন অতিবাহিত কৰিছে। প্ৰকৃতাৰ্থত উন্নত মানদণ্ডৰ শিক্ষাব্যৱস্থাৰ অভাৱৰ বাবেই আমাৰ অসমত নিবনুৱা সমস্যা বৃদ্ধি পাই আহিছে। কেৱল শিক্ষা ব্যৱস্থাই নহয়, উপযুক্ত কৰ্ম সংস্থানৰ অভাৱ, বৃহৎ উদ্যোগ বিলাক পুনৰ সম্প্ৰসাৰণৰ বাধাৰ বাবেই নিবনুৱা সমস্যা বৃদ্ধি হৈছে। আন ৰাজ্য বিলাকৰ তুলনাত আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা বহু পিছ পৰা। এই ক্ষেত্ৰত বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই চকু দিয়াটো অত্যন্ত জৰুৰী। প্ৰকৃতাৰ্থত কৰ্ম সংস্থানৰ অভাৱৰ বাবেই বহু ছাত্ৰ ছাত্ৰী উচ্চ শিক্ষিত হৈও নিবনুৱা হৈ থাকিব লগা হোৱাৰ ফলত বহু ক্ষেত্ৰত তেওঁলোকে ধন আৰ্জনৰ বাবে বিপথে পৰিচালিত হোৱাও দেখা যায়। যিয়ে অৱশেষত সন্ত্ৰাসবাদীৰ সৃষ্টিও কৰিব পাৰে।

• নিবনুৱা সমস্যা যিমানেই বৃদ্ধি হৈছে আমাৰ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকলৰ শিক্ষাৰ প্ৰতি সমানেই অনিহা ভাব পৰিলক্ষিত হৈছে। অৱশ্যে শিক্ষাৰ প্ৰতি অনিহা ভাৱৰ আন এটি কাৰণ হৈছে আজিকালি সততে দেখা পোৱা বিদ্যালয়ৰ পৰা বিশ্ববিদ্যালয় পৰ্যন্ত ফলাফল ঘোষনাৰ ভুল তথ্য বিলাক। ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ মাজত বাৰুকৈয়ে মানসিক চাপৰ সৃষ্টি কৰে। যিয়ে নিকি ছাত্ৰ জীৱনলৈ আনি দিব পাৰে সোনোৱালি পোহৰ অথবা আন্ধাৰৰ অমানিশা। একবিংশ শতিকাৰ দুৱাৰ দলিত সকলো বিলাকে সচেতন হোৱাৰ সময় সমাগত।

বানিজ্য বিভাগৰ প্ৰসাৰ ঃ

সৰ্বসাধাৰণতে দেখা পোৱা যায় যে বানিজ্য বিভাগটোৰ প্ৰতি আমাৰ অসমীয়া সমাজ খনৰ দৃষ্টি কম । আমাৰ মহাবিদ্যালয়লৈ চালেই আমি গম পাওঁ যে প্ৰায় 40 % মানহে অসমীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত আছে । প্ৰকৃততে বানিজ্যৰ পৰিসৰ যে কিমান ডাঙৰ তাক আমাৰ সমাজখনে আজিও গম পোৱা নাই । এই বানিজ্য বিভাগটোৰ প্ৰসাৰৰ বাবে আমি বিদ্যালয় পৰ্য্যায়ৰ পৰা চেষ্টা আৰম্ভ কৰিব লাগে । যিহেতু এজন ছাত্ৰ বা ছাত্ৰীয়ে HSLC পাছ কৰি Science নে Arts পঢ়িব তাক থিৰাং কৰিব পাৰে কিয়নো তেওঁলোকে বিদ্যালয় পৰ্য্যায়ত এই দুয়োটা বিভাগৰে আভাস পায় । কিন্তু বানিজ্য বিভাগটোৰ ক্ষেত্ৰত তেনে কোনো সুবিধা নাই । গতিকে এই ক্ষেত্ৰত বানিজ্য বিভাগটোৰ এটা মাধ্যম Book Keeping বিষয় টো যদি বিদ্যালয় পৰ্য্যায়াতে পঢ়াৰ সুবিধা ছাত্ৰ - ছাত্ৰীক দিব পৰা যায় তেন্তে বানিজ্য বিভাগটোৰ প্ৰতি ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ সচেতনতা বৃদ্ধি পাব ।

ইয়াৰ উপৰিও বিশ্ববিদ্যালয় পৰ্য্যায়ত আন Department বিলাকৰ দৰে Commerce Department ৰ শাখা সমূহ সুকীয়া সুকীয়াকৈ খুলাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে বহু ছাত্ৰ - ছাত্ৰ উপকৃত হ'ব। আৰু ইয়াৰ বাবে ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকলে বিশ্ববিদ্যালয়ত প্ৰবল হেঁচা প্ৰয়োগ কৰিব লাগিব ।।

ব্যক্তিগত ঃ

কাৰ্নে বানিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী '' বানিজ্য দৰ্পন '' ৰ ৩৫ তম সংখ্যাটি প্ৰকাশ কৰিবৰ বাবে মোক দায়িত্ব দিয়াত মই মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰীক ধন্যবাদ জনাইছো৷ আলোচনী খন সম্পাদনা কৰিবলৈ আগবাঢ়োতে মোক সকলো দিশতে সহায় কৰা সম্পাদনা সমিতিৰ সভাপতি (অধ্যক্ষ) মনমোহন দাস চাৰ ; অধ্যাপক ঘনশ্যাম অধিকাৰী চাৰ, কল্পনা খাউণ্ড বাইদেউ, চৰিতা গোস্বামী বাইদেউ, কিৰণ হাজৰিকা চাৰ, সদস্য অনুপম, দিপাঙ্কৰ আৰু লক্ষ্যলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আৰু ধন্যবাদ থাকিল ।

উন্নত মানদণ্ডৰ প্ৰবন্ধ আদিৰ অভাবৰ বাবে যথা সময়ত আলোচনী খন প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰাত মই দুখিত । আলোচনী খন সম্পাদনা কৰোতে অনিচ্ছাকৃত ভাবে ৰৈ যোৱা ভুল বিলাকৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিছো । শেষত কাৰ্নে বানিজ্য মহাবিদ্যালয় তথা '' বানিজ্য দৰ্পণ '' কনিৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি মোৰ সম্পাদকীয় কলম সামৰিছো ।

স্বামী বিবেকানন্দৰ দৃষ্টিত আধুনিক যুৱকৰ ব্যক্তিত্ব

অধ্যাপক কিৰণ হাজৰিকা
বিভাগীয় মুৰব্বী হিন্দী বিভাগৰ

বিজ্ঞানৰ প্ৰগতিয়ে আধুনিক বিশ্বক সকলো দিশতে সঘন পৰিবৰ্ত্তনৰ দিশ আনি দিছে। আধুনিক সমাজত জীৱন যাপনৰ পদ্ধতিবোৰ দিনে দিনে ইমান সুলভ আৰু সহজ হৈ পৰিছে যেন এতিয়া হাতেৰে জোন ঢুকি পোৱাৰ প্ৰবচন ফাঁকি বাস্তৱায়িত হৈছে। বিজ্ঞানৰ প্ৰগতিয়ে মানৱ সমাজত বাহ্যিক ৰূপৰহে আশু পৰিবৰ্ত্তন আনিছে; কিন্তু মানৱৰ আটাইতকৈ দৰকাৰী গুণ বিলাকৰ পৰিবৰ্ত্তন আনিব পৰা নাই বৰঞ্চ দিনে দিনে মানৱতা চৰম স্খলনৰ পিনে আগুৱাই গৈ আছে। আগৰ তুলনাত শিক্ষাই বহুত অগ্ৰগতি পাইছে অথচ প্ৰকৃত শিক্ষিত ব্যক্তিৰ অভাৱ সৰ্ব্বত্ৰ পৰিলক্ষিত হৈছে। সেয়ে স্বামী বিবেকানন্দই কৈছিল যে, নৈতিক শিক্ষাৰ অবিহনে প্ৰকৃত শিক্ষা অৰ্জন কৰিব নোৱাৰি। একৈশ শতিকাৰ কালে ঢাপলি মেলা আজিৰ পৃথিবীৰ সন্তানসকলক পিছৰ ১৯ শতিকাৰ বা ২০ (বিশ) শতিকাৰ জীৱন ধাৰণ পদ্ধতি বিষয়ে মনোযোগ নিয়াটো লেখৰ অৰ্থ নহয় যদিও ১৯ শতিকাৰ পৃথিবীৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ব্যক্তিত্ব স্বামী বিবেকানন্দ যিয়ে ১৯ শতিকাৰ দুৱাৰ দলিত বহিও একবিংশ শতাব্দীৰ স্বপ্ন দেখিছিল। তেওঁৰ স্বপ্ন আখৰে আখৰে ফুটি উঠিছে।

স্বামী বিবেকানন্দই স্বচক্ষে ভয়ংকৰ বিশ্বযুদ্ধৰ কদৰ্য্য দৃশ্য দেখা পাইছিল য'ত হাজাৰ হাজাৰ সুন্দৰ সুঠাম তৰুণৰ অকালবোধন হৈছিল, দেখিছিল 'এটম বোমাৰ' নিমিষতে ধ্বংস কৰা চহৰবোৰৰ ধ্বংসাৱশেষ, দেখিছিল চতুৰ্দিশে কেৱল শোষণ, উপনিবেশ, একনায়কত্ববাদ আৰু বিনাশ লীলাৰ তাণ্ডৱ নৃত্য। তথাপি যোৱা সহস্ৰাব্দত পৃথিবীখন ইমান পৰিবৰ্ত্তন হৈ গ'ল যে আচৰিত হৈ নোৱাৰি বিশেষকৈ আগত কোৱাৰ দৰে বিজ্ঞানে অদ্ভুদ পৰিবৰ্ত্তন আনি দিছে।

আজিৰ যুৱকৰ মাজত নৈতিক মূল্যবোধৰ অৱক্ষণ ঘটিছে ই সকলোৰে প্ৰনিধানযোগ্য। হিংসা প্ৰতিহিংসাৰে আগবঢ়া আজিৰ যুৱক চাম সুনিয়োজি হিংসা আৰু ভৌতিক সুখ সম্ভোগ, বিনোদনৰ প্ৰতি দিনকদিনে জিজ্ঞাসা বাঢ়ি গৈ থকা পৰিলক্ষিত কৰিছিল স্বামীজীয়ে।

আধুনিক যুৱকৰ প্ৰকৃতি ঃ

বিশ্বৰ বিভিন্ন ঘটনা আৰু পৰিস্থিতি য়ে আধুনিক যুৱক সকলক ধৰ্মীয় অনুশাসন, আচৰণ আৰু নিৰ্দেশনাবোৰৰ প্ৰতি বিদ্ৰোহী কৰি তুলিছে। আজিৰ বিশ্বত মানৱতা অপমানিত আৰু ঘৃণিত হৈছে; ভাৰতবাসীয়ে নিজৰ গৰিমা তথা সংস্কৃতি পাহৰি গৈছে। এই ভয়ংকৰ প্ৰতিকূল বাতাবৰণৰ লালিত পালিত সন্তানবোৰৰ পৰা এইটো আশা কৰিব নোৱাৰি যে তেওঁলোকৰ মনত ধৰ্ম আৰু নৈতিক

আদৰ্শবোৰৰ প্ৰতি কোনো শ্ৰদ্ধা আৰু আস্থা থাকিব। কাৰণ তেওঁলোকে স্বচক্ষে দেখি আছে। আজি এই দেশত সততা, মানৱতা, ন্যায় ব্যৱস্থাৰ কেনে ভয়ংকৰ কদৰ্য ৰূপ হৈছে।

স্বামী বিবেকানন্দই কৈছে আজিৰ যুৱক শংকালু, আৰু অবিশ্বাসী। তেওঁলোক উদ্ধত আৰু উগ্ৰ স্বভাৱৰ, কিন্তু সাংঘাটিক সাহসী আৰু ৰোমাঞ্চপ্ৰিয়, জিজ্ঞাসু আৰু তাকিক, সন্দেহশীল তদ্ৰূপ বিদ্ৰোহী আৰু পুৰণি প্ৰীতিৰ প্ৰতি কঠোৰ আৰু প্ৰতিবাদী।

আৱশ্যক এজন পথ প্ৰদৰ্শক ঃ

এনে পথভ্ৰষ্ট বা পথ সন্ধানী যুৱক সকলৰ নেতা বা পথ প্ৰদৰ্শক হিচাবে আমি স্বামী বিবেকানন্দৰ বাহিৰে আৰু অন্য কাৰো নাম নললেই হ'ব। তেওঁ একে ধাৰে গতিশীল, তেজস্বী, সাহসী, পবিত্ৰ, সত্যনিষ্ঠ, আৰু নিৰ্ভীক ব্যাক্তিত্ববান ব্যক্তি যে ইয়াত কাৰো আপত্তি নাই।

তেওঁ যুৱক সকলক আহ্বান কৰাৰ সময়ত ছাগলীৰ নিচিনাকৈ বেবাই ফুৰা নাছিল বা উচ্চ মঞ্চত বহি বিদ্ৰোহী যুৱকৰ মিঠা ভাষাৰে হিংসা ত্যাগ কৰিবলৈ কৈছিল এনে নহয় বা মিছা আশ্বাস দি যুৱক নেতা হৈছিল এনে নহয়। তেওঁ অকলেই সিংহৰ দৰে আৰ্তনাদ কৰি কৈছিল -- '' বাহাদুৰ তৰুণসকল আগবাঢ়া। আমাক প্ৰেম, নিষ্ঠা আৰু ধৈৰ্য্যৰ বাহিৰে একো নালাগে। বিকাশেই বা গতিয়েই জীৱনৰ অৰ্থাৎ বিস্তাৰ বা প্ৰেম। সেই কাৰণেই প্ৰিয়জনৰ প্ৰতিৰূপ জীৱন, স্বাৰ্থৰ প্ৰতিটো অভিব্যক্তি মৃত্যু। পৰোপকাৰেই জীৱন পৰোপকাৰ নকৰা মানেই মৃত্যু। নবৈৱ শতাংশ মানুহে যাক তুমি দেখি আছা তেওঁলোক ইতিমধ্যেই মৃত বা প্ৰেত, জীৱিত ব্যক্তি সেইজনেই যিজনে অন্যক প্ৰেম কৰিব জানে।

স্বামীজীয়ে আকৌ কৈছিল '' হে তৰুণসকল তোমালোকে অনুভৱ কৰা সেই সকলৰ যি সকল দুখিয়া বা গৰীবৰ পীড়া, অজ্ঞানী তথা অশিক্ষিত সকলৰ বেদনা, পদদলিত সকলৰ পীড়াবোৰক তেতিয়ালৈকে অনুভৱ কৰা যেতিয়ালৈকে তোমাৰ মূৰ ঘূৰণী আৰম্ভ হৈ নাযায় - সচাঁকৈ তুমি আচৰিত হৈ যাবা এই চিন্তাবোৰৰ অন্ততঃ তোমাৰ অন্তৰাত্মা ঈশ্বৰৰ চৰনত সমৰ্পিত হব, তুমি পাবা, প্ৰভুৰ শক্তি, সহায়তা আৰু দুৰ্ধৰ্ষ শক্তি সংঘৰ্ষৰ। সংঘৰ্ষই বিগত বছৰবোৰ মোৰ লক্ষ্য। সংঘৰ্ষ কৰা। কেতিয়াও ভয়ভীত নহবা। কেতিয়াও ভয় নকৰিবা। অসংখ্য তৰাৰে আবৃত্ত বিশাল আকাশ চাম, ভয় নকৰিবা সিহঁত তোমাৰ ওপৰত খহি পৰিব। যন্তেক থমকি ৰৈ দেখিবা সেইবোৰ তোমাৰ পদদলিত। সাৱধান ধনে কেতিয়াও, তৃপ্তি নিদিয়ে, নাম কমালেও পিয়াহ নপলাই বা যশও সাৰ্থক নহয় তেনেকৈ বিদ্বতাত্ত অনৰ্থক। প্ৰেমহে একমাত্ৰ তৃপ্তি কাৰক। চৰিত্ৰইহে প্ৰেমৰ পথ তৈয়াৰ কৰে। ''

আমি ভাবো অত্যন্ত সন্দেহশীল তথা আস্থাহীন যুবকৰ মনত বিবেকানন্দৰ এই আহ্বানটিয়ে এটি শুদ্ধ প্ৰশ্ন উদয় কৰিব।

আধুনিক যুৱকৰ প্ৰতি স্বামীজীৰ আহ্বান ঃ

"আমাৰ দেশক অলপমান সমৰ্পিত তেজস্বী তৰুণ লাগে যি বুদ্ধিমান আৰু সাহসী, যি মৃত্যুৰ মুখলৈকে যাবলৈও মৰসাহস কৰে, যি সাগৰ সাতুৰি পাৰ হব পাৰে। আমাক এনেকুৱা সহস্ৰ যুৱক লাগে (স্ত্ৰী পুৰুষ নিৰ্বিশেষে) আমাক সমাজক, দেশক, যি সমগ্ৰ বিশ্বক শক্তি দিব পাৰিব। কিন্তু ব্যৰ্থ সংকল্প আৰু কৃত্ৰিমতা নালাগে - লাগিব নিৰ্মাণ কৰিব শুদ্ধ চৰিত্ৰ তেতিয়া মই তোমালোকৰ লগত সদা থাকিম।"

এই ধৰণে উঠি অহা যুৱক চামক আহ্বান কৰিছিল দেশ মাতৃৰ সেৱাত কোনো জাতি বৰ্ণ ভাষা সম্প্ৰদায় নিবিশেষে আনকি যশ, মান, কীৰ্ত্তি, মুক্তি - ভক্তি আদিকো জলাঞ্জলি দি সংঘৰ্ষত জপিয়াই পৰিবলৈ।

আমি এটা কথাই মনত ৰখা দৰকাৰ যে ভাৰত এখন স্বতন্ত্ৰ দেশ, আজি ব্যক্তিগত বলিদানৰ ইমান আৱশ্যক নাই। কোনোবা এজন ধনী ব্যৱসায়ী হব পাৰে, হব পাৰে উচ্চমানৰ বেতনভোগী, লাগে মাত্ৰ আমাৰ সমৃদ্ধি আৰু সফলতাৰ উপযোগ জনতাৰ সেৱাত। সমগ্ৰ জনতাক আমি উচ্চ কৰিব লাগিব আৰু ভাৰতৰ সংস্কৃতিৰ তথা মানবৰ গৰিমাক পুনঃ প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগিব। তাৰ বাবে স্বামীজীৰ দৰে গেৰুৱা বস্ত্ৰ পিন্ধি সন্যাসী হ'ব নালাগে। তুমি অন্তকৰণেৰে সন্যাসী হব লাগিব। নিজৰ দেশমাতৃৰ বেদীত নিজৰ জ্ঞান, জীৱন আৰু উপলব্ধিবোৰ সমৰ্পিত কৰিব লাগিব। নিজৰ দেশবাসীৰ সেৱা কৰা মানে সেই বিশ্বাত্মাক সেৱা কৰা যাক সাধাৰণ অৰ্থত মনুষ্য বুলি কয়।

আধুনিক যুৱকৰ বিচ্ছিন্নতাবাদী ভূমিকা ঃ

এইটো আমাৰ বাবে অতি দুভাগ্য যে আমাৰ বিশাল দেশখনৰ এচাম যুৱকেই আকৌ দেশক টুকুৰা টুকুৰ কৰাৰ ষড়যন্ত্ৰত লিপ্ত হৈছে। ভাৰত স্বতন্ত্ৰ হোৱাৰ পাছত বহুটো বিচ্ছিন্নতাবাদী সংগঠনত আমাৰ যুৱক সকল জড়িত হৈ আছে। ইয়াৰ কাৰণ এইটোৱে যে তেওঁলোকে স্বামী বিবেকানন্দৰ অমৃত চেকি চোৱা নাই। ভাৰতৰ স্বতন্ত্ৰতা সংগ্ৰামত প্ৰথমাবস্থাত যি সকল বীৰপুৰুষে প্ৰানাহুতি দি দেশৰক্ষা আন্দোলন কৰিছিল তেওঁলোকে স্বামীজীৰ আহ্বান ক্ৰমেই অগ্ৰসৰ হৈছিল আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত আছিল স্বামীজীৰ আদৰ্শ, উঠত আছিল স্বামীজীৰ তেজস্বী শব্দমালা। তেওঁলোকে মাৰাঠা, অসম, পঞ্জাৱ, বংগাল বুলি যুঁজা নাছিল তেওঁলোকে যুঁজিছিল সমগ্ৰ ভাৰতভূমি স্বতন্ত্ৰ কৰিবলৈ। আজি ভাৰতক পুনঃ পুণজীৱিত কৰাৰ বাবে আৱশ্যক আমাৰ যুৱক সকলক স্বামীজীৰ উপদেষ্টা আৰু অমৃতপান। স্বামীজীয়ে কৈছিল --"তোমালোকে বিশ্বাস ৰাখা আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেকৰে আত্মাত সেই এক সনাতন শক্তিয়ে নিবাস কৰি আছে যাৰ দ্বাৰা তোমালোকে সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষক পুনৰ জীৱিত কৰিব পাৰিবা।"

□□

ব্যক্তিগত অনুভৱ

ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনিৰ শিবিৰ সমূহৰ টুকুৰা ছবি

প্ৰদীপ কুমাৰ চাহু
জেষ্ঠ প্ৰৱক্তা তথা কাৰ্য্যক্ৰম বিষয়া,
ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনি কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়

যোৱা ১৯৯৯ - ২০০০ বৰ্ষটোত কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাষ্ট্ৰীয় সেৱা আঁচনিৰ অন্তৰ্গত কেইবাটাও শিবিৰ অনুষ্ঠিত হৈছিল, তথা কেইবালানিয়ো আলোচনা চক্ৰৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। এই শিবিৰ সমূহত সংঘটিত কিছু সত্য কাহিনীৰ আলমত ৰসাল টুকুৰা ছবি কিছুমান এই লিখনিত ডাঙি ধৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছো। যিহেতুকে স্বেচ্ছাসেৱক সকলৰ মৰ্য্যদাৰ প্ৰশ্নৰে এই ছবিবোৰ ডাঙি ধৰিব পাৰে বাবেই তেওঁলোকৰ প্ৰকৃত নামবোৰ উল্লেখ কৰা হোৱা নাই। তথাপিও কাৰোবাৰ অন্তৰাত্মাত সচাঁকৈয়ে যদি আঘাত লাগে তেন্তে আৰম্ভনীতেই ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিছো।

পাতনি

যোৱা বছৰ কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ মাজত এন, এচ, এচ ত যোগদান কৰাৰ আগ্ৰহ দেখি মই তবধ মানিছিলো। বেছিভাগেই উচ্চতৰ মাধ্যমিক ১ম বৰ্ষিকৰ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী; ইয়াৰ কৃতিত্বৰ সিংহভাগৰ অধিকাৰি আমাৰেই প্ৰিয় ছাত্ৰ শ্ৰীমান কুল বৰ্মন আৰু অজি গগৈ। দুয়ো স্নাতক বৰ্ষৰ ছাত্ৰ। প্ৰথমছোৱাত বৰ অসুবিধা হৈছিল কিয়নো চৰকাৰী অনুদান বহুত পলমকৈ পাইছিলো বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা; কিন্তু প্ৰথমৰে পৰাই একো নহলেও কৰ্মৰত দিনকেইটা ছাত্ৰসকলক পাতলীয়া আহাৰৰ যোগান ধৰাতো নিয়ম। ব্যক্তিগতভাবে জামিন হৈ ডিব্ৰুগড়ৰ এখন জনপ্ৰিয় হোটেলৰ লগত চুক্তি কৰি কাম চলাই আছিলো। দ্বিতীয়তে, একেলগে ৮০/৯০ জন ছাত্ৰ - ছাত্ৰীক পৰিচালনা কৰাৰ সমস্যা সমূহ ভোক্ত ভোগীয়েহে জানে। অৰ্থাৎ শৃঙ্খলাৰ মাজতেই বিশৃঙ্খল। দা, কোৰ হেৰাই যাবলৈ ধৰে, সক্ৰিয়া হোৱাৰ লগে লগেই বননিত ঘাঁহৰ লগত মিলি গৈ নেদেখা হয়, হুলস্থূলতো আছেই। কৰ্মদিনৰ (দেওবাৰেহে কৰা হয়) তিনিসপ্তাহ যোৱাৰ পিছত যেনিবা হিচাপত আহিল যেতিয়া ১০০ জন স্বেচ্ছাসেৱকক ১০ টা দলত বিভক্ত কৰি একোজনকৈ মুৰব্বী (জেষ্ঠ স্বেচ্ছাসেৱকৰ পৰা)ৰ অধীন কৰি মুৰব্বী সকলক কাম ভগাই দিয়া হৈছিল। ১৫।১০।৯৯ তাৰিখে প্ৰাক্তন স্বেচ্ছাসেৱকৰ সকলৰ উদ্যোগত এখনি কৰ্মশালা তথা সাংস্কৃতিক সন্ধিয়া সুন্দৰ ভাবে সমাপন হৈ যায়; মোৰ ভাল লাগিছিল, অতিকৈ আনন্দিতও হৈছিলো যেতিয়া প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ তথা বৰ্তমানৰ অধ্যক্ষ (দুযো এসময়ত এন, এচ, এচ ৰ কাৰ্য্যক্ৰম বিষয়া আছিল) ই স্বেচ্ছাসেৱক সকলক ভূয়সী প্ৰশংশা কৰিছিল, তেওঁলোকৰ

নিয়মানুবর্তিতা, সেৱা তথা আগ্রহৰ বাবে।

এক

২৮/১০/৯৯ তাৰিখৰ পৰা ৬/১১/৯৯ তাৰিখলৈকে বিশেষ শিবিৰ অনুষ্ঠিত হৈছিল কানৈ আইন মহাবিদ্যালয়ত; সুকলমে চলি থকাৰ মাজতেই ২৯/১০/৯৯ তাৰিখে বিশৃঙ্খলা আৰম্ভ হৈছিল। ২/১১/৯৯ তাৰিখৰ দিনটো জোৰা আলোচনা চক্ৰৰ আয়োজনত মই ব্যস্ত থকাৰ বাবে শিবিৰ পৰিচালনাৰ দায়িত্ব প্ৰাক্তন স্বেচ্ছাসেৱক দুজনক দি সমল ব্যক্তি (Resource Person) ক লগ ধৰিবলৈ গৈছিলো; ঘূৰি আহোঁতে দেখা পালো যে বাটেদি দুজন স্বেচ্ছাসেৱক অন্য কৰবালৈ গৈ আছে। মই দলনেতাৰ পৰা কৈফিয়ত লওঁতে পানী খাবলৈ ঘৰলৈ যোৱাৰ কথা কৈছিল যিহেতু উক্ত স্বেচ্ছাসেৱক এজনৰ ঘৰটো তেনেই ওচৰত আছিল; স্বেচ্ছাসেৱক জনৰ ভাষ্যমতে শুকুৰবাৰে তেওঁৰ ' সন্তোষী ' ব্ৰত থাকে আৰু বাহিৰৰ বস্তু একো নেখায়। ময়ো বাক্যব্যয় নকৰি স্বেচ্ছাসেৱক সকলক ভাত খোৱাৰ কুপন দিওঁতে উক্ত স্বেচ্ছাসেৱক জনেও লৈছিল। গথুলি যেতিয়া মই প্ৰশ্ন কৰিছিলো যে হোটেলৰ পানী তথা খাদ্যখিনি বাহিৰৰ নহয় নেকি? তেতিয়া স্বেচ্ছাসেৱক জনৰ অৱস্থা চাবলগীয়া হৈছিল, হাঁহিবই নে কান্দিবই, কেৱল তলমূৰ কৰি আছিল। সিদিনাই প্ৰাক্তন স্বেচ্ছাসেৱক দুজনৰ এজনে মহাবিদ্যালয়ৰ গাতে লাগি থকা পুখৰীৰ নাও এখনত উঠি ধেমালি কৰি থাকোতে নাৱৰ গজাল সোমাই কলাফুল প্ৰায় এবেগেত ফাটি চিকিৎসালয়ত ভৰ্তি হবলগীয়া হৈছিল। এই ঘটনাটো হোৱাত মোৰ অৱস্থাৰো তথৈবচ, ৰোগীকেই চাম নে আলোচনা চক্ৰৰ আয়োজন কৰিম? যি কি নহওক, সকলোবোৰ সময়মতে সুকলমে সামাধা হৈ গৈছিল।

দুই

বিশেষ শিবিৰ চলি থাকোতেই 'যুৱ সাংস্কৃতিক বিনিময় (Youth Culture Exchange) শিবিৰৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা নিৰ্দেশ, অনুদান (ইয়াৰ বাবে এবছৰৰ আগতেই আবেদন কৰা হৈছিল) ইত্যাদি আহিছিল; স্বাভাৱিকতেই ইয়াৰ বাবে ব্যস্ত হবলগীয়াত পৰিছিলো। আঁচনিমতেই ১৮/১১/৯৯ তাৰিখে ৰাজস্থানৰ জয়পুৰ অভিমুখে ৰাওনা হৈছিলো ২২ জনীয়া দল এটি লগত লৈ। আমি নিৰ্দেশমতে সাংস্কৃতিক কাৰ্যসূচী তৈয়াৰ কৰি গৈছিলো। ২১/১১/৯৯ তাৰিখে দিল্লী পাই ভাতমুঠিৰ যোগাৰ পুৰণা দিল্লীৰ ৰেলষ্টেচনৰ বাহিৰত থকা 'ধাবা' এটিত কৰিছিলো। দৰ-দাম কৰি ১০ টকা মূল্যত পেটভৰাই খোৱাৰ বন্দোৱস্ত কৰি মই আৰু প্ৰাক্তন স্বেচ্ছাসেৱক কেইজনমানে বস্তুৰ ৰখীয়া হৈ সৰু ল'ৰা ছোৱালীবোৰক ভাত খাবলৈ পঠাই দিছিলো। সিহঁত ঘূৰি আহিলে আমি যাম বুলি ভাবিছো, তেতিয়া সময় বিয়লি তিনি বাজিছিল। ঘূৰি আহি এজন স্বেচ্ছাসেৱকে নাটকৰ ভংগীমাত কৈছিল - '' চাৰ, আমি এতিয়া মাৰ্কেটিং কৰিম। '' মইতো অবাক; আৰে আমি ভাত নাখাম নেকি? লৰাৰ ভাষা আৰু কাণ্ডজ্ঞানে মোক স্তম্ভিত কৰি তুলিছিল। তাতে দুটামানে নোখোৱাকৈ আহিল; কাৰণ দাইলখিনি বেয়া হেনো, টেঙা হৈ গৈছিল। আমিবোৰে খাবলৈ গৈ একে খিনি দাইলকে খালো; মোৰ অনুভৱ হ'ল সেইয়া বেয়া নহয় ধাবাৰ দাইল অথাৎ তাৰকা। হাঁহিত থাকিব নোৱাৰা হৈছিলো। নিশালৈ ছাত্ৰহঁতৰ ইচ্ছাতেই এখিনিয়ে ওচৰৰে বেলেগ হোটেল এখনত খাইছিলো; মই পিছত গৈ দেখো যে সেই হোটেলখন

বেছিহে লেতেৰা। আমাৰ ল'ৰাহঁতৰ জ্ঞান আৰু উপস্থিত বুদ্ধিয়ে দুখ - কষ্টৰ মাজতো হাঁহিৰ খোৰাক যোগাইছিল। পিছদিনা জয়পুৰ পাই বিনিময় শিবিৰৰ বাবে প্ৰস্তুত হৈছিলো। জয়পুৰত ৰুটি বেছি চলে, ভাত তাকৰীয়া; স্বাভাৱিকতেই অৰ্ডাৰ দি ভাত ৰন্ধোৱাৰ পিছতহে খাব পাইছিলো। আমাৰ ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ হিন্দী শুনিবলগীয়া হৈছিল - '' জলকীয়া একটা লাও তো। ''

তিনি

ওভতাৰ পথত অৱস্থা বেছি পুতৌলগা হৈছিল। এজনী জেষ্ঠ স্বেচ্ছাসেৱিকা (কামে - কাজে ওস্তাদ)ৰ কাৰ্যই মোক স্তম্ভিত কৰিছিল। পানী সলনি হৈ মাত ভাগিছে কিন্তু জয়পুৰী আইচক্ৰীম খোৱাৰ লোভ সামৰিব পৰা নাছিল। আমাৰ নতুন স্বেচ্ছাসেৱক সকলৰ তাই আদৰৰ বায়েক, এতেকে তাইৰ ফালে কোনোবাই চোৱা দেখিলেই তেজ গৰম হয় সিহঁতৰ, মাৰেই মানুহটোক। কি আচৰিত, অসমৰ লৰাই অন্য প্ৰদেশত গৈ মাৰপিত কৰিব বিচাৰে, বায়েকৰ ফালে কোনোবাই চোৱাৰ বাবে। যদি অপৰিচিত মানুহ এজনৰ ফালে অন্যজনে নাচায়েই, গাভৰু ছোৱালী এজনীৰ ফালে ডেকা ল'ৰা এজনৰ চকু নাযায়েই, তেন্তে জীৱনৰ আনন্দই নো ক'ত? ফুল যদি ভালেই নাপাওঁ তেন্তে ফুলৰ সমাদৰ নো ক'ত থাকিব? ইয়াক বুজালেও নুবুজে সিহঁতে। যিহেতুকে সিহঁতৰ আদৰৰ বায়েক সিহঁতক উচটাই থাকে।

চাৰি

ওভতাৰ পথত দিল্লীত ৬ ঘণ্টামান সময় পাওঁতেই ১০ জন মানে পলাই পত্ৰং দিছিল বজাৰ অভিমুখে। দিল্লীৰ পৰা ডিব্ৰুগড়লৈ আসন সংৰক্ষন নথকা হেতুকে মুটিয়াৰ সহযোগত শকত অংকৰ ধনৰ বিনিময়ত এটা সাধাৰণ ডবাৰ কম্পাৰ্টমেণ্ট লৈ অহাৰ বাবে যি কষ্ট খাইছিলো তাক পাহৰাতো এই জনমত চাগৈ সম্ভৱ নহব। ৰেল চলিবলৈ ১/২ ঘণ্টা মান থাকোঁতেহে কেইজনমান আহি ওলাইছিল হাতত নতুন বেগ ভৰ্তি কৰি লৈ। আমাৰ ল'ৰাহঁতৰ কৰ্তব্যজ্ঞান কেতিয়াকৈ হব ভাবি কুল নাপাইছিলো। বাৰংবাৰ মানা কৰা স্বত্বেও বিহাৰত এজন নিৰীহ যাত্ৰীক হেঁচা ঠেলাৰ মাজত সোমাবলৈ অসুবিধা পাই দুজন সদস্যই ঘোঁচা মাৰি নাকেৰে তেজ উলিয়াই দি বীৰত্ব কৰিলো বুলি ভাবি থাকোতেই বিহাৰ পুলিচে ধৰি যি লাঞ্চনা কৰিছিল, গোটেই দলটোৱে সেই ঘটনাক এতিয়ালৈকে পাহৰিব পৰা নাই। অনভ্যস্ত জীৱন প্ৰণালীত জয়পুৰত ল'ৰাহঁত দেৰিকৈ শোৱে, উঠে পুৱা ৭/৮ বজাত, ১০ বজাত জলপান, দুপৰীয়া আহাৰ ১.৩০ বজাত আৰু নিশা হই শেষত খাওঁতে দহ বাজিছিলগৈ; অৰ্থাৎ হোটেল বন্ধ হবৰ উপক্ৰম হৈছিল।

পাঁচ

যোৱা ৮।১২।৯৯ তাৰিখৰ পৰা ১৩।১২।৯৯ তাৰিখলৈকে ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ত 'কেন্দ্ৰীয় বিশেষ শিবিৰ' অনুষ্ঠিত হৈছিল। কিছু ৰখাল পৰিস্থিতিয়ে ইয়াৰো মনত ৰেখাপাত কৰিছিল। আমাৰ ছাত্ৰ কুল বৰ্মনে এজন স্বেচ্ছাসেৱক হিচাপে যোগদান কৰি নিজা কৰ্তব্যৰ গুণত সকলো স্বেচ্ছাসেৱক - স্বেচ্ছাসেৱিকা ৰ মাজত বৰ প্ৰিয় হৈ পৰিছিল। অন্য মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা অহা

স্বেচ্ছাসেৱিকা এগৰাকীয়ে আকৰ্ষিত হৈ কুল বৰ্মনৰ পিছ লেৱা হৈছিল। বুধিয়ক কুলই অব্যাহতি পাবৰ বাবে এজন প্ৰাক্তন স্বেচ্ছাসেৱকৰ গুণ - গৰিমা, ঘৰুৱা স্বচ্ছল অৱস্থাৰ কথা ইমানেই বখানিলে যে তাই সিজনৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। জুইকুৰা অধিক তীব্ৰ কৰিবৰ বাবে কুলই সহায় ললে অন্তৰংগ বান্ধৱী সুমিৰ পৰা। সুমিয়ে লগৰ এজনী লিমা শৰ্মাৰ লগ লাগি উক্ত স্বেচ্ছাসেৱিকা জনীয়ে শুনাকৈ প্ৰাক্তন স্বেচ্ছাসেৱক জনৰ বেছিকৈ প্ৰশংসা কৰি পুৱালৈ ভালপোৱাৰ প্ৰস্তাৱ দিয়াৰ কথা জনালে। প্ৰাক্তন স্বেচ্ছাসেৱক জন কিন্তু এই সন্দৰ্ভত একেবাৰে অজ্ঞ আছিল তথা তেওঁ বিশেষভাৱে কাৰোৰে প্ৰতি আকৰ্ষিত নোহোৱাটো মই জানিছিলো; তেওঁ এটি ছাত্ৰ সংগঠনৰ ডিব্ৰুগড় জিলাৰ সভাপতিয়ো। আকৰ্ষিত হোৱা উক্ত স্বেচ্ছাসেৱিকা জনীয়ে কথা বিষম দেখি সুবিধাটো নেহেৰুৱাৰ উদ্দেশ্যেৰে সেই নিশাই ৰাতি বাৰ বজাত (ভাত খাওঁতেই যিহেতু নিশা ১১-৪৫ বাজিছিল) গৈ প্ৰাক্তন স্বেচ্ছাসেৱক জনক কৈছিল - '' আজি দা, মই আপোনাক ভাল পাওঁ। '' অজি গঁগৈ তো অবাক।

ছয়

কুল বৰ্মনে এটি বঢ়িয়া কাম কৰি পেলাইছিল। শেষৰ দিনা সকলো যোৱাৰ পিছত তিনিগৰাকী ছাত্ৰী আৰু কুলৰ সৈতে দুজন বন্ধু শিবিৰত গাড়ীৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকোঁতে কুলই হঠাতে প্ৰস্তাৱ দিছিল - '' অই, তহঁতে যোৱা(Pair) হিচাপে ঘূৰি পোৱা নাই নহয়! কেনেকুৱানো লাগে আমি ঘূৰি চাওঁ আহ। '' প্ৰস্তাৱমতে এগৰাকী বান্ধৱী আৰু এজন বন্ধুৰ সৈতে তিনিযোৰ হৈ দুযোৰক দুফালে পঠাই নিজে অন্তৰংগ বান্ধৱী চুমিৰ সৈতে ৰখিয়া হৈ থাকিল। পিছত ইয়াৰে এযোৰৰ সফল সমাপ্তি ঘটিছে বুলি গম পোৱা গ'ল। ছাত্ৰজন প্ৰাক্তন স্বেচ্ছাসেৱক শ্ৰেষ্ঠ স্বেচ্ছাসেৱক হিচাপে কেইবাবাৰো পুৰস্কৃত আৰু বৰ্ত্তমান নিজাববীয়াকৈ ব্যৱসায় আৰম্ভ কৰি নিজৰ ভৰিত থিয় দিবলৈ সক্ষম হৈছে আৰু ঘৰখনকো সকাহ দিছে। ছাত্ৰী গৰাকীয়ো চূড়ান্তবৰ্ষৰ তথা অতি অমায়িক আৰু কৰ্তব্যপৰায়ণ স্বেচ্ছাসেৱিকা। মোৰ আনন্দ হৈছিল যে ধেমালিৰ চলেৰে কুলই একতাৰ বান্ধোনেৰে বন্ধুবৰ্গক বান্ধিবলৈ কৰা প্ৰয়াস আৰু তাৰ সফল পৰিণতিৰ বাবে।

সামৰণি

এনে ধৰণৰ সৰু সৰু ঘটনাবোৰে জীয়াই থকাৰ প্ৰেৰণা বহুত দিয়ে, অভিজ্ঞতাৰ ভৰাঁল টনকিয়াল কৰে, সুসিদ্ধান্ত লোৱাত সহায়ক হয়। হাঁহি ধেমালিৰ মাজেৰেই বহুত কথা শিকিব যে পাৰি তাৰ বিশ্বাস দৃঢ় হয়।

□□

গল্প

চকুলো

শ্ৰী বসন্ত দাস
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

একুৰি দুটা বসন্ত পাৰ হৈ গৈছে জুৰিৰ জীৱনত। তাইৰ দেহত পিৰিটিৰ জুই। বসন্তৰ আগমনে প্ৰকৃতিক সজাই পৰাই তুলিছে। নতুন সাজ পাৰ পিন্ধি প্ৰকৃতি নদন বদন সুন্দৰী জনী হৈছে। বহাগী মলয়াই প্ৰকৃতিৰ মুৰ আছুৰি ফনিয়াই সুবাস বিলাইছে।

কিন্তু জুৰিৰ মনত শান্তি নাই। দুচকুৰে বৈ আহিছে মাত্ৰ অনৰ্গল চকুলো দুধাৰি, বাট চাই আছে চেনেহলৈ বুকুভৰা মৰম দিবলৈ। এইয়া আজিৰ পৰা প্ৰায় ছয়- সাত বছৰৰ আগৰ কথা। জুৰি তেতিয়া ক্লাচ নাইনৰ ছাত্ৰী। জুৰি পঢ়াত বৰ ভাল আছিল। তাই কোনো দিনে স্কুল খতি নকৰিছিল।

জুৰিহতৰ ঘৰৰ পৰা স্কুল খন প্ৰায় তিনি কিলোমিটাৰ মান দূৰত। গাড়ী মটৰৰ কোনো সুবিধা নাই গতিকে তাই সদায় খোজ কাঢ়িয়ে স্কুললৈ যায়। এদিন তাই স্কুললৈ গৈ আছে, স্কুল পাবলৈ আৰু এক কিলোমিটাৰ মান আছে এনেকুৱাতে এজাক বৰষুণ আহিল। তাই এতিয়া কি কৰিব ছাটিও অনা নহ'ল, ৰাস্তাত ৰবলৈও কোনো সুবিধা নাই।

'' কাঁকো পৰে তালো সৰে '' থিক সেই সময়তে এজন লৰা চাইকেলেৰে ছাটিলৈ আহি আছিল। জুৰি তিতিবুৰি আহি থকা দেখি লৰাজনে তাইৰ ওচৰত বৈ মাত লগালে ....।

- 'ইমান বৰষুণত অকলে আহিছা'? জুৰিয়ে লাজ লাজকৈ ঘুৰি চালে।

- 'বেয়া নোপোৱা যদি কথা এটা কওঁ'? লাজ আৰু ভয়ত তাইৰ আচৰিত ভাৱ এটা ফুটি উঠিল।

- 'মোৰ নাম দুলাল। একে শ্ৰেনীত নপঢ়িলেও বন্ধু বুলিয়ে ধৰি লব পাৰা। ছাটিতো লোৱা মই গৈ থাকো'। জুৰিয়ে এক অজান উত্তেজনাত লওঁ নলওঁ কৈ ছাটিতো ললে, আৰু দুলাল গ'লগৈ। এনেদৰে অতিবাহিত হ'ল সিদিনাৰ দিনটো।

জোনাক গলে এন্ধাৰ আহে ঠিক তেনেদৰে দিনটো গ'ল পৃথিৱীৰ বুকুত সন্ধ্যা নামি আহিল। সমগ্ৰ পৃথিৱী যেন নিদ্ৰাৰ বুকুত, কিন্তু ওজাগৰে আছে মাত্ৰ জুৰি। তাইৰ মনত অনেক কল্পনা ভাহি আহিছে। আহিবও কাৰণ এইটো সিহতৰ কল্পনা কৰা বয়স।

জুৰি ৰাতিপুৱা অইন দিনাতকৈ সোনকালে উঠি পঢ়া শুনা কৰি অইনদিনাৰ দৰে স্কুললৈ গ'ল। তাই স্কুলত গৈ লক্ষ্য কৰিছে শনিবাৰে লগ পোৱা লৰাজন স্কুললৈ অহা নাই। অৱশেষত তাই লগৰ ছোৱালী এজনীক শুধি গম পালে যে দুলাল স্কুললৈ অহা নাই। তাৰ হেনো জ্বৰ উঠিছে। তাইৰ মনটো বেয়া লাগি গ'ল কিয়নো তাইৰ বাবে সি বৰষুণত তিতি তিতি আহিলো আচলতে কিন্তু দুলালৰ জ্বৰ আগৰ পৰা হৈ আছিল কিন্তু বৰষণত তিতা বাবে হয়তো অলপ বেছি হৈছে।

জুৰিয়ে সিদিনা গা বেয়া লগা বুলি প্ৰধান শিক্ষকক কৈ সোনকালে ঘৰলৈ উভতি আহিল। তাই মনতে ভাবিছে যে পাৰিলে এপাক দুলালৰ ঘৰত সোমাই গ'লে ভাল হয়। ভৱামতে কাম হ'ল। তাই দুলালৰ ঘৰত সোমাল।

দুলাল তেতিয়া বিচনাত শুই আছিল আৰু মাক ওচৰতে বহি আছে। দুলালে জুৰিক দেখি মাত লগালে - 'ও জুৰি আহিছা আহা আহা ওচৰলৈ আহা'। দুলালৰ মাকে জুৰিৰ মুখলৈ চালে জুৰিয়ে লাজতে তলমূৰ কৰিলে।

দুলালে মাকক কলে - মা এইয়া মোৰ, মানে আমাৰ স্কুলত পঢ়ে। নাম জুৰি, বহা জুৰি সৌ চকী খনত বহা।

দুলালৰ মাকে হেপাহেৰে শুধিলে - আইজনী ঘৰত কোন কোন আছে?

- মই, মা আৰু দাদা এজন আছে, দুখ মনেৰে জুৰিয়ে উত্তৰ দিলে।

- দেউতা নাই নেকি? মাকে প্ৰশ্ন কৰিলে।

- নাই, দেউতা আজি দুবছৰ আগতে বাচ দুৰ্ঘটনাত ....

তাই আৰু কব নোৱাৰিলে। দুচকুৰে দুধাৰি চকুলো বৈ আহিল।

- হব, আই হব! আমাৰো একে দুৰ্ভগীয়া কপাল। যোৱা তিনিবছৰ আগতে বোমা বিস্ফোৰণৰ ফলত দেউতাকৰ মৃত্যু হ'ল। ভাৰতীয় সেনা বিভাগত চাকৰি কৰিছিল। এই বুলি কৈয়ে তেওঁ চকুলো টুকিলে।

জুৰিয়ে নিজকে প্ৰস্তুত কৰি কলে - দুখ নকৰিব খুৰীদেউ। কাৰ ভাগ্য কোনে কাঢ়ি নিব। এৰা তাকেইটো। বাৰু তুমি অলপ বহা। মই অলপ গৰম পানী কৰো। এই বুলি দুলালৰ মাক

পাকঘৰত সোমাল। জুৰিৰ মনত এনেকুৱা লাগিল যেন তাই সদায় আহি থকা ঘৰ এখনলৈ আহিছে। জুৰিয়ে দুলালৰ ওচৰত বহি সুধিলে - কেনেকুৱা পাইছা অসুখ অলপ কমিছেনে?

বৰ্তমান জ্বৰ নাই, ডাক্তৰৰ মতে দুই এদিনতে ঠিক হৈ যাব। বাৰু জুৰি সৌ টেবুল খনতে টেবলেত দুটা আছে তাৰে এটা দিয়াছোন। জুৰিয়ে টেবলেত টো দি দুলালৰ মূৰত হাত এখন থলে। দুলালে অজানিতে জুৰিৰ হাত খন ধৰিলে। জুৰিৰ মনটো যেন এক অজান ভাৱত শিহঁৰি উঠিল। দুলালে জুৰিক কিবা এটা কব বিচাৰিছে কিন্তু কব পৰা নাই, অৱশেষত লাহেকৈ কলে - আই লাভ ইউ, জুৰি। জুৰিয়ে দুলালৰ হাত খন আচোৰমাৰি অলপ আঁতৰি আহিল। এনেকুৱাতে চাহ আৰু গৰম পানী লৈ মাক আহি পালে। চাহ কাপ জুৰিক দি দুলালক গৰম পানী খিনি দিলে। চাহ খাই উঠি জুৰিয়ে যাবলৈ ওলাইছে। পাকঘৰত মেকুৰী সোমাব পাৰে বুলি দুলালৰ মাক পাকঘৰলৈ গ'ল। জুৰিয়ে যাবৰ সময়ত দুলালৰ কাণে কাণে কৈ গ'ল - আই অলচো লাভ ইউ ভেৰি মাচ্ছ, আৰু দুলালৰ দুগালে দুটা চুমা আঁকি দি গ'ল। জুৰি ঘৰলৈ উভতি গৈ অনুভৱ কৰিছে তাই যেন এটা নতুন পথত ভৰি দিছে। তাই নেজানে এই পথত কিমান কাঁইট আছে।

দিন বাগৰিল, দিনৰ পিছত মাহ, মাহৰ পিছত বছৰ পাৰ হৈ গ'ল। চ'ত মাহ শেষ হওঁ হওঁ। প্ৰকৃতিৰ গালে নৱ বসন্তৰ আগমন হৈছে। চাৰিওফালৰ গছ লতাই পাত সলাই নৱৰূপ ধাৰণ কৰিছে। ওখ ওখ এজাৰ বোৰত কপৌ ফুলিছে, শিপিনীৰ গাত তত নাই, বিহু আহিছে বিহুৱান ওলোৱা নাই। জুৰি হঁতেও তাঁতশাল জুৰিছে। জুৰিৰ আশা বিহুৱানত তাইৰ মনৰ পচন্দ অনুযায়ী ফুল বাচিব।

এইদৰে জুৰিয়ে বিহুৱান বৈ বৈ থাকিল বহাগ বিহুৰ অপেক্ষাত। জুৰিৰ মনত ক'তযে আশা বিহুৰ দিনা তাইৰ ককায়েক আহিব আৰু আহিব অতি প্ৰিয়জন।

বিহুলৈ আৰু এদিন বাকী এনেতে পিয়ন জনে জুৰিৰ হাতত চিঠি এখন আৰু টকা পাচশ দি গ'ল। চিঠি পঢ়ি জুৰিৰ মনতো সেমেকি গ'ল।

যি কি নহওঁক ককায়েক নাহিলেওঁ দুলাল আহিব।

বিহুৰ দিনা দুলাল জুৰিৰ ঘৰলৈ আহিছে। জুৰিয়ে দুলালক আদৰ - সাদৰকৈ বহিব দিলে আৰু তাইৰ মাকেও দুলালৰ খবৰ - বতৰা শুধিলেহি। প্ৰেমিকক যদি কোনোৱা প্ৰেমিকাই এটা সাধাৰণ উপহাৰ দিয়ে প্ৰেমিকৰ মনত সেইটোয়ে যেন অমূল্য সম্পদ।

জা - জলপান খাই দুলাল যাবলৈ ওলাল। জুৰিয়ে সৰু পেকেট এটা আনি দুলালৰ হাতত দিলে, এইবোৰ কি দিছা? নাই একো বিশেষ নহয়। বিহুৰ দিনা তোমাক

হাতে ঘূৰাই পঠিয়ালে মোৰ জানো ভাল লাগিব। দুলালে একো নামাতিলে। জুৰিৰ মনত অপাৰ আনন্দ বিহুৰ দিনা তাইৰ ভাল পোৱা জনক বিহুৱান খন দি কিমান যে ভাল লাগিছে খালি তাই কব পৰা নাই। এদিন দুদিন কৈ সময় বাগৰি গ'ল।

জুলাই মাহৰ প্ৰথম সপ্তাহত মেট্ৰিক পৰীক্ষাৰ খবৰ ওলাল। জুৰিয়ে ২য় বিভাগত উত্তীৰ্ন হৈছে। লগতে উচ্চতৰ মাধ্যমিক শাখাৰ খবৰো ওলাইছে। দুলালে প্ৰথম বিভাগত H.S.পাছ কৰিছে। দুলাল আছিল বাণিজ্য বিভাগৰ ছাত্ৰ। গতিকে সি এতিয়া B. Comত নাম ভৰ্ত্তি কৰিব লাগিব। অথাৎ আগৰ H.S. স্কুল খনৰ পৰা বাহিৰত পঢ়িব যাব লাগিব।

এনেতে চলিল দেশত এক অসুস্থ ৰাজনৈতিক পৰিৱেশ। দেশত নানা বিদ্ৰোহী সংগঠন গঢ়ি উঠিছে আৰু তাক নিয়ন্ত্ৰন কৰিবলৈ কেন্দ্ৰই জাপি দিছে পুলিছ মিলিটেৰী। সমাজত শিক্ষাৰ পৰিৱেশ নাইকীয়া হৈছে। সকলোতে চলিছে কলা ৰাজনীতি। চৰকাৰৰ দুৰ্বলতাৰ সুযোগ বুজি দেশত ভৰি পৰিছে বিদেশী বানিজ্য চক্ৰ। দেশত নানান ধৰণৰ সমস্যাই ঠন ধৰি উঠিছে। দুলালৰ যেন এইবোৰ সহ্য হোৱা নাই। অৱশেষত সি এদিন ঘৰৰ পৰা কোনেও নজনাকৈ নাইকীয়া হৈ গ'ল। পুত্ৰ অবিহনে দুলালৰ মাতৃয়ে অধৈৰ্য্য হোৱা নাই কিয়নো তেওঁৰ বিশ্বাস আছে দুলাল ঘূৰি আহিব।

এদিন সন্ধিয়া, বাৰিৰ পিচফালৰ পৰা এন্ধাৰৰ মাজেৰে আহি দুলালে মাকক মাত লগালে। মাকে কোন বুলি চাঁকি গছি লৈ গৈ দেখিলে দুলাল আহিছে। ততাতৈয়াকৈ দুলাল ভিতৰ সোমাল। দুলালে গাৰ জেকেট টো বিছনাত থৈ ভৰি ধুব গ'ল। দুলালৰ মাকে তাৰ জেকেট টো বিচনাৰ পৰা আলনাত থব বিচৰাত জেকেটৰ পকেটৰ পৰা গধুৰ কিবা এটা পৰা যেন পালে। কিনো পৰিল বুলি বুটলি লৈ দেখিলে ''ৰিভলভাৰ'' এটা। এনেকুৱাতে দুলালে হাত মুখ ধুই ভিতৰত সোমাই মাকক দেখি চিঞৰি উঠিল। মা?

মাকে গম্ভীৰ ভাবে শুধিলে - এইয়া মই কি দেখিছো

মানে মা ৰিভলভাৰ। - ৰিভলভাৰ থাকে পুলিছ বিষয়াৰ হাতত কিন্তু তোৰ ইয়াত এইতো কেনেকৈ আহিল। দুলালে কওঁ নকওঁকৈ মাকৰ আগত সঁচা কথাটো কৈ পেলালে - আমি যুৱ শক্তি এক গোট হৈ দেশৰ সমস্যা আৰু দুনীতিৰ বিৰুদ্ধে মাত মাতিবলৈ প্ৰস্তুত হৈছো।

কিন্তু তাত ৰিভলভাৰৰ প্ৰয়োজন কিহৰ। হিংসাৰে তো কোনো সমস্যাৰ সমাধান নহয়। মাকে প্ৰশ্ন কৰিলে।

প্ৰয়োজন আছে মা। তুমি নুবুজিবা মা - মহাত্মা গান্ধীয়ে অহিংসাৰে বৃটিচ চৰকাৰৰ বিপক্ষে যুজি জয় লাভ কৰিছিল কাৰণ বৃটিচ চৰকাৰে ভিতৰি ভিতৰি অহিংসা আন্দোলনক শ্ৰদ্ধা কৰিছিল। কিন্তু আজি সেই অহিংসাৰ কোনো মূল্য নাই। আজি বিনা অস্ত্ৰৰে মাত মাতিব যোৱা মানে জ্বলা জুইত চগা পুৰি মৰাৰ নিচিনা পৰাজয়।

সৌ সিদিনা শুনা নাই দৰমহা নাপায় কৰ্মচাৰী সকলে অনশন ধৰ্মঘট পালন কৰিছিল। দিনৰ পিছত দিন ধৰি কাম কৰি তাৰ বিনিময়ত প্ৰাপ্য মজুৰি বিছাৰিছিল আৰু চৰকাৰে তেওঁ লোকক কেনেকৈ সন্মান জনালে জানা মা। পুলিচ লগাই তেওঁলোকক মাৰপিত কৰালে। দুলাল যেন খঙত কঁপি গৈছে।

দুলালৰ মাকে কলে - চা দুলাল চৰকাৰৰ বিপক্ষে যুজিব যোৱা মানে এটা নিশ্চিত পৰাজয়। কিন্তু মাতৃভূমি যেতিয়া অত্যাচাৰীৰ দ্বাৰা লুণ্ঠিত হয় তেতিয়া দেশমাতৃৰ পুত্ৰহে হাত সাৱতি বহি থকাতো কোনেও নিবিচাৰে। দেউতাৰৰ আশা আছিল তোক পঢ়াই শুনাই এজন দেশ সেৱক গঢ়া। কিন্তু সেই আশা তেওঁ পুৰণ কৰিব নোৱাৰিলে। তই যদি সচাকৈ মাতৃভূমিৰ সেৱাৰ বাবে যাব বিচাৰিচ তেতিয়া মই তোক বাধা নিদিও। কিন্তু মই জীয়াই থকালৈকে মাজে মাজে আহি থাকিবি।

সেই নিশাই দুলালে মাকৰ পৰা বিদায় লৈ অসম ত্যাগ কৰিলে। যাবৰ সময়ত মাকক কৈ গ'ল - মা তুমি মোৰ বাবে চিন্তা নকৰিবা। জীৱনৰ শেষ মুহুৰ্ত্তলৈ মই যুঁজিম। কেতিয়াও পিচ হুহকি নাহো তৰিলে দেশ মৰিলে স্বৰ্গ। মই যাওঁ মা। দুলাল কলৈ গ'ল কোনেও নাজানে আনকি দুলালৰ মাকেও নাজানে। কেতিয়াবা মাজ নিশা মাকৰ ওচৰলৈ আহে আৰু শেষ নিশা গুচি যায়। এনেদৰে পাৰ হ'ল দুটা বছৰ। শাসক বাহিনীৰ চকু পৰিল দুলালৰ ওপৰত। এদিন ডাৱৰীয়া নিশা পৃথিৱীৰ বুকুলৈ যেন ঘোৰ অন্ধকাৰ নামি আহিছে। আকাশত বিজুলিৰ চমকনি উঠিছে। দুলালৰ মাকে মেঘৰ গাজনিত সাৰ পাই শুনিবলৈ পালে বাহিৰত কোনোবাই দুৱাৰত টুকুৰীয়াই মাতিছে।

মা - দুৱাৰ খোলা মই দুলাল।

দুলালৰ মাকে দুৱাৰ খন খুলি দি মুৰটো ঘূৰোৱা যেন লাগিল। দপদপকৈ কেইবাজনো সৈনিক ভিতৰত সোমাই আহিল। দুলালৰ মাকক প্ৰশ্ন কৰিলে। দুলাল ক'ত?

- মই নাজানো।

মিছা কথা কৈ লাভ নাই। চছ চছ বতায়ো দুলাল কাহা হেয়।

নাই মই নাজানো। লৰা ডাঙৰ হৈছে ক'ত গৈছে মোক কিবা কৈ যাবনে।

এই বুঢ়ীয়া তুম যুঠ বোলতা হ্যেই।

এই বুলি কৈ এজন যোৱানে দুলালৰ মাকক চুলিত ধৰি বগৰাই দিলে আৰু তাৰ পিছত তিনিচাৰিজন যোৱানে দুলালৰ মাকক বলাৎকাৰ কৰি গুছি গ'ল।

পিচ দিনা ওচৰ চুবুৰীয়াই দুলালৰ মাকৰ শৰীৰ টো বাৰীৰ পিচফালৰ গছ এজোপাত চীপজৰী লৈ ওলমি থকা প্ৰত্যক্ষ কৰিলে।

নিদাৰুন নিয়তিৰ কি যে বিধান। বেচেৰী বিধবাজনীৰ মৃতদেহটো নমাই আনিবলৈ কোনো নাই। পিচত গাওঁৰ মানুহে নমাই আনি নৈত উটুৱাই দিলেগৈ।

দুলালৰ মাতৃয়ে দুলাল ক'ত গৈছে সেই বিষয়ে জানিছিল যদিও কাৰো আগতে নকলে। শেষত লাজ অপমান তথা পুত্ৰৰ কথা কব লগীয়া হব বুলি আত্ম হত্যা কৰিলে।

দুলালৰ মাক মৰি গ'ল দুলালে খবৰেই নাপালে কিজানি। আৰু পাইছিল যদিও শাসক বাহিনীৰ কাঢ়া নজৰত ধৰা পৰাৰ ভয়তে সি নাহিল।

এই ফালে বেচেৰী জুৰি। তাইৰ সকলো ভাল পোৱা, কল্পনা হৈয়ে থাকিল। তাই নাজানে দুলাল কেতিয়াবা ঘূৰি আহিব নে নাহে। মাত্ৰ তাই অতীতৰ স্মৃতি বোৰ শুৱৰি থাকে আৰু দুগালে বাগৰি আহে অনৰ্গল চকুলো দুধাৰি॥

□□

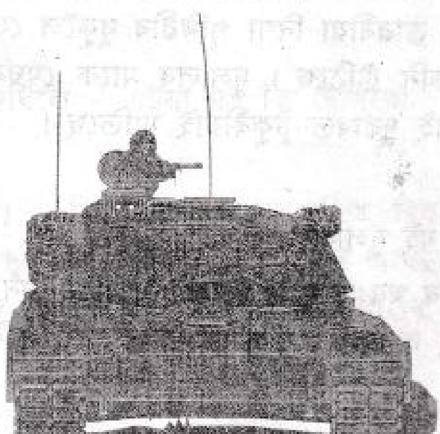

তিনি বন্ধুৰ গৌৰৱ

শ্ৰী প্ৰশান্ত সাহা
১ম বাৰ্ষিক

তিনিজন বৰ নলে গলে লগা বন্ধু আছিল। এজন আমেৰিকাৰ; এজন জাপানৰ আৰু আনজন হ'ল ভাৰতৰ। বহুদিনৰ মূৰত তিনিওজন লগ লাগি বৰ আনন্দ অনুভৱ কৰিলে। সিহঁত তিনিওজন লগ লগাত বহুত সুখ - দুখৰ কথা ওলাল। মাজতে আমেৰিকান জনে জাপানী জনক কলে -

তোমালোকৰ দেশ খনে বোলে বহুত নতুন বস্তু আবিষ্কাৰ কৰিলে।

- জাপানী জনে উত্তৰ দিলে - হয় কৰিলে।
- কোৱাচোন, কি নতুন বস্তু আবিষ্কাৰ কৰিলে।
- জাপানী জনে গৌৰৱেৰে কলে - আমাৰ দেশত এনেকুৱা এখন পানী জাহাজ উলিয়াইছে যিখন জাহাজত ১৫ হাজাৰ মানুহ বহিব পাৰে আৰু পানীৰ তলেৰে যায়।
- আমেৰিকাৰ আৰু ভাৰতীয় জনে আচৰিত হৈ সুধিলে, কি পানীৰ তলেৰে যায়?
- নহয় মানে অলপ ওপৰেৰে যায়। - জাপানী জনে ক'লে।

এইবাৰ জাপানীজনে আমেৰিকান জনক প্ৰশ্ন কৰিলে - শুনিছো, তোমালোকৰ দেশতো বহুতো নতুন বস্তু আবিষ্কাৰ হৈছে?

- হয়, বহুতো নতুন বস্তু আবিষ্কাৰ কৰিছে। - আমেৰীকান জনে কলে।
- এটা নতুন বস্তুৰ বিষয়ে কোৱাচোন? জাপানীজনে ক'লে।
- আমেৰীকান জনে ক'লে - আমাৰ দেশত এখন উৰা জাহাজ বনাইছে য'ত ৩০ হাজাৰ জন যাত্ৰী লৈ আকাশেৰে উৰা মাৰে আৰু আকাশত লাগি যায়।
- জাপানী আৰু ভাৰতীয় জনে আচৰিত হৈ সুধিলে, কি আকাশত লাগি যায়।
- নহয়, মানে অলপ তলেদি যায়। - আমেৰিকান জনে কলে।

- ভাৰতীয় জনে মনে মনে বহি আছিল। ভাবিছিল আমাৰ দেশততো এনেকুৱা আচৰিত বস্তু নাই।
- ভাৰতীয় জনে ভাবি গুণি থাকোতে আমেৰিকান আৰু জাপানী জনে প্ৰশ্ন কৰিলে, তোমালোকৰ দেশতনো কি আচৰিত বস্তু আছে?

তেতিয়া ভাৰতীয় জনে ক'লে - আমাৰ দেশত বিৰাট আচৰিত দৃশ্য দেখিবলৈ পোৱা

যায়।
- কোৱাচোন কি আচৰিত দৃশ্য দেখিবলৈ পোৱা যায়? সিহঁত দুজনে প্ৰশ্ন কৰিলে।
তেতিয়া ভাৰতীয় জনে ক'লে - আমাৰ দেশৰ মানুহে নাকেৰে ভাত খায়।
- সিহঁত দুজনে আচৰিত হ'ল। কি নাকেৰে ভাত খায়?
- নহয়, মানে দুই ইঞ্চি তলেৰে খায়।

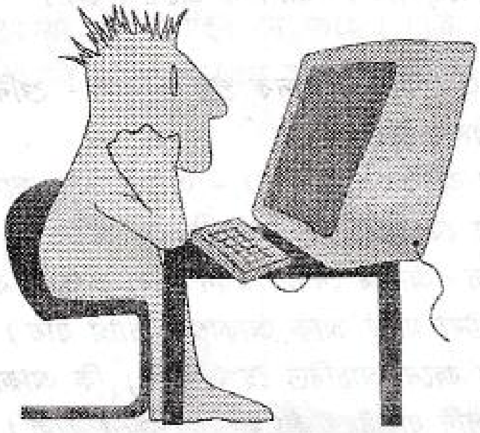

তুমি আহিলা !

- শ্ৰী জয়ন্ত কুমাৰ শৰ্মা

ৰাতি ১০.৩০ বজাত বাছখন আহি ''চ'ক'' পালেহি। পুৰণা বাছ কেতিয়াবা কেতিয়াবা বেয়া হয়েই আৰু। ৰাষ্টাৰ কথা নকলেও হ'ব চহৰৰ বাট - পথেই চাব নোৱাৰি, গাত আৰু পানীৰ ডোঙাবোৰৰ মাজে মাজে ৰাষ্টা; তেন্তে কুম্ভকৰ্ণ প্ৰভুসৰে গাওঁৰ বাট - পথবোৰৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিবলৈ আহৰি পায় ক'ত, বাকী থাকিল খোৱা - বোৱাৰ (?) কথা, কোনো চিন্তা নাই ছমাহৰ মূৰত এবাৰহে! সেয়েহে বাছৰ Time - Table আৰু Rate বদলি যোৱাত আছৰিত হ'ব ল'গা একো নাই। Student বোৰেই হিচাবতকৈ বেছি পইছা দি অহা - যোৱা কৰে, গতিকে তাৰ বেছি দিলে বিশেষ একো হাণি নহয়। সেইবোৰকে ভাবি ভাবি সি বাছৰ পৰা নামিলে। চ'কৰ পৰা ৬ মাইল বাট সি অ'কলেই যাব লাগিব। ''নাই নোঁৱাৰি দেই, অতপৰে ভঙা ৰাষ্টাইদি ঘেগেলা গাড়ীত ঘামৰ গোন্ধ লৈ লৈ আহি আছে, তাতে ৰাতি ১১ বাজিবৰেই হ'ল আকৌ ৬ মাইল বাট খোজকাঢ়ি, ধুত'' সি মণতে ভাবিলে যে কিয়নো পথাৰৰ মাজেদিয়েই যোৱা যাৱক, তেতিয়া মাত্ৰ ২ মাইলহে হ'ব, কিন্তু সকলোৱেই তাক ৰাতি পথাৰৰ মাজেদি আহিবলৈ হাক দি থৈছে; কথাষাৰ ভাবিয়েই তাৰ গাটো জিকাৰ খাই উঠিল, বহুপৰ ভবাৰ পাছত সি পথাৰৰ মাজেদি নোযোৱাটোকে ঠিক কৰিলে। বাছখনত প্ৰথমে বহুত যাত্ৰী আছিল কিন্তু ভাটিফালৰ গাওঁবোৰলৈ আহিবৰ বাবে এইখনেই একমাত্ৰ বাছ; আগৰ ৬ খন গাওঁ পাৰহে আহোতে আহোতে যাত্ৰী থাকিলগৈ মুঠ ৪ জন, বাছৰ ড্ৰাইভাৰ - হেণ্ডিমেনকলৈ মুঠ ৬ জন মানুহ। আটাইকেইজনেই পুৰুষ। সিহঁতৰ গাওঁৰ মানে ৭ নম্বৰ গাওঁ খনৰ চ'কটোৱেই হ'ল বাছ খনৰ '' Last stopage''। ৪ জন যাত্ৰীৰ ভিতৰত এটা সি নিজে, দুটা চ'কৰ ওচৰৰ ডেকা ল'ৰা Night show চাই আহিছে, সিহঁতৰ মুখৰ পৰা ফটিকাৰ নিচাত বাগৰি অহা শ্ৰুতিকটু হিন্দী গীতেই তাৰ প্ৰমান। এজন চ'কৰে দোকাণী, চহৰৰ পৰা দোকানীৰ সামগ্ৰী কেইটামান আনিলেগৈ গতিকে এতিয়া চ'কতে আটাইকেইজন ভাগে ভাগে গ'ল, সি অকল শৰীয়া হ'ল, উপায় নাই এই গেলা গৰমটো মাজনিশা বাইনিৰ তলে তলে ৬ মাইল সি অকলেই যাব লাগিব। হঠাতে ৰাষ্টাৰ দাঁতিত চিঞৰ - বাখৰ কৰি থকা কুকুৰ কেইটালৈ তাৰ দৃষ্টি গ'ল। সিহঁতমথাৰ চিঞঁৰ-বাখৰত সি যেন সম্বিতহে ঘুৰাই পালে। সি চহৰ দেখি মুধাফুটা কেইটাৰ দৰে ইহঁতেও হয়তো আন্দোলন কৰিছে নতুবা ৰেডিঅ'ত নাম মাতি থকা কেইটাৰ দৰে বিদ্ৰোহ কৰিছে, নিজ নিজ ইষ্ট দেৱতাৰ বৰ লাভ কৰিবলৈ। সংগ্ৰাম আন্দোলন, বিদ্ৰোহ, অসহযোগ, অণশন, লাঠি - চাৰ্জ, Shoot at sight এইবোৰ সিহঁতৰ দেউতাক, ককাদেউতাকইঁতৰ মুখত সি প্ৰায়েই শুনিছিল আৰু দুটা নম্বৰো শুনিছিল ৪২ আৰু ৪৭, ল'ৰালিৰেই কথা - ভালকৈ মনত পৰা নাই কিন্তু এটা কথা ঠিক বুজিছে সি যে এতিয়া অসমত এনেবোৰ শব্দক লগলগাই বোধকৰো সেই ৪২,৪৭ হতঁৰ কিবা Remake বনাবৰ চেষ্টা কৰিছে ''অসমে!'' হয়তো বোপা ককাৰ দিনৰ এই শব্দবোৰক চোৰাং চিকাৰীৰ পৰা সংৰক্ষন দিবলৈ, এই বোৰৰ এটা যাদুঘৰ খুলিবলৈ যাৰ দ্বাৰা

অসমক, পিছপৰা অসমক বাহিৰৰ পৃথিৱীখনে চিনি পাই, যাৰ বাবে ''অসমৰ'' নাম ''অসমৰ'' ইতিহাসত সোণালি আখৰেদি লিখিব পাৰি। কিন্তুবাহিৰৰ পৃথিৱীখনে চিনি পাই, যাৰ বাবে ''অসমৰ'' নাম ''অসমৰ'' ইতিহাসত সোণালি আখৰেদি লিখিব পাৰি। কিন্তু আজিকালি দেখোন বোপা - ককাহঁতে কেৰাৰ দৰে মানুহে এইবোৰ কথালৈ অকণো সহাঁৰিয়ে নিদিয়ে, অৱশ্যে আজিকালি ভাল মানুহনো আছে কেইটা, যি কেইটা আছে আঙুলিৰ মূৰত লেখিব পৰা ইহঁত (?) কেইটাই আছে। তেনেতে তাৰ গা চুই যোৱাৰ দৰেই এখন মাৰুতীভান পাৰহৈ গ'ল। (পাঠক সকলে গাওঁৰ মাজত, বাইঁনিতলত ''মাৰুতীভান'' শব্দটো সহজে ল'ব নোৱাৰিবও পাৰে, কিন্তু দকৈ ভাবি চাওঁক) অন্য মানুহ হোৱা হ'লে ভেৰা লাগি সেইখন যোৱাৰ ফালেই চাই থাকিল হেঁতেন কিন্তু সি অকনো আচৰিত ন'হল। ন্যায়মুৰ্ত্তিসকল হ'ব। মাজনিশা ধূলি উৰুৱাই তেৰাসৰ প্ৰয়ে অহা - যোৱা কৰি থাকে, ঘৰে ঘৰেগৈ উপযাচি কৰি থাকে, কি কৰি থাকে, কি আছিল শব্দটো অ'..ন্যায়... কৰি থাকে। বিশেষকৈ যাৰ যাৰ ঘৰত পূৰুষ (?) নাই। কিছুমানে কিন্তু তেওঁলোকৰ জনপ্ৰিয়তা দেখি হিংসাতে নিজেও তেওঁলোকৰ দৰে কৰিবলৈ যায় কিন্তু কৰি থৈ আহে ড'লোতাটো। তথাপিটো ত্ৰাসতে টেপা খোৱা আমাৰ ঠাল - ঠেঙুলি বোৰে মাথোন A.S.E.B. ৰ Transformer আৰু A.S.T.C. ৰ গাড়ীকেইখনৰ দৰে বিকলৈহে চাই থাকে।

তাৰ মনটো হথাতে ভাল লাগি গ'ল। সি যে এই ধৰনৰ কথাবোৰো চিন্তা কৰিব পাৰে সি জনাই নাছিল। মনৰ আনন্দতে তাৰ উকিয়াই দিবলৈ মন গ'ল। ইচৰাম সি যে ই'মান কথা জানে, যিমান যি ন'হলেও সিটো সামান্য এটা Thumb-impression মাৰ্কা খেতিয়কহে। অ সি পাহৰি গৈছিল নেকি যে সি এটা খেতিয়ক, তাৰ যে মাটিকণ মহাজনৰ ওচৰত বন্ধকি দি থৈছে, এইবাৰ সুত নিদিলে যে মাটিকনে সৈতে ঘৰটো যাব, এইবাৰ যে বতৰ ভীষন খৰাং, এছাটি বতাহ নাই, এটুপি বৰষুন নাই। সিটো সেই কাৰণেই চহৰলৈ গৈছিল। অ' সি চহৰলৈ এইবাবেইতো গৈছিল মহাজনৰ পৰা ঘৰটো, মাটিকন, ৭ জনীয়া পৰিয়ালটোক ৰক্ষা কৰিবলৈ। সি গৈছিল, নিজৰ বাল্যবন্ধু প্ৰতিকৰ ওচৰলৈ, প্ৰতিক চহৰৰ তেল কোম্পানিৰ ডাঙৰ বিষয়া, বাহিৰা পইছাও আছে আৰু ঘৈণীয়েকেও চাকৰি কৰে গতিকে সি নিজৰ বাল্যকালৰ বন্ধুক কেতিয়াও নিৰাশ নকৰে, সি কৰিব নোঁৱাৰে, তাৰ কাৰণে বন্ধুৰ দুখ মানে নিজৰ দুখ। প্ৰথমে যেতিয়া সি প্ৰতিকৰ ঘৰলৈ সোমাই গ'ল, দাৰোৱানে তাক বাধা দিলে। কিন্তু যেতিয়া প্ৰতিকৰ গাওঁৰ পৰা অহা বুলি কলে দাৰোৱানে তাক যাবলৈ দিলে, ''বিচাৰা, যাওঁ যাওঁ হামাৰা মালিক বহুত দয়ালু, তোমকো জৰুৰ দান কৰেগা''। কিন্তু প্ৰথমে প্ৰতিকে তাক চিনিয়েই পোৱা নাছিল, বহুত দেৰিৰ মূৰত বহুত কষ্টত পৰিচয় দিয়াত চিনি পাবলৈ বাধ্য (?) হ'ল। বহু কথাৰ পাছত সি প্ৰতিকক কলে, ''পোনা মই আছলতে তোৰ ওচৰলৈ এটা দৰকাৰতেই আহিলো।'' ''ক ক'' - পোনাৰ আগ্ৰহ দিখি সি যেন অকনমান সাহস পালে। - ''আছলতে মোৰ ঘৰ - মাটি সকলো মহাজনৰ ওচৰত বন্ধকত আছে, এইবাৰটো বতৰটো তই দেখিছয়েই, একেবাৰে খৰাং, সময়তযে খেতি হ'ব আশা নাই' আৰু যদি সময় মতে মহাজনৰ সুত দিব নোঁৱাৰো তেন্তে মোৰ ঘৰ - মাটি সকলো যাব। তই মোক যদি কেইটকামাণ ধাৰলৈ দি সহায় কৰ'' ....

– ''তই আজি প্ৰথমবাৰ মোৰ ঘৰলৈ আহিছ তাকো নিজৰ মত্‌লব্‌ লৈ। তোক বাৰু মই বেয়া পোৱা নাই কিন্তু ছা আজিকালি চহৰৰ বস্তৰ যিহে জুই চাই দাম দুজনৰ Incomeএৰে তিনিজনীয়া পৰিয়াল চলোৱা বৰ টান অ', একদম নোৱাৰি, কোনো পধ্যেই নোঁৱাৰি, বাহিৰাবোৰ (?) বাহিৰে বাহিৰেই যায়। গতিকে মই তোক সহায় কনেকৈ কৰো তয়েই কছোন; তই বেয়া নেপাবি দেই।

বন্ধুৰ ''না'' এ তাক ক্ষুন্ন কৰিলে, সি তাক প্ৰকাশ নকৰি বন্ধু পত্নী আৰু পুত্ৰীক চাওঁ বুলি ক'লে। কিন্তু সিইঁতে তাক দেখা কৰাৰ কোনো আগ্ৰহ প্ৰকাশ নকৰিলে। হয়টো গাওঁলীয়া ভূত এটা দেখা কৰিলে সিইঁতৰ Igo Hurt হয়।

প্ৰতিকে পৰিস্থিতি সহজ কৰিবলৈ ক'লে, ''তই নোখোৱা কৈ যাব নোৱাৰ, আমাৰ এটা পাৰ্টি আছে, আমাৰ দেৰী হৈছে, গৈ থাকো তোক যি লাগে (লগুৱাটোক দেখুৱাই) ইয়াক কৈ দিবি ই আনি দিব।'' প্ৰতিকহঁত ওলাই গ'ল বাহিৰৰ বাৰান্দাত প্ৰতিকে লগুৱাটোক কোৱা তাৰ কানত পৰিল, ''অ'ই শুন Vetahn Club ৰ Member কেইজনমানে মোক Sofa এখন দান কৰিবলৈ কৈ আছিল, কালিলৈ এইখন পঠিয়াই দিবি, মই নতুন এখনৰ Order কৰি দিছো।'' কথাষাৰ শুনাৰ লগে লগে সি বহাৰ পৰা উঠিল। বন্ধুহঁত (?) যোৱাৰ পাছত সিও যাবলৈ ওলাল, লগুৱাটোৱে তাক বাৰম্বাৰ কিবা এটা খাই যাবলৈ ক'লে: কিন্তু ঘৰৰ ৬ টা প্ৰানীক ভোকত ৰাখি সিনো বন্ধুগৃহত পঞ্চামৃতেৰে পেট ভৰাই কেনেকৈ। সি গুচি আহিল।

কথাবোৰ ভাবি ভাবি কেতিয়ানো পদূলিমুখ পালেহি গ'মেই নেপালে। হঠাতে তাৰ চকু আকাশত মাৰি যোৱা বিজুলিলৈ পৰিল। দুৱাৰ দলিত থিয় দিয়াৰ লগে লগে এজাক বৰষুন হিৰ হিৰাই নামি আহিল। সি পাঁছিবাৰ মান মতাৰ পাছত ঘৈনিয়েকে দুৱাৰখন খুলি দিলে আৰু ক'লে ''তুমি আহিলা।'' কথাষাৰ তাই কাক ক'লে সি ঠিক বুজিব নোৱাৰিলে, কাক ক'লে তাক নে বৰষুন জাকক; কিন্তু এক অজান আনন্দত সি চোতালত বাগৰি বাগৰি বৰষাক আদৰনি জনালে, ফুৰ্ত্তিতে সি ফেঁকুৰি ফেঁকুৰি কান্দি থাকিল। গোটেই ৰাতি সি তিতি থাকিল। সি দেখিলে চোতাল, বাৰী, পথাৰ, পানীৰে উপচি পৰিছে আৰু পূব দিশৰ পৰা ৰঙা বেলিটো ওলাই আহিছে, এজাক বগা চৰাই পূব আকাশলৈ উৰা মাৰিছে।

গল্পটো শেষ কৰি বিৰেশ্বৰ হাজৰিকাই মইনাক এটা কবিতা শুনালে।

গল্পটো শুনি মইনাৰ বৰ ভাল লাগিল। তাই হাত চাপৰি বজালে আৰু কলে, ''ককা কাহিনীটো খুউবেই সুন্দৰ কিন্তু কাহিনীৰ সেই Hero জনৰ নামটো যে নকলা!''

- ককাকে কলে ''তাৰ নাম বিৰেশ্বৰ হাজৰিকা''

কি ? তাৰ মানে এইটো তোমাৰ কাহিনী। এনেতে মইনাৰ হাতঘড়ীটো বাজি উঠিল, তাই Message টো লৈ ককাদেউতাকক কলে, ''ককা America ৰ পৰা মাৰ Wed Message আহিছে, মই এতিয়াই যাব লাগিব। দুঘন্টাৰ পাছত আকৌ আহিম দেই।

- ''যোৱা যোৱা মইয়ো অকনমান জিৰাই লওঁ।''

- ''ঠিক আছে মই আহিছো'' ....

- ''আচ্ছা মইনা আজি কিমান তাৰিখ ?''

- ''10 September 2080''

□□

আনক সমালোচনা কৰিবলৈ যোৱাৰ আগতে নিজক সমালোচনা কৰা নিজে শুদ্ধ আৰু পবিত্ৰ হব পাৰিলে হে আনৰ বিষয়ে মতামত দিয়াৰ যোগ্যতা আৰ্জ্জন কৰিব পাৰিব।

-চক্ৰেটিচ

স্বাধীনতাৰ সোনালী জয়ন্তী

শ্ৰী ৰণদিপ গগৈ

হঠাতে মোৰ বন্ধু এজনে আহি কলেহি, যে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী খনলৈ মই কিবা এটা লিখিব লাগে। মই ভাবিলো কি লিখো মোৰটো তেনেকৈ লিখাৰ বিশেষ অভ্যাস নাই। শেষত ঠিৰাং কৰিলো কিবা এটা লিখিম।

আজিৰ পৰা প্ৰায় তিনিবছৰ আগৰ কথা। ১৯৯৭ চনৰ আগষ্ট মাহ। মই গৈছিলো নলবাৰীৰ এখন ভিতৰুৱা গাওঁলৈ। লগত গৈছিল মোৰ বন্ধু এজন তাৰ ঘৰ নলবাৰীতে। তেতিয়া ভৰ বৰিষা, বাৰিষাৰ সময়ত গাওঁৰ ৰাইজৰ অৱস্থানো কেনেকুৱা হয় তাকে অলপ চাই আহো বুলিয়ে দুয়ো ওলালো। সিদিনা খন আমাৰ ভ্ৰমনৰ লক্ষ্য যি খন ঠাই আছিল তালৈ যাব পৰা কোনো বাছৰ সুবিধা নাই। সেয়েহে বন্ধু ঘৰৰ পৰা দুয়ো দুখন চাইকেল লৈ সৰু গাওঁলীয়া ৰাষ্টাটোৰে আগ বাঢ়িছো। প্ৰায় দুই অঢ়ৈ ঘন্টা মান চাইকেলেৰে যোৱাৰ পিচত আমি আমাৰ লক্ষ্য স্থানৰ গাওঁখন পালো।

গাওঁ খনৰ মূৰৰ পৰা আমি লক্ষ্য কৰিছো যে ৰাষ্টাত মানুহৰ অধিক সমাগম হৈছে। ৰাষ্টাৰ মানুহ আহিছে আৰু গৈছে আমি কেইবাজনকো শুধিছিলো যে কথাটো কি?

সকলোৰে মুখত এটাই উত্তৰ ''অলপ আগত গলে সকলো গম পাব।''

আমি আগবাঢ়িছিলো, অলপ দূৰ গৈয়ে আমি ৰবলৈ বাধ্য হৈ গলো। এঘৰ মানুহৰ চোতালত মানুহৰ বৃহৎ জুম। মানুহে হেচা ওপৰা লগাইছে যেন কিবা যাদু প্ৰদৰ্শন হে কৰা হৈছে। মানুহৰ ভিৰৰ মাজেৰে আমিয়ো আগুৱাই গলো কিনো হৈছে তাক দৰ্শণ কৰাৰ হেপাহত। দৃশ্যটো দেখি আমি অবাক হৈ গলো বন্দুকৰ গুলিৰে ক্ষত বিক্ষত ৰক্তাক্ত এটি বৃদ্ধৰ মৃতদেহ নিয়তিৰ কোলাত শুৱাই থোৱা হৈছে। আৰু সেই মৃতদেহটোৱে যেন নিয়তিৰ কোলাত শান্তিৰে শুই চকু কেইটা মেলি ৰাইজক চাই আছে যেন বুজাৱ বিচাৰিছে ''সকলোৰে এই একে অৱস্থাই আহি আছে।''

এনেকুৱাতে কোনোবা এজনে চিঞৰি কোৱা শুনিলো, কি কৰি আছা সোনকালে

বগা কাপোৰ অলপ আনা। লগে লগে কোনোৱা এজনে (সম্ভৱত) মৃতকৰ পুত্ৰই কাগজেৰে বন্ধা বগা কাপোৰ অলপ আনি দিলে। কাপোৰ আনিবলৈ পইচা নাই বাবে কেইদিন মানৰ আগতে আনি থোৱা বেনাৰ খনকে উলিয়াই দিছে মৰাশ ঢাকিবলৈ।

কাপোৰ খন মৰা শ টোৰ ওপৰত থাকি দিয়া হ'ল। মোৰ চকু লগে লগে কাপোৰ খনৰ ওপৰত পৰিল। কাপোৰ খনত লিখা আছিল '' স্বাধীনতাৰ সোনালি জয়ন্তী উৎসৱ '' ।

পিচত আমি গাওঁৰ এজন ব্যক্তিক ঘটনাৰ বিষয়ে শুধিলো, মানহজনে সকলো বিবৰি কলে। সিদিনা চিপ্ চিপ্ কৈ বৰষুন দি আছিল। মহেশ (মৃত ব্যক্তি) ৰাতি পুৱাই মহৰ খুটিলৈ গৈছিল। সি গাখীৰ বেপাৰ কৰে। আকাশ খন কলা ডাৱৰে ঢাকি ৰখা হেতুকে সি লৰাধপৰা কৈ চাইকেল চলাইছিল। এনেকুৱাতে এটা টহলদাৰী জোৱানৰ দলৰ মুখামুখি হ'ল সি। জোৱান কিজনে মহেশক ৰবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল কিন্তু বেচেৰাই একো বুজিয়ে নেপাই গৈয়ে থাকিল।

তাৰ ফলত জোৱান সকলে তাক উগ্ৰপন্থী বুলি গুলিয়াই ক্ষত বিক্ষত কৰি পেলালে।

এয়াই আজি স্বাধীনতাৰ পঞ্চাশ বছৰ পিচৰ অসমৰ বাস্তৱ জীৱন প্ৰকৃত প্ৰতি চ্ছবি।

□□

" চৰ্ত "

শ্ৰী জয়ন্ত দাস
B. Com 2nd Year

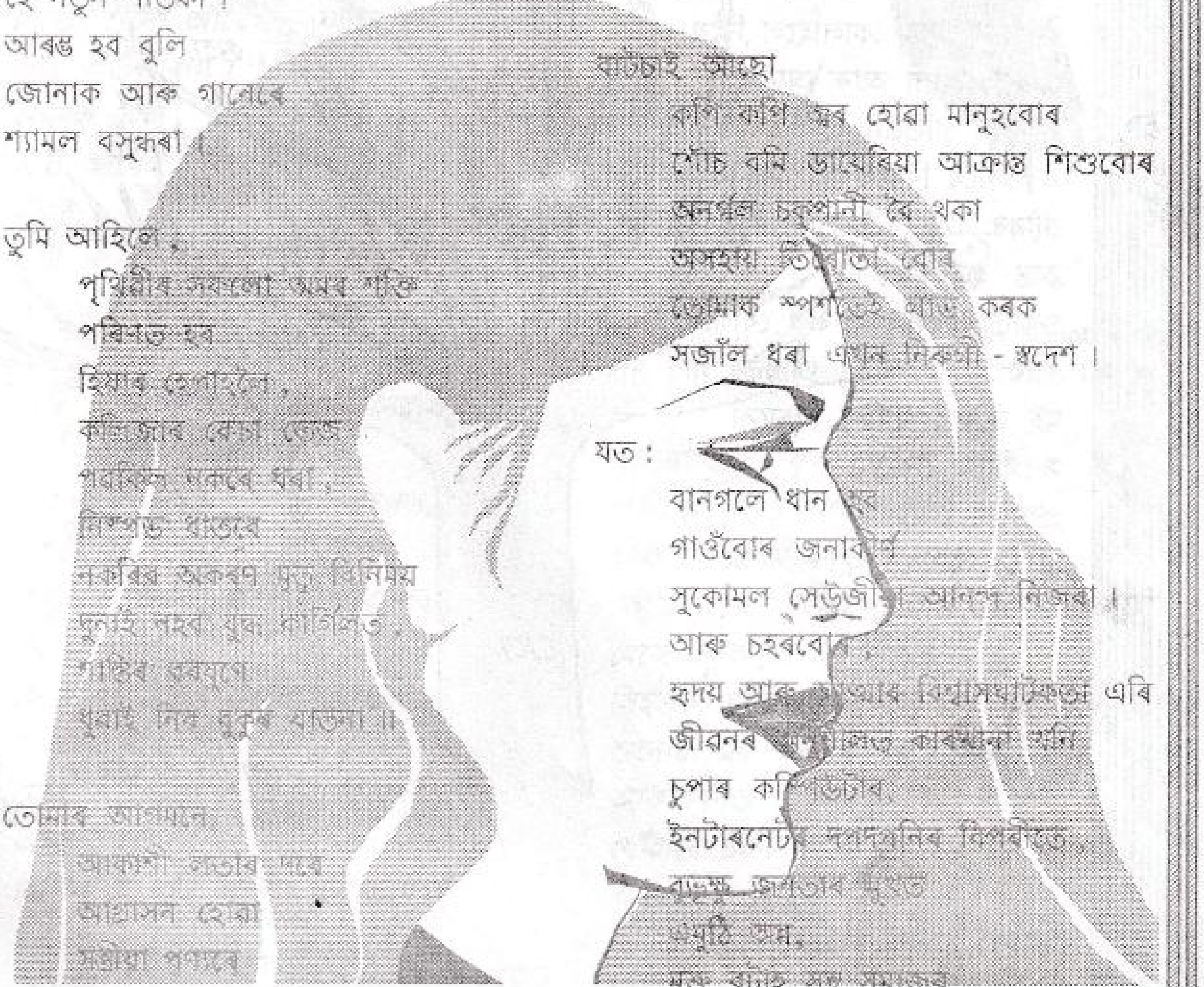

এবুকু আশা
অপাৰ হেপাহৰ জোলোঙা লৈ
ৰৈ আছে অযুত জনতা ।
হে নতুন শতিকা ?
আৰম্ভ হব বুলি
জোনাক আৰু গানেৰে
শ্যামল বসুন্ধৰা ।

তুমি আহিলে ,
পৃথিৱীৰ সকলো অমৰ শক্তি
পৰিণত হব
হিয়াৰ তেজাইলে ,
কলিজাৰ ৰেঙা তেজ
পৰকিয় সকলে ধৰা ,
নিস্প্ৰভ ধাৰাৰে
নৰকৰিৰ অকৰুণ মৃত্যু বিনিময়
দুনাই লহৰ যুদ্ধ কাৰ্গিলত ,
শান্তিৰ [illegible]
ধুৱাই নিব বুকুৰ যাতনা ॥

তোমাৰ আগমনে
আকাশী লতাৰ দৰে
আগ্ৰাসন হোৱা
সজীয়া পথাৰে
বেহাৰ আৰম্ভ কৰি
অক্টোপাচৰ পেচেৰে
জাতীয় অৰ্থনীতিত কুঠাৰ ঘাট কৰি
তুষাতুৰ মায়াময়
পুঁজিপতি নামৰ বিষাক্ত কীটটোৰ পৰা
উদ্ধাৰ হবনে শ্ৰমিক
কৃষক , বৃদ্ধ , বণিতা ;

বাটচাই আছো
কপি কপি জ্বৰ হোৱা মানুহবোৰ
শৌচ বমি ডায়েৰিয়া আক্ৰান্ত শিশুবোৰ
অনৰ্গল চকুপানী বৈ থকা
অসহায় তিৰোতাবোৰ
তোমাক স্পৰ্শতেই শান্ত কৰক
সজাঁল ধৰা এখন নিকণী - স্বদেশ ।

যত :
বানগলে ধান হব
গাওঁবোৰ জনাকীৰ্ণ
সুকোমল সেউজীয়া আনন্দ নিজৰা ।
আৰু চহৰবোৰ ,
হৃদয় আৰু আত্মাৰ বিশ্বাসঘাটকতা এৰি
জীৱনৰ অপৰাজিত কাৰিকৰী যদি
চুপাৰ কম্পিউটাৰ,
ইনটাৰনেটৰ সদাবৃদ্ধিৰ বিপৰীতে ,
বুভুক্ষু জনতাৰ মুখত
এমুঠি অন্ন ,
মুক্ত বতাহ সুস্থ সমাজৰ
সপোন সত্য হলে
স্বাগতম নতুন শতিকা !
স্বাগতম নতুন শতিকা ॥

প্ৰেৰণা

শ্ৰী হেমেন্দ্ৰ কুমাৰ গগৈ
(প্ৰাক্তন চাত্ৰ)

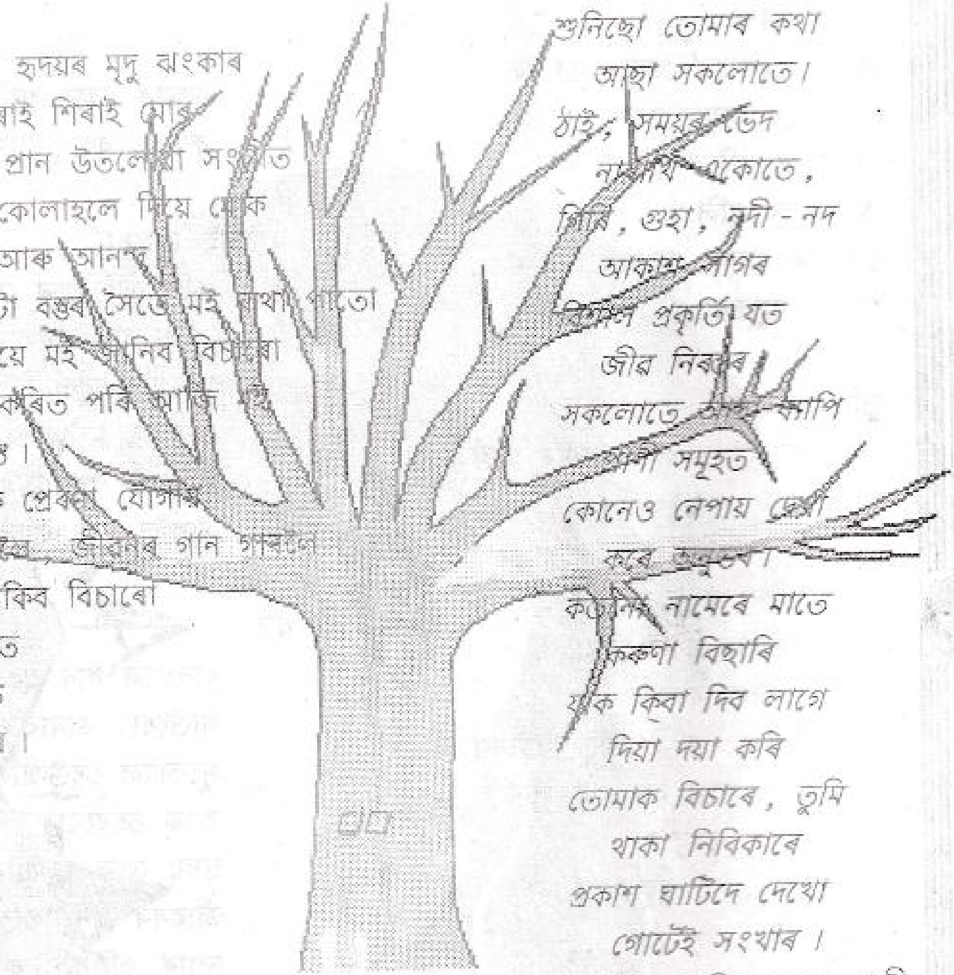

শুনিছানে মোৰ হৃদয়ৰ মৃদু ঝংকাৰ
দেহৰ প্ৰতি শিৰাই শিৰাই মোৰ
ভাঁহি যায় মন প্ৰান উতলোৱা সংগীত
প্ৰকৃতিৰ মৌন কোলাহলে দিয়ে মোক
প্ৰেৰণা আশা আৰু আনন্দ।
প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিটো বস্তুৰ সৈতে মই কথা পাতো
সকলোৰে বিষয়ে মই জানিব বিচাৰো
জীৱন ৰথৰ চক্ৰৱত পৰি আজি মই
ক্লান্ত হতাশাগ্ৰস্ত।
প্ৰকৃতিয়ে মোক প্ৰেৰণা যোগায়
জীয়াই থাকিবলৈ, জীৱনৰ গান গাবলৈ
মই জীয়াই থাকিব বিচাৰো
সংগীতৰ সৈতে
প্ৰকৃতিৰ সৈতে
এমুঠি আশাৰে।

□□

ঈশ্বৰ

Miss Dipee Phukan
Hs 1st Year

শুনিছো তোমাৰ কথা
আছা সকলোতে।
ঠাই, সময়ৰ ভেদ
নাথাকি একোতে,
গিৰি, গুহা, নদী - নদ
আকাশ - সাগৰ
বিশাল প্ৰকৃতি যত
জীৱ নিৰন্তৰ
সকলোতে আছা ব্যাপি
প্ৰাণী সমূহত
কোনেও নেপায় দেখা
কৰে অনুভৱ।
কতজনে নামেৰে মাতে
করুণা বিছাৰি
যাক কিবা দিব লাগে
দিয়া দয়া কৰি
তোমাক বিচাৰে, তুমি
থাকা নিৰ্বিকাৰে
প্ৰকাশ ঘাটিদে দেখো
গোটেই সংসাৰ।
জোন, বেলি, পশু - পক্ষী
যত জীৱ আছে
'তোমাৰ কৃপাত প্ৰভু
সকলো চলিছে।
সকলোৰে অন্তৰত
আছা কৰি বাস;
বিচাৰিলে দেখা পাওঁ
সৰাতে প্ৰকাশ।

□□

প্ৰেতাত্মা

শ্ৰীমান ক্ষেত্ৰনাথ টায়ে
স্নাতক প্ৰথম বাৰ্ষিক

জোনৰ পোহৰ শিতল ছাঁয়া
করুণ দুৰণিৰ মাত --
ৰিণি ৰিণি আহে --
মই শুনো
নিতৌ শুনো আবেগত আত্মহাৰা হৈ
এটি গীতৰ ৰাগ্ ।
কোমল তাল, খাল পৰিমিত
এটি আবেগ পৰিবেষ্টিত গীত ।
সঁচাই -
এটি সপোন বিবোৰ মধুৰ গীত,
আগুৱাই আহিম নেকি ভাৱো ;
কিন্তু ॥
মোৰ চৌদিশে আছে বিশাল দেৱাল ।
দুৰ্গম নহয় ; যদিও দুৰ্গম,
একেবাৰে কাষত ; যদিও নিলগত,
আজি মই প্ৰানীৰ
হাহিঁ - কান্দোন, ৰং- উৎসৱৰ পৰা
বহু নিলগত -
সেয়ে মই উচুপি উচুপি কান্দো
অকলেই গীত গাওঁ,
মোৰ আত্মিয়তাক হেৰুৱাৰ বেদনাত
আৰু
বিলিন হৈ যাওঁ আদৃশ্য ছাঁয়াত ॥

□□

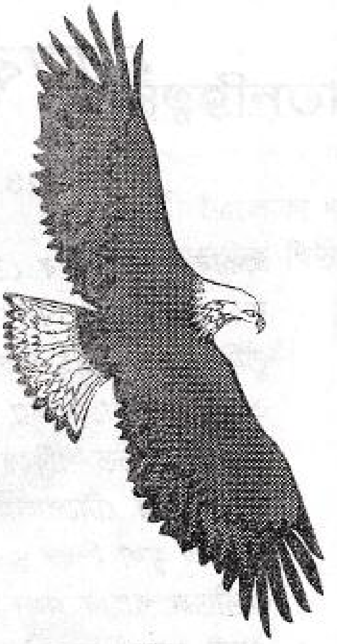

অস্তিত্ব

Miss Dhanti Gogoi
H.S. 1st Year

এতিয়া ইয়াত ফুল নুফুলে
পক্ষীয়েও গীত নাগায়
হাবিবোৰ ক্ৰমে মৰুভূমি হৈছে
কেচুৱাবোৰে এতিয়া পুতলাৰ লগত নেমেলে
মেলে বন্ধুক পিস্তলৰ লগত
সিহঁতক পৰীৰ দেশৰ সাধু শুনোৱা নহয়
শুনোৱা হয় বাৰুদৰ শব্দ
আকাশমনত
ধোঁৱাৰে চানি ধৰাৰ কথা
এতিয়া
এতিয়া প্ৰিয় শব্দবোৰ বুকুতে হেৰাল,
জোনাক, আকাশ, প্ৰেম
মূল্যহীন হৈ পৰিল
মানৱীয়তাৰ অস্তিত্ব
মানৱতাতে হেৰাল ।

□□

নবসুৰুজ

বসন্ত দাস
B. com 3rd Year

একবিংশ শতিকাৰ তেজাল পুৰুষ
ক'ত হেৰুৱালা অতীতৰ দুখ :
তুমিয়েতো জগাই ছিলা অসমীয়াক
অসমীয়া হিচাপে ঠিয় হবলৈ ।
তোমাৰ হাতত পৰিছে আজি
শব্দত ধনৰ টোপোলা
সেয়েহে মুখা পিন্ধা
অতীতক পাহৰি গলা ।
এয়াই যানো তোমাৰ নি : স্বাৰ্থ
দেশ সেৱা আৰু মানৱ সেৱা ?
অসম আন্দোলনৰ ধ্বনি বোৰ
ক'ত এৰি আহিলা ?
তোমাৰ শত ভাতৃক হত্যাকাৰি
আজি কিয় নিৰৱ হ'লা ?
এয়াই নেকি তোমাৰ বিচাৰ ?
নিজ স্বাৰ্থ পুৰণ হোৱাৰ লগে লগে
আনবোৰক কৰা পৰিহাৰ ।
ক'ত হেৰুৱালা
অতীতৰ দু : সাহিকতা
আৰু নিৰাপত্তা
আছে যানো কোনোবা বীৰ পুৰুষ
হত্যা লুণ্ঠন নহয় তাৰ উদ্দেশ্য
যাৰ লক্ষ্য হব নৱ সুৰুজ ....

□□

এজন হেৰুৱাই যোৱা বন্ধুৰ প্ৰতি

শ্ৰী অমৰজিত গগৈ
স্নাতক তৃতিয় বৰ্ষ

এতিয়া মই যি ঠাইত আছো
হয়তো তুমি ভাবিচা
মই খুউব সুখী
আলিসুৰা ভাবে শুই আছো
নৈৰ বালিত
সেইজীয়া পাহাৰত বগাই ফুৰিছে ।
যেন এটুকুৰা কোমল ভাবৰ ॥
কিন্তু ইয়াটো সেই একেই
আৰ্ত্তনাদ
আনন্দত কিৰিলি পাৰি
বতাহে বতাহে, আলোড়িত হৈ
শেষ অতি আঁলোন
সৰল কিশোৰ জনৰ
কোমল বুকুৰেদি পাৰ হৈ যোৱা
চিকাৰীৰ অব্যৰ্থ শৰ ॥
সেয়া কালিৰে পৰা
ইয়াতো
কলাডাৱৰে আকাশ চানি ধৰিছে
ইয়াতো তুমি পোহৰ বিচাৰী আছা
আৰু মইও .... ॥

□□

তোমাৰ মধুৰতা আৰু মোৰ অস্তিত্বহীনতা

শ্ৰী ত্ৰৈলোক্য দত্ত
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

মই বাৰে বাৰে ভুল কৰোঁ
তোমাক কল্পনাৰ সৈতে ৰিজাও ।
কল্পনা জানো ইমান মধুৰ হব পাৰে ?
তোমাৰ [illegible] দৰে ।
মই আকৌ ভুল কৰো , বাৰে বাৰে
তোমাৰ মনক সাগৰৰ গভীৰতাৰ সৈতে ৰিজাও
সাগৰ জানো ইমান গভীৰ হব পাৰে ?
তোমাৰ ভাৱনাৰ দৰে ।
মই সেই ভুলকেই কৰো প্ৰতিবাৰে
তোমাৰ চঞ্চলতাক বন - হৰিণৰ সৈতে ৰিজাই
বনহৰিণো ইমান চঞ্চল নহয় কিজানি
তোমাৰ মনপৰশা হাঁহিৰ দৰে !
মই আকৌ একেই ভুলকেই কৰো
" মোৰ " ভিতৰত " তোমাৰ " অস্তিত্ব বিচাৰি
য'ত মোৰ কোনো অস্তিত্বই নাই ।
মৰা শামুকৰ দৰে উটি আছোঁ , কোনোবা
সাগৰৰ প্ৰাণফুল [illegible]
য'ত মই কেৱল অস্তিত্বহীন যাযাবৰ ॥

□□

সঙ্গী

শ্ৰী জয়ন্ত কুমাৰ শৰ্ম্মা
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

হাঁহি, ...
হাঁহিৰ সঙ্গী বহু
কান্দোনৰ অকলশৰীয়া।
হাঁহি বিলাবৰ প্ৰয়োজন নাই,
কান্দোনৰ ভাগ লওঁতা নাই,
কান্দোন অকলশৰীয়া।

মই কান্দিব বিচাৰো, বুকুত বিষ ঢালি -
কৰিব বিচাৰো আৰ্তনাদ
কিন্তু হেরুৱাই হেরুৱাই থাকি যোৱা -
এমুঠি সঙ্গী; হেরুৱাৰ শক্তি মোৰ নাই।
মই নিবিড় হ'ব নোৱাৰো;
সেয়েহে মই কান্দিব নোৱাৰো।

মাতৃৰ আৰ্তনাদ নুবুজিও, -
অভিজ্ঞৰ দৰেই মই কান্দিছিলো,
তুমিও কান্দিছিলা,
আমাৰ দৰে পৃথিৱীয়েও কান্দিছিলে;
কান্দিছে আৰু কান্দিব।
যেতিয়া, তুমি, মই, আমি
পঞ্চভূতৰ অংশ হ'ম -
চিতাগ্নিৰ তপত আলিঙ্গনৰ আশ্ৰয় ল'ম,
তেতিয়াও বহুতে কান্দিব।

বহুতে এতিয়াও কান্দিছে।
ইতিহাসত বহুতে কান্দি গ'ল।

তেন্তে তোমাৰ, মোৰ, আমাৰ পাৰ্থক্য ক'ত? মাথো -
কেইআঙুমান ৰেখাত, কেইটামান শব্দত, কিছুমান দৃষ্টিভঙ্গীত;
তথাপি ও প্ৰিয় তুমি অবিৰাম খুঁজিছা -
কান্দোনক বিলাবলৈ?
কান্দোনৰ ভাগ লওঁতা নাই,
হাঁহি বিলাবলৈ প্ৰয়োজন নাই।
কিমান বুজাম তোমাক, কিদৰে বুজাও তোমাক?
সৃষ্টিৰ সৃষ্টিক্ষণৰ পৰা, সৃষ্টিৰ ধ্বংশক্ষণলৈ -
তুমিয়েই আছিলা, তুমিয়েই হৈ আছা আৰু -
তুমিয়েই হৈ থাকিবা
মোৰ যাত্ৰাৰ সাৰথী; মোৰ প্ৰিয়তম ভাতৃ,
মোৰ ....
সঙ্গী ॥

আধৰুৱা সপোন

সীমা বৰদেউৰী
উ.মা. প্ৰথম বৰ্ষ

বুজা নাছিলো মই মৰম ভাল পোৱানো কি
তুমি আহি কোবাই দিছিলা যৌৱনৰ উমলা ভাটিনী
সেই ভাটনীত উথলি উঠিছিল আনবুলন প্ৰেমৰ ঢৌ
হৃদয়ৰ কোঁহে কোঁহে প্ৰবাহিত হৈছিল ভাল পোৱাৰ অনুভূতি

হৃদয়ত আঁকিছিলো তোমাৰেই ছবি
দুচকুৰে দেখিছিল তোমাৰ সপোন
ছবি আঁকা শেষ নৌহওঁতেই
সপোন দেখি তৃপ্তি নৌপুৰাওঁতেই
তুমি গ'লা গুচি মোৰ পৰা বহুদূৰলৈ
থৈ গ'লা মাথোঁ এটি বিষাদ স্মৃতি
সেই স্মৃতিয়ে খুলি খুলি খায় মোৰ - মোৰ
হৃদয় বিদাৰি।

কওঁ যদি আজি মোৰ হৃদয়ৰ গোপন বেদনা
তুমি জানো শুনিবা শুনি জানো বুজিবা
কিন্তু কওঁনো কাৰ আগত, শুনিবলৈ, বুজিবলৈ
তুমি যে কাষত নাই। উকা কাগজত লিখি
এই চিয়াহীৰ বৰ্ণলিপি পাবি জানো
কেতিয়াবা তোমাৰ চকুত।

সেয়ে মোৰ হৃদয়খনি ৰিক্ত - সিক্ত - নিঃসংগ
নি:সংগ হৃদয়ৰ ৰিক্ততা পূৰাবলৈ
বিচাৰো এটি সচাঁ মৰম এমুঠি
সচাঁ মৰম
সচাঁ মুখৰ এটি মিঠা হাঁহি
আৰু দুচকুত মৰমসনা কোমল চাৱনি।

□□

— শান্তি ---

--আনন্দৰ ---

-- অনুসন্ধান--

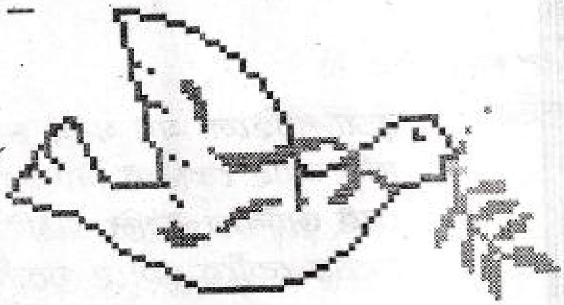

ডেনিচ চাংমাই
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

মই বিচাৰিচো এখনি নিৰৱ ঠাই
মাথো নিৰৱ ঠাই (।)
য'ত নাই হিংসা আৰু
বৰ্বৰতাৰ স্থান ,
যত নাই দুনীতি আৰু
শোষণৰ সমাজ (।)
মই বিচাৰিছো এটুকুৰা শান্তিময় ঠাই
য'ত নাই ভাতৃঘাটী আন্দোলন ,
য'ত ভাতৃয়ে ভাতৃক চিনিপায় ।
মই বিচাৰিছো এটুকুৰা ঠাই
য'ত নাই ধৰ্মৰ বিভিন্নতা
নাই কোনো ভাষাৰ বিভিন্নতা ।
আছে মাত্ৰ ঐক্যতা ।
মই বিছাৰিচো এখনি
প্ৰাকৃতিৰ শান্তি ময় ঠাই
য'ত সংস্কৃতিৰ দোলেৰে বান্ধি
আছে এটা জাতিৰ সমাজ
মানৱ জাতিৰ সমাজ ।
য'ত ধৰ্ম এটাই
মানৱ সেৰা ধৰ্ম
ভাৱ দৃষ্টি এটাই ,
যে আমি এক পৰামাথাৰে
জ্যাতি স্বৰূপ সন্তান ॥

□□

দুদিনীয়া জীৱন

ডেনিচ চাংমাই
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

দুদিনীয়া জীৱন মোৰ ,
দুদিনীয়া মন ।
দুদিনীয়া আশা মোৰ ,
দুদিনীয়া ভাষা ।
দুদিনীয়া জীৱন মোৰ ,
পৰি আছে বহুত কম ।
আহাঁ আহাঁ আগুৱাই
তুলি লোৱা হাতে হাতে
ভালকৈ তুলিবা সেইটো
পৰি ভাগিব চাবা
ভাগিলে আৰু দুনাই
হয়তু নুপোৱা সেইটো ঘোৰাই ॥

□□

D. H. S. K. COMMERCE COLLEGE, DIBRUGARH
Estd - 1960

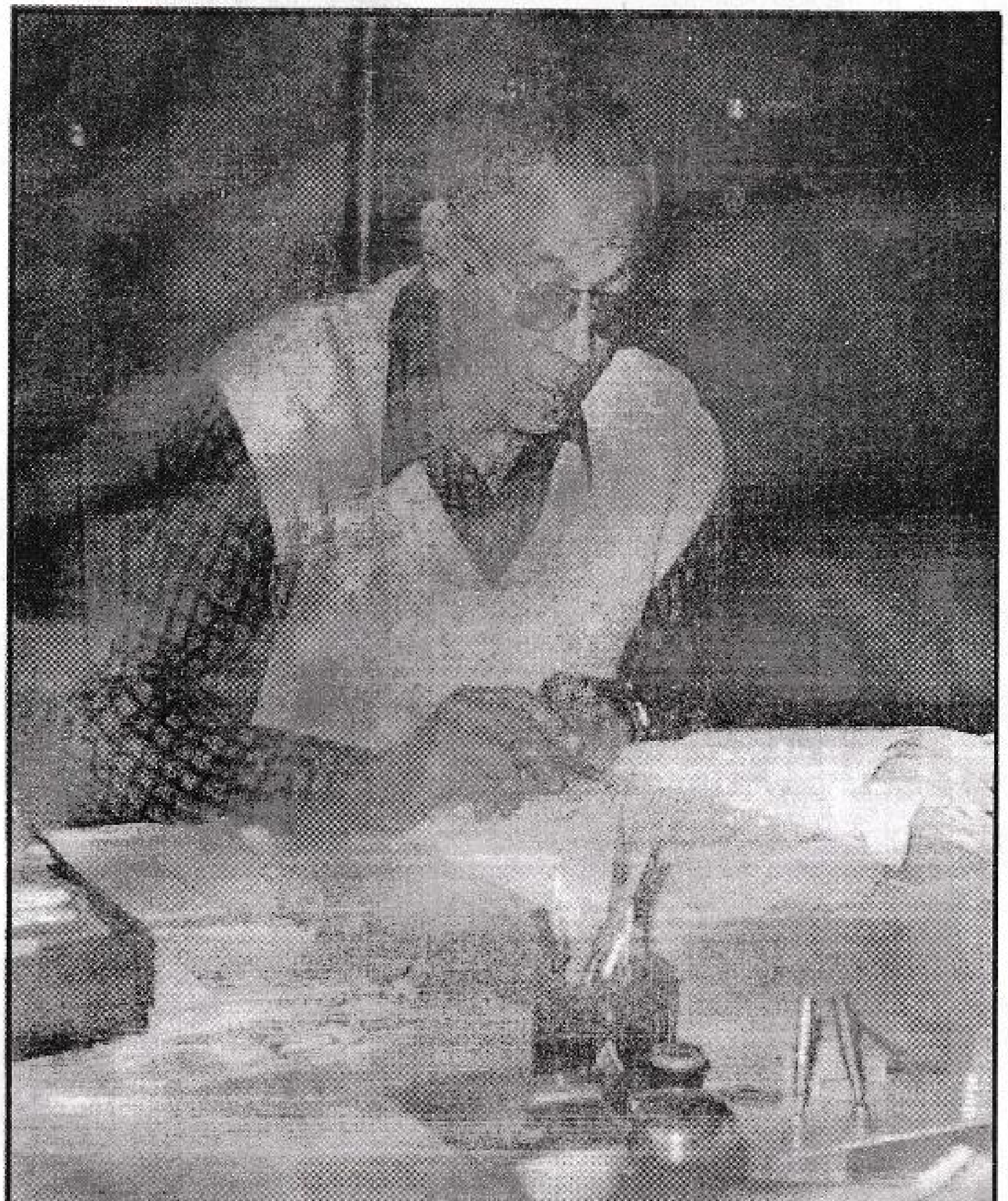

Our honourable Principal Sri. M. M. Das.

Some of the Teaching Staff & office Staff in Photo

Siting (from left):

Prof. T. Uppadhay, Prof. P. Rajbanshi, Prof. B. Bhagawati, Prof. R. K. Gogoi, G. C. Sarmah (Vice principal), M.M. Das (Principal), Prof. D. J. Bhattacharjee, Prof. P. K. Sohu, Prof. (Mrs) K. Hatiboruah, Prof. (Mrs) D. M. Raj khowa, Mr. C Gogoi (Head amitend)

Standing (from left) :

Mr. D. mali, Mr. B. Hazarika, Mr B. Knower, Mrs. P. Chutia, Mrs. L. Baruah, Mrs. Maity Bhowmick, Mr. N. N. Sarmah, Mr. D. Das, Mr. M. Phukan, Mr. K. K. Chaudhay.

EDITORIAL BOARD

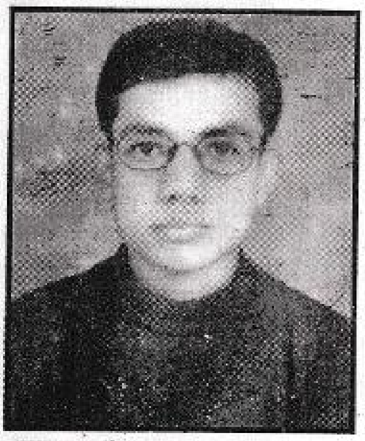

Amarjit Gogoi
Editor

Prof. G. Adhikary,
Prof. In - Charge

Mr M. M. Das.
President
(Principal , DHSK Com. College)

Prof. K. Hazarika.
Adviser

Lakhya Jyoti Gogoi.
Member

Not in Photo

Adviser -

Prof. Mrs. K. Khound.
Prof. Mrs. S. Goswami.

Member -

Sri Dipanker Borgohain

Anupam Borgohain.
Member

WE Congratulate

Major Dr. Raghu Nath Borbora, B. Coy. Commander, NCC Officer of our College.
Who have attended first Independence day Camp held at **New Delhi** as Deputy Contingent Commander of North Eastern Region.

Sunil Chetri
Best Athelatice

Sakhil Ahmed Khan
Mr. Commerce (1999 - 2000)

Lalan kr. Sarma
Ex Senior Under Officer

Tikendra Gogoi
Join in R.D. Camp (New Delhi)
as a N.S.S. Volountior
from our College
Under Dibrugarh University.

Biswajit Hatiboruah
Best Boxer (1999 - 2000)

Renewable Energy in India

A Vision for the new Millennium.

Sir Nayanmoni Chetia
H. S. 2nd year

During the preceding five decades , India has witnessed a near five - fold increase in generating capacity. However , by the year 2015 , India will have to add another 2,50,000 MW to meet power consumption projections.

The harnessing of renewable energy is thus a sacred mission aimed not only at augmenting energy generating but also at helping in restoring a pollution free environment.

India generated around 1,300 MW of power from renewable resources till December 1998 , which is a more 1.5 % of the total grid - connected capacity. It is understood that the Ministry of Non Conventional Energy Sources (MNES) is at present preparing a comprehensive perspective plan under which 10 % of the total power generated by the year 2007 would be sourced " from renewable energy. The Indian Renewable Energy Development Agency Ltd. (IREDA) , established in 1987 as a Public Sector Company of MNES , is perhaps the only agency of its kind in the world which has been set up for fi... ..g renewable energy projects.

***Wind Power :** In India , grid connected wind power generation has now gained a high level of attention and acceptability with installations erossing 1,022 MW in March 1999. Around 4.5 billion units of electriaty have been fed into the grids till date.*

***Biomass :** Power generation by biomass is a promising field. At present biomass gasifiers producing up to 500 KW are being manufactured in India based on indigenous technology.*

***Solar Power :** It is estimated that in a year 5×10^{16} Kwh per year of solar thermal energy is received in India. India has tremendous potential for solar thermal systems for water heating , space heating , desalination , crop - drying , refeigeration and power generation. A solar thermal power plant project of about 140 MW is proposed to be set up in Rajasthan as a demostration poject by the Government of India.*

***Solar Photovolaics :** Solar Photovoltaics (SPV) have two distinct market segments in India. The first segment is the Government Sector and the second is com*

mercial in nature. In the area of SPV, India today is the second largest manufacturer of SPV panels based on crystalline solar cells.

Conclusion : *Endowed with such vast natural resources, India as well set to make remarkable progress in generation of a substantial quantity of power from renewable sources which are cost - effective and eco - friendly.*

It can be said that renawable electric technologies will play a major role in supplying power and energy in India in the coming years.

The renewable energy industry in India is a small but rapidly growing industry which is able to adopt rapidly to technological and market development. This renewable energy sector will thus provide tremendous business opportunities in the coming years and we will definitely of " green" power so as to ensure less dependance on fossil fuels and to prevent environmental degradation.

□□

" If you must make mistrakes, be sure to make them in the presence of people who will help you to interpret them, and who will give you the kind of new courage so that you won't make the same kind of mistakes again. "

- Walter Mac Peek

A PEEP INTO THE LABOUR WELFARE MEASURES IN THE TEA INDUSTRY OF ASSAM

S. N. MAHANTA

Head, Deptt. of Business Management.

The basic amenities and facilities for housing, recreation, canteens, provisions for maternity and sickness benefits, accident benefits, safety measures, water supply, washing facilities, latrines and urinals, educational facilities for worker's children, arrangements for travel to and from place of work to their homes, provisions made for social security measures like - provident fund, pension fund, gratuity, family pension, insurance including Deposit Linked Insurance (DLI) etc. are to be provided to all permanent workers by their employers. The amenities and welfare activities arise as a matter of right for their sacrifice wholeheartedly for the benefit of the industry and partly as a matter of voluntary contribution or payment or awarded sometimes in cash, sometimes in kind and sometimes as both cash and kind. India being a democratic republic, having an independent constitution of her own the right to work, right to speak, right to welfare to her citizens are provided as fundamental rights under the " Directive Principle of State Policy ". As such " Welfare of Labourers " arises as a matter of fundamental right provided in the constitution although the welfare concept arose only after 1947 when India became Independent from the clutches of British rule of more than 200 years.

Voluntary Welfare activities :

All welfare activities undertaken by respective employer's for the benefit of their workers voluntarily are called voluntary welfare activities. The International Labour Organisation (ILO) has recommended the following welfare activities under this category, i. e. Extra - mural activities like - Maternity benefits, Social Insurance measures including gratuity, pension, provident fund, benevolent fund, medical facilities including programmes for physical fitness and efficiency, educational facilities including adult education, housing

facilities, recreation facilities including sports and games, holiday and leave travel facilities, worker's Co - operative thrift and credit societies, vocational training for dependent of workers, other programmes for the welfare of women and children and transport to and from the place of work.

The following are the benefits and advantages derived due to the implementation of welfare scheme :-

(a) In making the services in industries attractive to workers.

(b) In creating a permanent labour force.

(c) In reducing labour turnover and absenteeism.

(d) In improving the efficiency of workers and

(e) In improving the relation between employers and employees.

Thus the industrial relation between employers and employees makes the atmosphere in the industry peaceful and harmonious leading to increases in the efficiency of workers. The workers are attracted towards the industry by favourable welfare activities provided to them and turnover and absenteeism are reduced to minimum which otherwise cause anxiety to employers.

The Labour welfare activities are based on the following conditions :-

The minimum standard of labour welfare is very much essential. But the owners or management being self - centred and selfish often try to exploit the welfare activities of the workers. The state Government has to come forward to apply the constitutional provisions of Directive principles of State Policy by fraiming or enacting laws to speed up the welfare activities to labourers. The Government may direct the management to pay minimum wages and to provide congenial working conditions and social security to every worker.

In our country the charitable institutions and trusts has been providing welfare activities to workers and other needy people and treated as an investment. These services or activities are voluntary in nature.

Again the human being has a natural instinct to love mankind. The sufferings of one human being can not be endured by others (i. e. human being) and as such people try to remove those sufferings or difficulties and promote their well - being. They perform noble sacrifices for their fellow citizen. This natural urge leads the employers to take up welfare activities for their employee's benefits.

Voluntary labour welfare measures :

Some of the voluntary welfare measures undertaken in the tea plantation areas in Assam by the owners of the gardens. As such to get an idea about the voluntary welfare activities information were collected through the questionnaire canvassed to the sample gardens and on the basis of information received, voluntary labour welfare measures viz. Housing accommodation, house rent to permanent non - resident workers @ Rs. 35 /- per head per month, supply of protective clothing's, canteen facilities, creche facilities, recreational facilities, educational facilities to the children of the workers, supply of black tea at the rate of 600 gms. per family at regular intervals are provided in all 28 sample tea gardens. Apart from all these materials the code no. 22 sample garden has provided hand - gloves gamboots and masks to the workers which is an exception in this respect. The housing accommodation has been provided to 12,505 families and as many as 22,715 families have been provided with black tea at the rate of 600 gm. Per family at regular intervals by 19 Joint Stock company gardens.

It is observed that all the above mentioned voluntary labour welfare measures have been provided by 9 private company sample tea gardens in the district. The housing accommodation has been provided to 2093 families by 9 private company tea gardens and black tea at the same rate of 600 gm. has been provided to 6,274 workers at regular intervals. Thus both private and Joint Stock company's 28 sample gardens have provided almost all voluntary labour welfare benefits in the district and this has helped the workers on improving their standard of living.

Welfare work by employers :

The welfare work upto two decades of the present century was practically nil but, from the second world war the factory owners particularly the ordinance factories for the production of war ammunitions and other productions started few welfare measures for the workers to boost up war productions. Prior to second world war the welfare works deemed to be barren liability by

The welfare activi ies carried on by cement sugar engineering iron and steel industries and gol.' mines are same like these carried on by woollen and cotton textile industr :s in varying degrees from units to unit and industry to industry.

The Tata Iron and Steel Company (TISCO) provided high standard welfare facilities like well equipped hospitals having a large number of beds qualified medical experts nurses pr mary and secondary schools gymnasium indoor and outdoor games Canteen creches, co - operative stores housing accommodations up - to 68 %, maternity benefits child welfare Employees Insurance Schemes (ESI) provident fund and pension fund. According to Malaviya Committee 1969 report TISCO has been spending at the rate of Rs. 433.32p. per worker per year on non - statutory welfare activities. The TISCO has been employing 38,000 workers in their establishments. Moreover TISCO has been paying necessary cash benefits to the distressed and disabled workers who have been suffering from prolonged illness or from accident grants for blood transfusion stipends to meritorious students and interests free loans to deserving employees.

The other Iron and Steel Companies like Indian Iron and Steel company Bokaro Steel Plant, Rourkela Steel Plant, Visveswarya Iron and Steel Company Ltd., Bhadrawati and Bhilai Steel Plant have been providing welfare facilities to their respective company workers a ending on their own welfare programmes. Almost all welfare activities are carried on or provided to workers of Coal Mica Iron ore Manganise ore Lime Stone and Dolomite mines by creating welfare funds for such purposes.

In Gold mines apart fro those welfare activities other welfare activities other welfare activities provided are free education to worker's children part time classes to workers under workers education scheme. The workers who attend such classes are paid at the rate of Rs. 25 /- per head and an advance of Rs. 45 /- and leave for five days with full wages and an educational tour after completion of training. Further the workers are given mid day meals and tea at subsidised rates in their canteens.

The Plantation Labour Act. 1951 with Assam Plantation Labour Rules 1956:

In Tea Plantation Indust in Assam the welfare amenities like drinking water, Medical aid housin accommodations, education to worker's children recreational facilities, mate ity and sickness benefits are provided to

their workers. The Social Security measures like provident fund, Pension fund including family pension insurance benefits deposit - linked Insurance Scheme and gratuity are provided to the tea plantation workers under the Plantation Labour Act 1951 and Assam plantations Labour Rules 1956 by Tea Plantation Employer's of Assam. Similar benefits have been extended to plantation labourers in other parts of the country.

In states like Tamil Nadu, Assam, Karnataka, Bihar and Uttar Pradesh latrines have been provided for each householder separately. The latrines are usually Kucha pit latrine with or without roof overhead.

For treatment of workers and their family members, almost all tea gardens of Assam, Karnataka, Kerala, Tamil Nadu, Tripura and West Bengal have hospitals equipped with necessary instruments, qualified medical practitioners particularly in large and medium size tea plantations. But the tea planters of Himachal Pradesh have been appointing part - time medical practitioners / vaids for treatment of workers.

The recreational facilities have been provided by employers of tea plantations in Assam with the exceptions of small tea plantations. All recreational centres have been provided with radio sets and limited number of indoor and outdoor games and sports materials. Again each tea garden have been maintaining primary schools for adults under " Worker's education programme " to eradicate illiteracy among workers. In Himachal Pradesh and Tripura the recreational facilities have been running satisfactorily.

The unted planter's Association of Southern India (UPASI) :

All tea plantations of Kerala, Karnataka and Tamil Nadu are affiliated members of the United Planter's Association of Southern India (UPASI) have been providing welfare amenities to their workers like housing accommodation to hundred percent workers, educational facilities, medical and health care, drinking water facilities, protective clothing and other facilities for entertainment and recreational facilities to worker

Indian Tea Planter's Association (ITPA) :

The tea plantation of Assam Jalpaiguri and Terrai (Darjeeling) under the jurisdiction of Indian Tea Planter's Association have been providing welfare amenities like cinema shows, indoor and outdoor games, theotrical

performances jatras magic shows Durga Puja, Kali Puja, Karam Puja, Tushu Puja and Jhumur are celebrated collectively in their respective tea gardens every year. The club houses provided with radio set and in some cases T. V.sets, books, library facilities door and outdoor games for receational purposes.

The Railways :

The Labour Welfare amenities provided to the huge labour force of the Indian Railways are educational facilities for the employees' children and their dependents. Canteen facilities, co - opeative credit societies, hospitals equipped with modern instruments and medical professional concessions, provident fund, graturity, pension, housing accommodation fitted with electricity and so on. The Railway authority maintained a fund under the title " Staff Benefit Fund " for financing the following welfare activities :-

1) *assistance to employees in distress.*
2) *schemes for releif to the sick and child welfare.*
3) *education of staff and their children.*
4) *provision for various recreational facilities.*

The welfare activities may take shape in providing assistance to labourers suffering from accident or some other misfortune in the from of cash or kind.

□□

COMMERCE EDUCATION & EMPLOYMENT PERSPECTIVE

Dr. Raghu Nath Barbara
Head, Deptt. of Commerce
DHSK Commerce College,
Dibrugarh.

Since the begining the main aim of commerce education has been to provide trained mainpower for trade and industry. The rapid growth of trade and industry in the economy led to the increase in demand for commerce graduates in those days, because they were viewed as professionals in job market. Commerce graduate was given professional status almost equal to other professions like Law, Engineering, Agriculture and Medicine as because accounting was treated as a profession which was an important part of business. But the commerce education has not marched with the time and after independence due to increasing complexity of trade and the divorce between the ownership management there has been much demand for business education. This paper aims at critically examining the relevance of commerce education with reference to job market.

The choice of the discipline is completely controlled by the job market, the highest preference at present being for medical and engineering education. The present trend is that best of talent joins the science stream and dreams of being an engineer or a doctor. This is so because we have more jobs for engineer and doctors than those graduating with humanities. As a result the next best goes for commerce and arts. Therefore a very few of them come to commerce course as a first choice. Creating more and more technical colleges will not solve the job problem, it will simply increase the existing pool of unemployment. Now - a - days a degree is like a lottery ticket, if you buy one, it does not guarantee a prize, but it gives you a chance to win it. In this context the youth who get maximum benefit from such education system would definitely want to continue it without any change in the system. Now we are to understand that system of education in this score. Following the same concept, it can be said that education will make a person more employable as an employer should prefer an intelligent one. But this has led to a false notion that education can generate employment. The role of education in generating employment is extremely limited. But vocation alication of education can generate some self - employment, in which it has a very limited influence in the total job market. Commerce education while increasing the employability of a person does not necessarily expand the job market. On the otherhand it helps in increasing one's earning power as long as it is differential i.e. as long as one is better educated than the rest. The solution to this problem is that the Govt. should recognise commerce as a professional course and making this course as a pre- requisite for

employment in certain job relating to accounts an audit .

Before independence when commerce courses were introduced in different colleges and Universities in the country , they were considered as professional courses different from Arts and Science courses . But now afterwards employing agencies , like Banks , Insurance corpo rations , Transport companies and Govt. departments has treated commerce graduates as a general degree like Arts and Science for want of practical orientation and specialisati on in the real sense of the term. Whereas Banking Service Exams , Insurance Corporation , Tax deptts etc. do not give preferential treatment to commerce graduates and consider a B. Com. graduate at part with Arts and Science graduate . As a result these is mounting unemployment of commerce graduate and on the otherhand there is shortage of qualified Accountants , Secretaries , Financial personnels etc. This is really very disappointing for all commerce students . So , at present commerce education is at secluded .

The new education policy engisages a distinct statement of new line of development for commerce education right from School level to the completion of graduation . By considering the popularity of the discipline commerce education should serve the expectation of individual and the society in general . The National Policy on education also states :- " The experence gained in the implementation of 3 years integrated course during the last 13 years or more has shown certain built in deficiencies at different levels ". The major deficiencies which are at the grass root level of the present system as pointed out by the new education policy are to be removed . The deficiencies are-

- *i) There is no requisite challenge in the course of studies .*
- *ii) There is need to strengthen the core / special disciplines in the faculty of commerce / business education .*
- *iii) There is no sustained and well organised teachers' training programmes .*
- *iv) There are less standard and reliable books for practical teaching purposes.*
- *v) Commerce education is yet to attain a recognition particularly in the field of research.*

In 1989 the University Grants Commission (UGC) has published a Report of the curriculum Development Center in commerce. To overcome the deficiencies the UGC has prepared an All India Structure to be adppted by the Universities. In was revealed in the task of national devlopment with a fair degree of uniformity in various courses of commerce education. To-day, computer application have become very common to all fields of study and research. The old manual accounting system, prepartion of various financial statements analysis is fast disparation from the use. At present big business houses and even small business enterprises are mainting their accounts with the help of computers. So, it is to be included in all undergraduate commerce courses

and the Govt. should give preferencal treatment to such students. On the otherhand traders are more worried about the practical exposure to tax matters, elementary books of accounts including Cash Book rather than final accounts. Similarly they expect a thorough knowledge of figure work of various trade procedures.

Since the choice of employment opportunities for a commerce graduate is very wide the expectation from employeis is equally wide and high. Unfortunately, the present system of imparting commerce education has become quite routinised. A steady effort needs to be made to gradually develop the programmed texts and manuals which have become out of tune with times. A complete overhaul of commerce education is therefore, urgently required.In the emerging scenario, apart from leadership qualities and communication skills, creative and innovative skills have become vital in view of job market, In the future employment scenario, a large demand for commerce graduate is clearly foreseen with the growing industrialisation of the country. To meet this demand, it would be better that a new revamped course be introduced soon and should maintain high standard from the very begining.

REFERENCES

1. *A.N.Agarwal, H.O.Verma & R.C.Gupta : India Economic Information year book 1999 - 91, National Publishing House, New Delhi.*
2. *'National Policy on Education (1986)-A Review', New Frontiers in Education, Vol. 20, No. 4 July - September, 1991, P. 408.*
3. *Report of the Curriculum Development Centre, published by the UGC, New Delhi, 1989.*
4. *Pankaj Thakur : Profile of a Development Strategy for India's North - East, Span Publications pvt. Ltd., Guwahati.*
5. *Implemention report on the New Policy on Education, 1986, New Frontiars in Education, Vol. XVIII, No. 2, April - June, 1988, P.1.*
6. *Southern Economist, Bangalore, Vol. 38, No. 10, September, 1999*

INDIAN NATIONAL CADET CORPS.

Lalan Kumar Sharma
B. Com. 3rd Year

(Ex. Seinour Under officer of the College. 1998 - 99. ' B ' and ' C ' Certificate holder.)

After Second world war the military training has been compulsory in school and Colleges. The organisation which trains students is called National Cadet Corps. The National Cadet Corps Act was passed in 1948. The NCC Directorate was set up on 9th October 1949. The Directorate is entrusted with the task of making orrangements for importing training to the students. The NCC consists of four division Junior Boy's, Junior Girl's, Senior Boy's, and Senior Girl's. The Junior wing is drawn from school students. Every year the number of cadets is on the increase.

Some young teachers of school and colleges are given military training in officers' training units at different military training centers. After complet on of their training they are placed in the rank of officers. The teaching is supervised by the regular NCC officers.

The cadets attend different Camps and different training as :

1) *Annual Training Camp (A. T. C.).*
2) *Social Service Camp.*
3) *Army Attachment Camp.*
4) *Miking and Trekking Camp.*
5) *Republic Day Camp (R. D. C.).*
6) *Pre. Republic Day Camp (Pre. R. D. C.).*
7) *Basic Leadership Camp (B. L. C.).*
8) *Pre. Basic Leadership Camp (Pre. B. L. C.).*
9) *N. I. Camp.*
10) *O. T. U. Camp.*
11) *A. N. Indian Summer Camp.*
12) *Advance Leadership Camp.*

13) Youth Exchange Programme.
(Conada , U. K. , Australia , Bangladesh)
14) Mountaining Camp.
15) Traffic Training.
16) Firing Training.
('22 Rifle , 303 Rifle , L. M. G. , Stain Gun etc.)
17) Para Jumping Training.
18) Horse Riding Training.
19) Night Navigation Training.
20) First Aid Training.
21) Cycling Expediten.

Every Year they go to different place for Camping and Training during that period. They undergo physical labour. The Camp life is above all Charming and interesting. The boys and girls are from different state. All the Cadets are told above different customs , languages , culture etc.

The aims of NCC Cadets are as given below :-

(a) To develop qualities of character , Courage , Comradeship , discipline , leadership , secular outlook , secular outlook , spirit of adventure and sportsmanship and ideals of selfless services among the youth to make them useful citizens.

(b) To Create a human resource of organised , trained and motivated youth , to provide leadership in all walks of life , including the Armed forces , and be always available for the service of the nation.

N. C. C. training helps in building a sound physique developing mental weirdness. Qualities as discipline and patriotism are also learnt. Team spirit is also developed.

Cadets who NCC training and pass the ' A ' , ' B ' and ' C ' certificate examination are given special facilities in the defence services.

i) ARMY :- 32 vacancies in every regular course of IMA (Indian Military Academy) are reserved for NCC 'C' certificate holders who have passed UPSC examination and have also been declared successful by the service selection board.

The IMA trains you to lead from the front. You are trained in all aspects of combat and tactics using computer and other modern training fools. The IMA has excellent facilities for allround development. You can go for adventure sports like river rafting , para jumping rock climbing , trekking and mountaineering.

ii) NAVY :- 6 Vacancies per course for grant of commission in the Navy are reserved for selaction of NCC cadets as special entry cadets provided they are in possession of ' c ' Certificate of Naval wing and are declared fit by the Navel Selection Boord such cadets are exampted for appearing in the UPSC examination.

iii) AIR FORCE :- (a) Flying Branch : 10 % of vacancies for direct entry for pilots courses are reserved for NCC ' C ' Certificate holders. They are exempted from UPSC entrance examination.

(b) Other Branches :- 10 % of vacancies are reserved in each branch for NCC ' C ' Certificate holders. They are exempted from UPSC entrance examination.

The National Cadet Corps stimulates interest in the young student in the defence of the country. It also builds up a reserve of man - power to enable the armed forces to draw upon in times of emergency Cadets for the second line responsibility of Civil - defence.

Thus the NCC has a positive role in na'ion - building.

❑❑

Land ,Mankind and Welfare — The Vedic Vision

Prof. Bhupesh Bhagawati
Deptt. of Commerce

In spite of the speedy progress of civilization an inherent and fundamental relation exists between land and people. Irrespective of the degree of civility we claim to have achieved at certain points ,we still tend to preserve certain feelings at their primitive levels. Mother and Motherland have been worshipped in human society since the dawn of the history. This universality enables it to stand the test of times till date.

As far as time tested universal thoughts and feelings are concerned , it can be established with pride that several thousand years ago , the great Indian philosophers had advocated all round welfare of mankind. Today we care for our personal welfare or at best welfare at the national level.But throughout Vedic literature we see that ancient India prayed for the welfare and prosperity of mankind as a whole. The Vedic concept of welfare is much wider as well as deeper than that of the present one. Though the philosopher of the Vedic age were unaware about the vastness of the world , their concept of human welfare was all encompassing and more scientific than any modern philosopher's. This dimension of Vedic thought heightens the international appeal of Indian philosophy and culture.

Besides spiritual philosophy , the Vedas contain practical and scientific thoughts too. Most of the philosophers of the Vedic period realised the dependence of man on earth and nature. An unseen tię between man and soil has always been there and the Indian philosophers pointed it out long ago through their thoughts , actions and writings .

Ataharva Veda by Atharva depicts the foregoing concepts very delicately in the famous ' Bhumisukta '. Throughout the verse he has applanded the generosity of the earth to the human society. Revealing the pulse of nature he has established the soul to soul relationship between land and people. Nature is so rich and generous that it nourishes mankind like a mother. The river , the ocean , the sun , the moon , the soil , the crops and vegetables , the creatures and the flowers - all these gifts of nature have made human life enjoyable and butiful. The earth is not merely a place for existence for its own sake. The abundant bounties of nature make man envision heaven on earth and compel him to contemplate the Creator of this beauty.

The prayer for prosperity of the earth for the welfare of man is reflected in the ' Bhumisukta' in this way - " Prithvi noh Prothotang radhyatong noh" (may our earth expand and prosper) (stanza 2). In stanza 8 of another verse the post prays - " sa no bhumis twishing Balam rastre dadhatu uttome " (O mother earth , endow us with strength

and spirit to make out best state) . This line clearly indicates the concept of welfare and great state. The philosopher poet wishes the best for man , He wants even the words we utter be sweet -" Bhasho madhu prithvi dhehi mayyam " (stanza 16)

Tremendous forces hidden every where in the universe are also accounted for in the verse . The poet wants that the earth should strengthen the son of the soil i. e. man with the spirit of those hidden forces scattered all over the universe.In another verse the poet desires for mankind a state aglow with happiness and free from all trouble and sufferings - "hiranyashyeba sangdrishi , ma no dikshata kancchana " (Stanza 18).A world without enemy (anamitram ataskarang) is another concept described in the verse .

The Philosopher poet feels inspired by the beauty of nature and that strengthens him . He feels man imbibes the greatness , the generosity from the vast, generous earth itself . Towards the end of the verse the poet has addressed the earth as the Mother - the beloved and the poet of the whole creation . He asks three things from the earth for mankind - self - sufficiency , prosperity and everything beautiful .

Indian philosophy especially Vedic thoughts has an universal appeal and the countries of the western world also hold it in high esteem .

"There is every reason to anticipate that in the total human culture of the coming century a large place is reserved for Indian Philosophy ". "Thoughtful mind - take refuge in the eternal insights into a spiritual realm spread out before us in the Upanishads ,the Gita and the Vedanta Philosophy". - James Bisset Pratt.

REFERENCES

1) *Vedant for Modern Man , Ed. Christopher Isherwood*
2) *Our Cultural Heritage , By Chandra Chakravarti*
3) *Bharatvarsha - A political and Cultural History of India , By Balkrishna Govinda Gokhle*
4) *Veder Kobita , by Gouri Dharmapal*

□□

DRUGS AND DRUG ABUSE SCENARIO

Sri Sujoy Sarkar
H. S. 2nd year

The geveric term " drugs " has an innocuous meaning." It is a substance used to cure illness or alleviate pain in man and animal ". In other words drugs were used only for medical purposes. It is universally accepted that almost all drugs are habit - forming and for that matter importance was given to its availability , administration and sale.

In recent years , the connotation of the term " drugs " has changed in view of its large - scale abuse and its accompanying crimes and ill - effects. Today when we talk of "drugs " we mean " narcotic drugs and psychotropic substances ," which on administration affect the central nervous system. " Abuse " __ because it is used for purposes other than medicinal.

Drugs oregenerally speaking substances which are abused can be divided into three sroad categories. In the first category tobacco and alcohol can see placed as the two most widely used varieties which are restrictions on their use determined by religious beliefs , social and civic considerations like drunken driving and smoking in public places and institutions , these commodities enjoy huge markets. Inspite of restrictions on advertisements by some countries these products are available in the shops and other outlets. Some people may object to the clubbing of tobacco and alcohol in the list of drugs but the fact remains that these are addictive and bring adverse effects on health.

Secondly cannabis and opiates continue to dominate the drug abuse scene , and are also the most favourite drug of abuse. These are deprived from the coca , opium and cannabis plants. Such drug like cocaine , heroin and marijuana have their source in agricultural crops and are legally sinned almost all over the world. In the third category , there are a number of chemically synthesized substances which have medical uses. These pharmaceutical products should be made available on medical advice but all of the misused as psychotropic substances. Their use is not bummed , but are meant to be taken on prescription only.

Narcotic drugs ruin the spiritual values and morality of man besides adversely affecting his physical stamina and rendering him weak and impatient in the face of hardship and difficulties in life. Drugs also undermine human being's self determination tierming them to more burdens on society , with no wage of works and initiatives. The drug addicts , in fact , lead a parasitic life and death.

Today , the golden crescent comprising Afghanistan , Iran , Turkey , Turkey and Pakistan is the richest grower of narcotics which is being smuggled to the rich and industrialised world spreading misery and death.

In recent years India has a major transit route for South - East. Asian heroin as well as

precursor of chemical traffic. As a result it is believed that there are now hundreds of thousands of heroin addicts in India cousuming the bulk of the illicit domestic production of heroin and opium. Over the past few years our country has been facing the problem of traffic in drugs. Geographically , it is situated between the two major sources of opiates in the Golden Triangle and Golden Crescent. As per United Nations report of four million registered drug addicts in South Asia , 1 , 25 , 170 are in India.

Among the drug takers in India , 42 percent use alcohol , 20 percent opium , 12 percent heroin , 6.2 percent cannabis and 18 percent other drugs - as per the ' drug demand reduction report on South Asia ' of UNDCP. The users of adulterated heroin in our country is on the increase and is estimated to be around 40,000. The drug users are mostly unmarried , from the lower socio - economic strata and self - employed out of which 33 percent are engaged in anti - social activities. The drug addicts in India mostly belong to the age group of 16 to 30 years.

Over a fifth of the world population lives in this region and many live in this region and many live in object poverty ..... except for Sri Lanka and Maldives , around 50 percent of the population is illiterate ..... than , even with a low current prevalence percentage for various drugs , the sheer number of persons affected is very large.

" *Some are born great , some are achieve greatness and some have greatness trust upon them .* "

-William Shakespare

NECESSITY OF THE CONSERVATION OF WORLD'S ENVIRONMENT

Chandana Dutta
B. Com 3rd Year

Environment means surroundings. And pollution means destruction of the purity of a thing or making a thing foul or filthy.

Environmental pollution is considered to be a serious problem only at the fag end of this century, when the destruction has gone a long way. Man has realised that in view of the present rate of environmental pollution, the picture of 21st century is not going to be rosy.

Now, let us have a look at how environment is polluted ---

Man being more intelligent than all animals has the immense capability of manipulating the environment to suit his needs. Man is now over utilizing the resources of nature and returning to it the undesirable products in excess of the capacity of the environment to absorb these substances. This is how environment is polluted.

The main causes of environmental pollution are -

1. *Population explosion has resulted into increased demand for food and shelter. This in turn has already destroyed much of the resources.*
2. *Unplanned human settlement.*
3. *Injudicious use of modern technology.*
4. *Over utilization of natural resources without understanding their regeneration capacity.*

5. *Excessive deforestation and its consequent erosion of fertile soil and many other.*

Reaction of pollution ---- Pollution may cause several types of effect which may be as follows -

i) *Health of man is affected by various diseases. Incidence of neurological diseases and cancer may be greater in polluted environment.*

ii) *Regeneration capacity of the environment and its productivity is affected.*

iii) *Natural as well as cultural heritage of man are affected. The natural beauty and recreational avenues are destroyed. The life - style of people changes and the society becomes complicated.*

With a view to controlling this air pollution caused by industries and vehicles the following measures must be taken.

Pollution can be kept under check by various judicious methods and technological skill.

Plants which can reduce toxicity and absorb pollutants should be cultivated in great numbers.

Blowing of horns, high tone of music, and such activities, producing loud sounds should be prohibited.

Control over uses of fuel -
Industrial activities should be located away from residential localities.

Now like air pollution, in busy towns and cities the harsh sound of the horns of vehicles, mills and factories slowly affects our power of hearing.

Besides, pollution of land affects our health, happiness and production. It is caused due to large scale mining industry wastes, pesticides, herbicides and fertilizers, deforestation etc.

With it water also get polluted by organic wastes that are regularly discharged from human settlement into river, lakes, ponds etc. By the oil baked or spilled from oil tanker, causing damage to marine ecosystem.

To conserve our environment or to control measures to check pollution -

Industries should be asked to use collector to remove particulate matter before the smoke is discharged.

The garbage instead of being burnt in open should be degraded biologically. This will produce organic fertilizer and biogas or this can be burned to produce energy for some industries.

□□

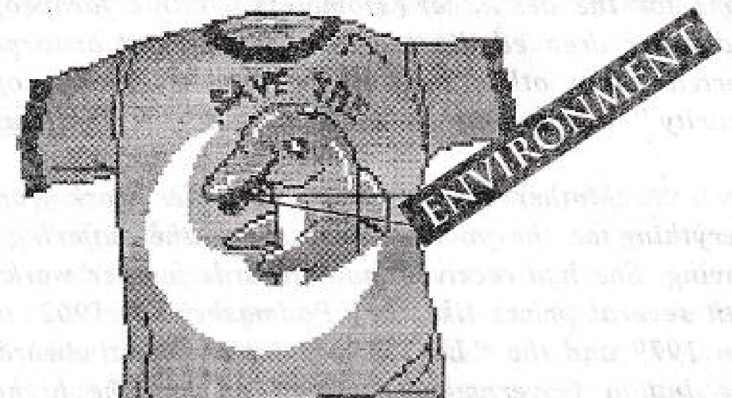

MOTHER TERESA

Miss Ritumoni Thapa
H. S. 1st Year

Mother Teresa was an extraordinary person who had a sacred mission to serve the poor , sick , hunger and the homeless. She was born on 26 August , 1910 in a small village of Albaria. Her real name was then , Agres Gonxa Bojaxhiu. In the year 1928 she joins the Larito Congregation (society) and became a run at the age of 18 only. The same year she came to India and spends two years in Darjeeling. In 1930 she joined the Lareto Convent school of Darjeeling as a geography teacher. She was also (rechrislered given new name) as Teresa after the French saint.

She was moved by the sufferings of the poor living on the streets and decided to leave the Lareto Congregation , to work for the poor and suffering. In 1948 she leaves the Lareto Congragation and takes training as a nurse in Patna and becomes on Indian citizen . In the year 1950 she formed the " Missionaries of Charity ". She also started " Nirmal Hriday " a home for the destituder (Homeless) , clinic for people suffering from Leprosy and other dreaded disease. She also apered on arphrage for the arphars and started many other institutions for the poor people. The " Missionaries of Charity " is not only in India but outside India also.

Mother Teresa had started her work from rothing and she became everything for the poor , homeless and the suffering people. She was very kind , loving . She had received many awards for her works. She had been arnamented with several prizes like the " Padmashri " in 1962 , the " Nobel Prize for peace " in 1979 and the " Leo Tolstoy International Award " and many other awards. The Indian Government confered on her the highest honour of the country the " Bharat Ratna ". She decided her life to humanity.

Mother Teresa died on 5 September , 1997 at the age of 87 years.

It is a great loss to the whole world and she will be remembered very much. Her message to the people of this world is :-" Do the small things with love and he will taken care of the greater ones."

COMPUTER SOFTWARE

Sir Shyam Kumar Chauhan
H.S. 1st Year

Without software a computer is just a useless box of electronic components. But with the huge variety of computer programs that are available it becomes a machine that can do almost anything .

PROGRAM

A set of in struction used by a computer. The program contains all the instructions needed for a computer to carry out a perticular tank such as world processing or playing a game. The instructions are in the form of electrical signals that control the computer. The signals that mark up a program are stored on a disk or microchip. A diagram called a flowchart shows how the instructions are arranged in a computer program.

FILE

A piece of information used by a computer. A File may be a list , a document , a picture some computer music and so on. Each File has its own name.

COMPUTER LANGUAGE

A code used to write a program. The instructions that control a computer consist of long sets of code numbers called machine code , so programmers use easier codes called computer languages. An assembly language uses short abbrevition for the actions that the computer carries out. A high level language uses whole words to describe the actions , such as REPEAT and NEXT. These language include BASIC which stands for " beginners all purpose symbolic instruction code " Pascal C , and COBOL. A program called a compiter or an interpreter converts instructions written in high level language into machine code instruction.

WORD PROCESSOR

A computer program that helps you to write letter's and documents. Once you have typed some text into a computer a word processor can then line up the words to form

HOW TO MAINTAIN FRIENDSHIP

Abhay Kumar Singh
H. S. 2nd year

Many have given us advice on how to win friend and influence people but few have said anything about maintaining good relationship amongst friends.

Rather than having hundreds of friends with fragileties better have a few friends with strong bonds. Relationship is strong and good only where there is sincerity and understanding.

To build up these :

* *Be ready to pat his back when he does something good.*
* *Be sensitive to his feelings and give him an ear.*
* *Create time to call on him often. At heart, call him over the phone.*
* *Make him feel that you care for him.*
* *Be courteous even if he is very close to you.*
* *Don't gossipy about your friend with other.*
* *Don't take your friend for granted and expect him to say ' yes ' to whenever you say.*
* *Don't take matters of money easily with friends.*
* *Don't take friendship as only ' giving and taking of help ' it is much more than that.*

The Brave Heroes of our Nation

Mohuwa Bhowal
H. S. 1st Year

Fighting day and night,
In order to achieve our rights,
Are our brave heroes,
in the frozen dead mountains of Kargil.

They have devoted their life to the service
of our motherland ;
keeping themselves aloof from their hopes
and interests,
Just for saving the very existence of our strand

However cruel blessing do the enemies shower
upon our land,
But they will never be able to snatch our
mother from our hands.

However tooth and nail do they intrude
upon our lives,
Our heroes are strong enough to deprive them
of their strives.

Oh Mother India !
I am very proud to have such mighty brothers,
who are striving so hard to drive away
the intruders.

I pray to you to fill their hearts with the
strong essence of patriotism and courage,
so that they are able to free you from all
shackles of bondage.

Shower your blessings upon them and fill their
hearts with strong determination,
so that they may rise to the height of glory
and brighten the name of our nation.

□□

FAITH

Nayan Moni Chetia
H. S. 2nd Year

The source of faith is God.
The companion of faith is hope.
The channel of faith is prayer.
The partner of faith is action.
The evidence of faith is obedience.
The beauty of faith is miracle.
The result of faith is change.
The reward of faith is growth.
The expression of faith is service.
The path of faith is joy.

□□

Friendship

Shri Khanindra Das.
B. Com. 3rd Year

Marriages , they say are made in Heaven
But friends like pearls are pecked and chosen,
Yet blessed are those who possess a friends
Who is stead fast and sincere till the end.

Friends are those who extend a hand
When you are sinking in to deep queksand ,

Friends are like candlles burning bright
taking care of you with their guiding light.

Friends are those who like ghee stick
though times that are thin and thick ,

Friends are those who willingly share
Both mirth and misery with goal care.

Friends are those who lend are car
to hear your anguish and bring you cheer.

Friends are those who lind their shoulder
In times of distress to make you boolder.

Showers and flowers
Last for a few hours
But friendship has such power
If lasts for ever.

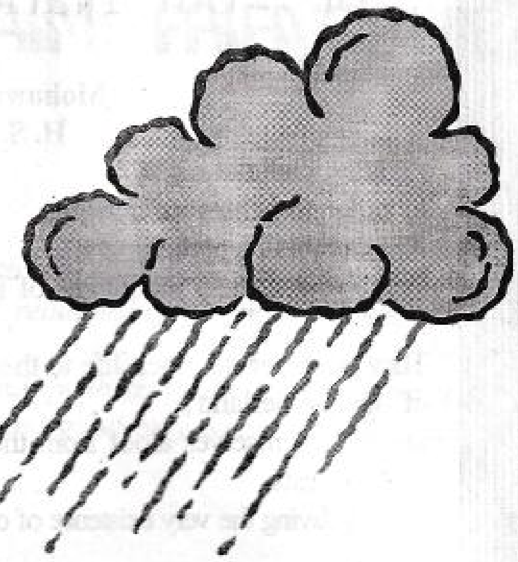

THE SKY

Narendra Dastider
H. S. 2nd Year

The sky is blue ,
Lovely too ;
But tell me God ,
where are you ?

The minds blow
Flowers grow ;
There is God
doesn't it show ?

Twinkle stars ,
They are ours ;
You are mine ,
And I am yours.

I CANNOT SEE

Tinni Sanyal
H. S. 1st year

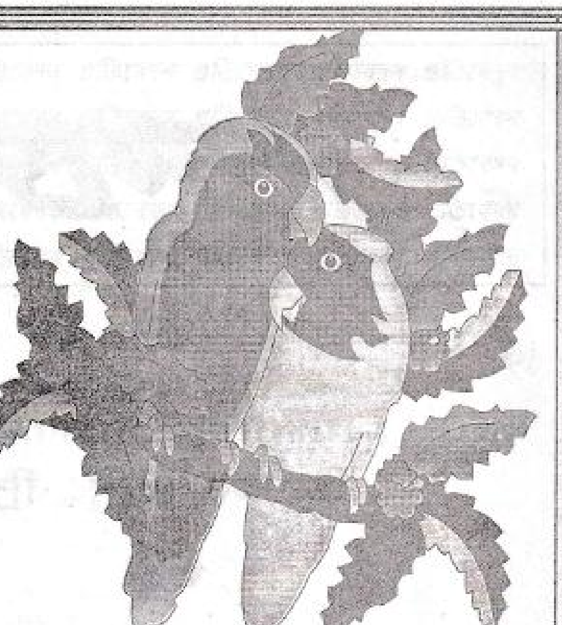

I cannot see, I cannot see
The Love birds in the sky
For they fly
And rest in a tree
I cannot see, I cannot see

I cannot see, I cannot see
The colours of the rainbow
And the honey collected by the bee
I cannot see, I cannot see

I cannot see, I cannot see
The sweetness in the nature
And how beautiful is she
I cannot see, I cannot see

I cannot see, I cannot see
My Lords creation love
To this Lock where is the key
I cannot see, I cannot see

I cannot see, I cannot see
I am not blind of my eyes
But blind of my heart
For worries are my dream
And darkness is my life.

□□

TO MY BELOVED TEACHER

Sri Ketro Nath Taye
B. Com 1st year

When I was young you natured me, a seed
which could grow well amidst the weeds.
Teacher it's you who shoved me the rightway
By which I'm become what I'm today.

When I has sad, you cheered me with your song
And the times I was wrong, you carseeted me with a tram
Teacher it's you who guided me all along.
So that I can choose the right from the wrong.

Teacher it's you who make me think deep
Always, wether I stay active asleep
It's you who teach me to love and cure
That which among my friends I can share.

Teacher it's you who try with act rest
To make my future be at it's best
So, I think you truly dear teacher
For you are the builder of my future.

□□

প্ৰতিবেদন

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন ঃ
সম্পাদক ঃ শ্ৰী সুশান্ত চক্ৰবৰ্ত্তী

১৯৬০ চনৰ কোনো এক শুভ মূহুৰ্ত্তত আমাৰ এই সৰু অনুষ্ঠানটি জন্ম হবৰে পৰা প্ৰতি বছৰে গতানুগতিক ভাবে ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকলৰ তথা মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন গঠনমূলক কাম - কাজ সমূহ সুচাৰুৰূপে পৰিচালিত কৰিবৰ বাবে '' ছাত্ৰ একতা সভা '' নামৰ ক্ষুদ্ৰ সংগঠনটিয়ে আগ-ভাগ লৈ আহিছে। তেনে এটি সংগঠনৰ কাৰ্য্যনিবাহক পদত অৱস্থিত হবলৈ পাই মই নিজকে ধন্য মানিছো, লগতে যি সকল ছাত্ৰ - ছাত্ৰী, বন্ধু - বান্ধবীয়ে সহায় সহযোগ আগবঢ়াই তেখেত সকলক সেৱা কৰিবলৈ উৎসাহ অনুপ্ৰেৰণাৰ দ্বাৰা মোক এই মহাবিদ্যালয়ৰ সাধাৰণ সম্পাদকৰ পদত অৱস্থিত কৰিলে, তাৰ বাবে তেখেত সকলক মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ ॥

এইখিনিতে স্বদেশ আৰু স্বজাতিৰ হকে যি সকল সূৰ্য্যসম অসম সন্তানে আমাৰ ভৱিষ্যতৰ বাবে তেওঁলোকৰ বৰ্ত্তমানবোৰ হাঁহি মুখে বিসজন দিলে, সেই সকল জ্ঞাত - অজ্ঞাত বীৰ শ্বহীদলৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰনাম জনাইছো ॥

কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহন কৰিয়েই সৰ্বপ্ৰথমে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সৌজন্যত ৩৭ তম বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ ২০ ডিচেম্বৰ তাৰিখৰ পৰা ২৭-১২-৯৯ তাৰিখলৈ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ পতাকা উত্তোলন কৰে মহাবিদ্যালয়ৰ অধক্ষ্য শ্ৰী যুত মনোমোহন দাস চাৰে। উৎসাহ আৰু উদ্দীপনাৰে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ পালন কৰা হয়।

বিগত বছৰ বিলাকৰ দৰে এইবছৰো মহাবিদ্যালয়ত সৰস্বতী পূজা সুন্দৰ আৰু সুস্থিৰ ভাবে পতা হয়। পূজাৰ কামত আমাক যি সকল শিক্ষাগুৰু আৰু বন্ধুবৰ্গই

সহায়ৰ হাত আগবঢ়ালে তেওঁলোকলৈ আমাৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ইয়াৰ পাছতে ৬ চেপ্তেম্বৰ ২০০০ ত মহাবিদ্যালয়ত নৱাগত সকলক আদৰনি জনাবৰ উদ্দেশ্যে এখনি নৱাগত আদৰনি সভাৰ আয়োজন কৰা হয়। উক্ত সভাত মুখ্য অতিথি হিচাবে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপক ধৰ ছাৰ উপস্থিত থাকে। আদৰণি সভাত সংগীত সন্ধিয়া আমন্ত্ৰিত শিল্পীৰ দ্বাৰা পৰিৱেশন কৰা হয়।

আমাৰ মহাবিদ্যালয় খন অসমৰ ভিতৰতে এখন নামজলা মহাবিদ্যালয়। তথাপিও আমাৰ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকলে আজিও বহু সমস্যাৰ সন্মুখীন হব লগা হৈ আছে। অৱশ্যে এইবাৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ হেঁচাত শ্ৰেনী সমূহ আগতকৈ নিয়মীয়া কৰোৱাৰ লগতে, শ্ৰেনী কোঠা সমূহত নতুন Fan লগোৱা হৈছে। বাহিৰা ছাত্ৰ - ছাত্ৰীক প্ৰশ্ৰয় নিদিয়াৰ বাবে Uniform নিয়মীয়া কৰা হৈছে লগতে সামান্য পৰিমানে Stage টোও মেৰামতি কৰা হৈছে। এই বিলাকৰ বাদেও আন কিছুমান দাবী আমাৰ আছিল, কিন্তু সময়ৰ অভাৱৰ বাবে সেইবিলাক আমি পূৰণ কৰিব নোৱাৰিলো। অনাগত দিন বিলাকত আমাৰ অনুজ সকলে এই আধৰুৱা কাম খিনি পূৰণ কৰিব বুলি আমাৰ বিশ্বাস।

অৱশ্যে সকলো বিলাক সমস্যা ছাত্ৰ একতা সভাই সমাধান কৰিব নোৱাৰে। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষক - কৰ্ম্মচাৰী তথা ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকলোৱে উমৈহতীয়া মনোভাৱেৰে আগবাঢ়িব লাগিব। তেতিয়াহে আমাৰ সকলো বিলাক সমস্যা সমাধান হ'ব বুলি আমি আশা কৰিব পাৰোঁ।

মোৰ কাৰ্য্যকালৰ এই সময়খিনিত মোক সহায় কৰা মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু সকল, কৰ্মচাৰী বৃন্দ, বন্ধুবৰ্গ - কৌস্তভ, লালন, চাকিল, ৰমেন, ভাস্কৰ, জোহেৰ, বিশ্বনাথ, লাল, সত্যজিত, গৌতম, বান্ধৱী - ইয়াসমিন, চন্দনা, ৰাখী আৰু হেমিৰ লগতে আমাৰ বাৰ্ষিক আলোচনী " বানিজ্য দৰ্পনৰ " সম্পাদক বন্ধু অমৰ ৰ নাম ন - লৈ থাকিব নোৱাৰিলো।

সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক - অধ্যাপিকা, কৰ্মচাৰী বৃন্দ আৰু ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকললৈ পুনৰবাৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিছোঁ।

জয়তু কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়।

জয় আই অসম।

সাধাৰণ সম্পাদক

সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদনঃ

সম্পাদক - শেখৰ জ্যোতি ফুকন

এখন সুন্দৰ দেশ গঢ়াৰ মধুৰ কল্পনাক বাস্তৱ ৰূপ দিবলৈ গৈ হাঁহিমুখে মৃত্যুক সাৱটি লোৱা সেই মহান শ্বহীদবৃন্দৰ প্ৰতি মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰনাম আগবঢ়াই মই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ পাতনি মেলিছো।

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে D.H.S.K. Com. মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ, মহোদয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সন্মানিত অধ্যাপক - অধ্যাপিকা, লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ কৰ্মকতা তথা ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকললৈ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছো। তদুপৰি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে এই দায়িত্ব গ্ৰহন কৰিবৰ বাবে যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মোক এই পদৰ উপযোগী ভাবি নিৰ্বাচিত কৰিছিল আৰু মহাবিদ্যালয়খনিৰ বাবে কিঞ্চিত সেৱা আগবঢ়াবলৈ সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুযোগ দিছিল, তেওঁলোকলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা যাচিছোঁ।

১৯৯৯ চনৰ ---- মাহৰ ----- তাৰিখে মই ছাত্ৰ একতা সভাৰ সহঃ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহন কৰিলো। কাৰ্য্যকালৰ সময়ত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ বছেৰেকীয়া কাৰ্য্যৱলীৰ প্ৰতিটো কামতে সাধাৰণ সম্পাদকৰ সহযোগী হিচাপে নিজৰ সাধ্য অনুসৰি নিয়াৰিকৈ মই মোৰ কৰ্তব্য পালন কৰি গৈছিলো। অভিজ্ঞতাৰ অভাৱ থকা সত্ত্বেও মই ধৈৰ্য্য, সাহস আৰু একাগ্ৰতাৰে নিজৰ কাৰ্য্যসমূহ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলো। এই কৰ্তব্যপালনৰ সময়ত যি সকল শুভাকাঙ্খীয়ে মোক উৎসাহ তথা প্ৰত্যক্ষভাৱে সহায় আগবঢ়াইছিল, তেওঁলোকৰ ওচৰত মই চিৰঋণী। মই মোৰ কৰ্তব্যপালনত কিমানদূৰ সফল হ'লো, সেয়া আপোনাসৱৰ বিচাৰ্য্য বিষয়। এই সফলতা বিফলতাৰ মাজতেই এই বহুখিনি অভিজ্ঞতা অৰ্জণ কৰিলো, যি অভিজ্ঞতাই মোক শিক্ষা দিয়াৰ লগতে সামাজিক কামৰ প্ৰতি ভৱিষ্যতে উৎসাহ উদ্দীপনা যোগাব। এবছৰীয়া কাৰ্য্যকালত আমাৰ একতা সভাই সময়ৰ অভাৱত অথবা সুবিধাৰ অভাৱত যিখিনি কাম কৰিবলৈ অপৰাগ হ'ল, সেইখিনি আধৰুৱা কাম পৰৱৰ্তী কাৰ্য্য নিৰ্বাহিকে যেন যথেষ্ট বলিষ্ঠ পদক্ষেপেৰে আৰু কৰ্তব্যনিষ্টাৰে সম্পূৰ্ণ কৰিব পাৰিব, সেয়ে মোৰ

একান্ত বিশ্বাস ।

সদৌ শেষত মোৰ অনিচ্ছাকৃত ভূল - ভ্ৰান্তিৰ বাবে সদৌটিৰ ওচৰত এই প্ৰতিবেদনৰ জৰিয়তে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ তথা আলোচনী খনৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰিলো ॥

ধন্যবাদেৰে
সহকাৰী সাধাৰণ সম্পাদক

□□

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকা ঃ

সম্পাদিকা - শ্ৰীমতী ইয়াচমিন চুলতানা আহমেদ ।

জয় জয়তে কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয়, অধ্যাপক - অধ্যাপিকা সকললৈ মোৰ বিনম্ৰ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো। ১৯৯৯ -২০০০ চনৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকা পদৰ বাবে বিপুল ভোটত বিজয়ী হোৱা নানা দিহা পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা সমূহ বন্ধু - বান্ধৱী তথা ভাইটি - ভণ্টিসকললৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো ।

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকা বুলি কলে কেৱল ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ দায়িত্বয়ে নহয়, আন উপৰিও, ছাত্ৰী সকলৰ আন্তঃখেলকমূহৰ দাযিত্বও বহন কৰিব লগা হৈছিল । এই দাযিত্ব গ্ৰহন কৰি মোৰ মনলৈ ভয় ভয় ভাব আহিছিল । কাৰণ তেনে দাযিত্ব গ্ৰহন কৰাৰ মোৰ পূৰ্বৰ কোনো অভিজ্ঞতা নাছিল । তথাপিও সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী, শিক্ষক - শিক্ষয়িত্ৰীবৃন্দৰ সহযোগত কৰ্য্যক্ষেত্ৰত অগ্ৰসৰ হবলৈ সক্ষম হৈছিলো ।

কাৰ্য্যভাৰ পোৱাৰ অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে মহাবিদ্যালয়ৰ ৩৭ তম প্ৰতিবেদন

বাৰ্ষিক সপ্তাহ আৰম্ভ হয়। আন্তঃ খেলসমূহ .... তাৰিখে অনুষ্ঠিত হয়। আন্তঃ খেলসমূহৰ ভিতৰত বেডমিনটন আৰু টেবুল টেনিছৰ বাহিৰে আন খেলসমূহ কোনো অসুবিধা নোহোৱাকৈয়ে সুকলমে পাৰ হৈ যায়। উপযুক্ত ঠাইৰ অভাৱত আমি বেডমিনটন আৰু টেবুল টেনিছ 'ইনড'ৰ ইষ্টেডিয়ামত' খেলাব লগীয়া হয়। এই খেলসমূহত বহুত সংখ্যক ছাত্ৰীয়ে অংশ গ্ৰহন কৰিছিল। তাৰ ভিতৰত হয়তো সকলোৱে কৃতকাৰ্য্য হব নোৱাৰিলে। মই ভাবো যে সেইসকল খেলুৱৈয়ে নিজৰ মনটোক নিৰাশ নকৰি আৰু ভালকৈ খেলিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে যাতে ভৱিষ্যতে নিজৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ নাম উজ্জ্বল কৰিব পাৰিব।

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ যিখিনি নিম্নতম সুবিধা থাকিব লাগিছিল, সেইখিনিৰ অভাৱ ছাত্ৰী বন্ধুসকলে নিশ্চয় অনুভৱ কৰিছে। ছাত্ৰীসকলৰ অসুবিধা সমূহ দূৰ কৰিবলৈ চেষ্টা চলাইছো যদিও তাত মই ইমান কৃতকাৰ্য্য হব পৰা নাই। সেয়েহে মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্তৃপক্ষক কাতৰভাবে অনুৰোধ জনাও যে মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ অসুবিধাসমূহ দূৰ কৰে যেন। অন্যথাই এই সম্পাদিকাৰ পদ ভিত্তিহীন, মূল্যহীন তথা যুক্তিহীন। সমূহ ছাত্ৰীৰ কৰ্তৃপক্ষৰ ওচৰত আজি এটাই দাবী ''আমাৰ অসুবিধাসমূহ দূৰ কৰিব লাগে অনতি পলমে''।

মোৰ কাৰ্য্যকালত বিভিন্ন দিশত সহায় সহযোগিতা তথা দিহা পৰামৰ্শ দি বিশেষ, ভাবে উপকৃত কৰাৰ বাবে মই মোৰ উপদেষ্টা সকলৰ ওপৰত চিৰকৃতজ্ঞ। তেখেতসকলৰ ভিতৰত অধ্যাপিকা ৰাজখোৱা বাইদেউ, অধ্যাপিকা চপনালী বাইদেউ, বন্ধু সুশান্ত চক্ৰৱৰ্তী, শেখৰজ্যোতি ফুকন, নিপেন দাস, বাপি ৰক্ষিত, জিতুল সোনোৱাল, প্ৰমোদ কুমাৰ শৰ্মা, বান্ধৱী চন্দনা দত্ত, ৰাশি দাস, পায়ল আদিৰ নাম বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য।

সদৌ শেষত মোৰ এবছৰীয়া কাৰ্যকালত অজানিত ভাৱে হৈ যোৱা ভুল ভ্ৰান্তিবোৰৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিছো আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলো।

The results of Indoar games (girls) held in the last college week from 21st to 27th December 1999 as follows :-

1. **Badminton : - (Singles)**
   1st- Sanehayeeta Deb.
   2nd- Aparna Paul.
   3rd- Irani Raha.

2. **Table Tennis : - (Singles)**
   Winner- Aparna Paul.
   Runner - up - Alaka Taye.

প্ৰতিবেদন

3. **Ludo : - (Singles)**

1st - Meenakhsi Gogoi.
2nd - Aparna Paul.
3rd - Payel Bose.

4. **Badminton : - (Mix double)**

Winner - Bikram Chetia & Smita Buragohain.
Runner- up - Kishore Thapa & Yasmin Sultana Ahmed.
3rd position - Chandan Saikia & Aloka Taye.

জয় আই অসম
জয়তু ডিঃ হঃ সুঃ কানৈ বাঃ মহাবিদ্যালয় ।

ধন্যবাদেৰে
সম্পাদিকা ছাত্ৰী জিৰণি কোঠা ।

□□

খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

সম্পাদক : ৰমেন বৰবড়া

জয় জয়তে ডি. এইচ.এচ.কে.বানিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয় , অধ্যাপক, অধ্যাপিকা সকলৈলে মোৰ বিনম্ৰ শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো । ১৯৯৯ - ২০০০ চনৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ পদৰ বাবে মোক নিৰ্বাচিত কৰা তথা, নানা দিশত পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা সমূহ বন্ধু বৰ্গ তথা ভাইটি - ভন্টি সকলৈলে মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো, আৰু এই ছেগতে দেশ মাতৃৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ হেতু প্ৰাণ আহুতি দিয়া মহান ব্যক্তি সকলৈলে শ্ৰদ্ধাৰে অশ্ৰু অঞ্জলি নিবেদিলো ।

খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহন কৰা অলপ দিন পিছতেই আমাৰ ৩৭ তম মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উদযাপন কৰা হয় । আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ক্ৰিয়া শাখাৰ বহিঃবিভাগত অংশ গ্ৰহন কৰা ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ সংখ্যা তেনেই নগন্য আছিল যি নেকি এখন মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ বাবে অতি পৰিতাপৰ বিষয় । অৱশ্যে অতি কম সময়ৰ ভিতৰত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহটি উদযাপন কৰিব লগা হোৱাত বহু ছাত্ৰ - ছাত্ৰীয়ে বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা সমূহত অংশ গ্ৰহন কৰিব নোৱাৰাত ছাত্ৰ একতা সভাৰ তৰফৰ পৰা ক্ষমা বিছাৰিছো ।

মোৰ কাৰ্য্যকালত অনুষ্ঠিত মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহৰ খেল - ধেমালিত সফলতা অৰ্জন কৰা খেলুৱৈ সকলৰ নাম আৰু প্ৰতিযোগিতা কৰা খেল সমূহ উল্লেখ কৰা হ'ল।

1) **100 meter race (Boys')**
1st position - Sri Sunil Chatri.
2nd position - Sri Dipankar Borgohain.
3rd Position - Sri Binod Kower.

2) **200 meter race (Boys')**
1st position - Sri Chanchal Saikia.
2nd position - Sri Anup Phukan & Sri Sunil Chatri.
3rd Position - Sri Joy Ghosh.

3) **400 meter race (Boys')**
1st Position - Sri Sunil Chatri.
2nd Position - Sri Joy Ghosh.
3rd Position - Sri Chanchal Saikia.

4) **800 meter rece (Boys')**
1st Position - Anup Phukan.
2nd Position - Niranjan Chetia.
3rd Position - Dimbeshwar Kakoty.

5)**1500 meter race (Boys')**
1st position - Sri Anup Phukan.
2nd position - Sri Joy Ghosh.
3rd position - Sri Ramesh Yadav.

6) **4 x 100 relay race**
First Group - (1) Sri Sunil Chatri.
(2) Sri Anup Phukan.
(3) Sri Prakas Dihingia.
(4) Sri Joy Ghosh.
Second Group -(1) Sri Kishore Thapa.
(2) Sri Jainul Hussain.
(3) Sri Sakil Ahamed Khan.
(4) Sri Diganta Rajkownar
Thrid Group - (1) Sri Chitraranjan Sonuwal.
(2)Sri Chanchal Saikia.
(3) Sri Bhigu Deori.
(4) Sri Dipankar Borgohain.

7) **Short Put :-**
1st Position - Sri Biswajit Hatibaruah.
2nd position - Sri Raban Kumar Gogoi.
3rd Position - Sri Sakil Ahamed Khan.

8) **Long Jump :-**
1st Position - Sri Kishor Thapa.
2nd Position - Sri Dipankar Borgohain.

9) **High Jump :-**
1st Position - Sir Chitraranjan Sonuwal.
2nd Position - Sri Chanchal Saikia & Sri Dipankar Borgohain.
3rd Position - Sri Kishore Thapa.

10) **Javeline Through :-**
1st Position - Sri Dimbeshur Kakoty.
2nd Position - Sri Diganta Rajknowar.
3rd Position - Sri Santanu Borah.

11) **Triple Jump :-**
1st Position - Sri Kishor Thapa.
2nd Position - Sri Chitraranjan Sonowal.

প্ৰতিবেদন

12) **Discuss Through :-**

1st Position - Sri Paban Kr. Gogoi.
2nd Position -Sri Chitraranjan Sonowal.
3rd Position - Sri Dimbeshur Kakoty.

13) **The Team of Football :-**

i) Sri Dimbeshur Kakoty.
ii) Sri Jitul Sonowal.
iii) Sri Bikamjit Chetia.
iv) Sri Prasanta Gogoi.
v) Sri Sunil Chetry.
vi) Sri Partha Bikash Das.
vii) Sri Shekhar Jyoti Phukan.
viii) Sri Kishor Thapa.
ix) Sri Prabir Bamuwa.
x) Sri Ramesh Jadav.
xi) Joy Ghosh.

উপৰুক্ত প্ৰতিযোগী সকললৈ মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলো । মোৰ কাৰ্য্যকালত সকলো প্ৰকাৰেৰে সহায় সহযোগিতা তথা দিহা পৰামৰ্শ দি খেল বিভাগৰ দায়িত্বত থকা মাননীয় উপদেষ্টা মহোদয় শ্ৰীযুত প্ৰশান্ত দাস, শ্ৰীযুত এচ.পাল চাৰৰ লগতে কে. গোস্বামী, এচ.এম. ভাগৱতী, তঙ্ক উপাধ্যায় চাৰ, চপ্লালী বাইদেউ, আৰু এন বৰবৰা চাৰ, ৰমা গগৈ চাৰৰ ওচৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞতা ॥

তাৰোপৰি সকলো সময়তে মোৰ সৈতে সহযোগ কৰা সুশান্তৰ লগতে অন্যান্য বিভাগৰ সম্পাদক সম্পাদিকা সকললৈ মোৰ অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলো । অন্যহাতে মোৰ বন্ধু প্ৰচান্ত, চুনিল, বিক্ৰম, বিজয়, ৰঞ্জিত, দেৱ, অমৰ আৰু জ্ঞাতে অজ্ঞাতে সহায় সহযোগিতা কৰা বন্ধু-বান্ধৱী সকলৰ প্ৰতি অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিবই লাগিব অন্যথাই ই মোক স্বাৰ্থপৰ বুলি পৰিচয় দিব । কিয়নো তেওঁলোকৰ কোনো বীৰণৰ বিষয় বাবদ নিযুক্তি নাছিল যদিও মোক সহায় সহযোগ কৰাত অকনমানো অৱহেলা কৰা নাছিল । অৱশেষত ইয়াৰ বিচাৰ আপোনালোকৰ হাতত অৰ্পণ কৰিছো । কিয়নো এই চমু সময়চোৱাত কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত কিমান দূৰ সফলতাৰ সন্মূখীন হলো এই ক্ষেত্ৰত মই অজ্ঞাত। গতিকে সদৌ শেষত মোৰ সীমিত জ্ঞানেৰে খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ কাৰ্য্যভাৰ পৰিচালনা কৰোতে বৈ যোৱা ভুল ক্ৰুটিবোৰৰ বাবে আপোনালোক সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি আৰু পুনৰ সকলোলৈকে পৰম শ্ৰদ্ধা জনাই মোৰ এই চমু প্ৰতিবেদন খনি সামৰণি মাৰিলো ॥

জয় আই অসম ।

□□

সমাজ কল্যান ও সাংস্কৃতিক সম্পাদক ঃ

সম্পাদক - নিপেন দাস

প্রতিবেদনৰ আৰম্ভনিতে যি সকল বীৰ বীৰঙ্গনাই নিজৰ বুকুৰ তেজ দি মাতৃভূমিক জিলিকাবলৈ নিজৰ প্ৰানৰ আহুতি দিছিল সেই মহান লোক সকলক শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰিছো।

প্ৰথম কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহন কৰিয়েই প্ৰতিবছৰৰ দৰে এই বছৰো শ্ৰী শ্ৰী স্বৰস্বতী পুজা অতি উলহ মালহেৰে উৎযাপন কৰা হ'য়। উল্লেখযোগ্য যে প্ৰতিবছৰে পালন কৰি অহা পুজা এই বছৰ সম্পুৰ্ণ বিপৰীত আছিল। এই বাৰৰ পুজাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ আৰু অধ্যাপক অধ্যপিকা সকলৰ উপৰিও সৰহ সংখ্যক ছাত্ৰ - ছাত্ৰী উপস্থিত থাকে।

মহাবিদ্যালয়ৰ এক আকৰ্ষণীয় আকৰ্ষণ হ'ল মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ। প্ৰতি বছৰৰ দৰে এই বছৰো ২০।১২।১৯৯৭ তাৰিখে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ আৰম্ভ হয়। অন্য বছৰৰ তুলনাত এই বছৰৰ প্ৰতিযোগিতা সমুহত প্ৰতিযোগিৰ সংখ্যা উৎসাহ মূলক আছিল, কিন্তু মোৰ অনিভিজ্ঞতাৰ কাৰণত প্ৰতিযোগিতা সমূহ অনুষ্ঠিত কৰাত যথেষ্ঠ পলম আৰু অসুবিধাৰ সন্মুখিন হব লগা হৈছিল। এই ক্ষেত্ৰত অধ্যাপক প্ৰদীপ কুমাৰ হাজৰিকা চাৰ, কিৰণ হাজৰিকা চাৰ, প্ৰশান্ত দাস চাৰ, অধ্যাপিকা হাতী বৰুৱা বাইদেউ আৰু ৰাজখোৱা বাইদেউৱে যিকন সময় ব্যয় কৰি বিভিন্ন সময়ত দিহা পৰামৰ্শ দি মোৰ যি উপকাৰ কৰিলে তাৰ বাবে মই তেওঁলোকৰ ওচৰত চিৰ ঋণী হৈ থাকিম আৰু তেওঁলোকলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো আৰু লগতে বিভিন্ন সময়ত সহায় আগবঢ়োৱা বন্ধু ইমদাদ, শেখৰ, অসীম, অমৰ, ডিম্বেশ্বৰ, জোহেৰ, যাচমিন, চন্দনা আৰু অনান্য সকলোলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো।

সদৌশেষত সকলোৰে ওচৰত মোৰ কাৰ্য্যকালৰ ভিতৰত অনিচ্ছাকৃত ভাৱে কৰা ভূল ভ্ৰান্তিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিলো। হয়তো কাৰ্য্যকালছোৱাত যিমান দূৰ আগবাঢ়িব লাগিছিল পৰা নাই। ভূল ক্ৰতিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি সকলোলৈ প্ৰীতি আৰু শুভেচ্ছা জনাই লগতে সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী তথা মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভবিষ্যতৰ কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰনী মাৰিলো॥

প্ৰতিবেদন

Quiz

1st - Abhijit Biswas.
Prasun Roy Choudhury.
Abhijit Mazumdar.

2nd - Abhilekh Knowar.
Jamson Changmai.
Dipankar Hazarika.

3rd - Surajit Mazumdar.
Pankaj Bawari.
Subit Sonowal.

Mono Acting

1st - Sri Padma Lochan Knowar.
2nd - Sri Anup Sonar.
3rd - Sri Jitul Sonowal.

Extempore Speech

1st - Aparna Paul.
2nd - Sri Khalid Ahmed.
3rd - Sri Nayan Moni Chetia.

Recitation

Assames :-
1st - Sri Padma Lochan Knowar.
2nd - Sri Romen Borbora.
3rd - Sri Bikramjit Chetia.

English : -
1st - Sri Dimbeshur Kakoty.
2nd - Sri Khalid Ahmed.
3rd - Sri Zoheb Hussain.

Hindi : -
1st - Sri Promod Kr. Sharma.
2nd - Sri Nipen Das.
3rd - Sri Bijoy Prodhar.

Bengali : -
1st - Sri Rajib Sengupta.
2nd - Sri Padma Lochan Knowar.
3rd - Sri Jitul Sonowal & Roman Borbora.

Fashion Show
1st - Dipanjali Sonowal.
2nd - Sri Iftikar Jalil.
3rd - Chandana Dutta & Shantanu Bora.

জয়তু কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়
সমাজ কল্যান ও সাংস্কৃতিক সম্পাদক
১৯৯৯ - ২০০০ ।

প্ৰতিবেদন

সংগীত বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

সম্পাদক - জয়ন্ত দাস

ভাৰতবৰ্ষৰ পুৰ্ববাঞ্চলত অৱস্থিত বৃহত্তম মহাবিদ্যালয় কেইখনৰ ভিতৰত এই কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয় অন্যতম। কানৈ তীৰ্থৰ এই জ্ঞান বৃক্ষৰ শীতল ছাঁত দীক্ষা লবলৈ অহা এজাক পোহৰ সন্ধানী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সুপ্ৰিয় সতীৰ্থৰ আন্তৰিক মৰমং শুভ - ইচ্ছাৰ বিনিময়ত ১৯৯৯ - ২০০০ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ অদ্ভুত পূৰ্ব সাধাৰণ নিৰ্বাচনত সংগীত বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে বিজয়মাল্য গ্ৰহন কৰিবলৈ পোৱাত নিজকে ধন্য মানিছো আৰু সেইসময়লৈ পৰম কৃতজ্ঞতা আৰু অন্তৰভৰা সস্নেহ শুভ - ইচ্ছা যাচিছোঁ।

নাজানো কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহন কৰি ছাত্ৰ একতা সভাৰ অতি আদৰৰ, চেনেহৰ অলংকাৰেৰে বিভূষিত এই আসনখনৰ মৰ্য্যদা আৰু সদব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিছো নে নাই। কিন্তু মই জানি শুনি কোনো ধৰণৰ অসৎ ব্যৱহাৰ কৰা নাই। অজানিতে যদি মোৰ ভুল হৈছে ভুল ক্ৰুটিৰ বাবে সকলোৰে ওচৰত কৰ যোৰে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ।

কাৰ্য্যভাৰ হাতত লৈয়ে যিখিনি কাৰ্য্য গভীৰ আস্থা আৰু আন্তৰিকতাৰে সু - সম্পন্ন কৰা হ'ল তাৰ খাতিয়ান দাঙি ধৰিবলৈ পয়াস কৰিছো।

কাৰ্য্যকালৰ আৰম্ভনিতেই অনুষ্ঠিত কৰা হ'ল বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ। প্ৰতিবছৰৰ দৰেই সংগীত বিভাগৰ বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা সমূহ পতা হ'ল। বিচাৰকৰ মতে প্ৰতিযোগিতা সমূহ উন্নত মানদণ্ডৰ হৈছিল। এইবাৰ সংগীত বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতাত - প্ৰধান প্ৰতিযোগিতা সংযোজন কৰা হ'ল। সেই কেইটা হৈছে - ১। জ্যেতি সংগীত, ২। ৰবীন্দ্ৰ সংগীত, ৩। ভজন, ৪। বিষ্ণু - ৰাভা সংগীত, ৫। আনটকৰী, ৬। বিহুগীত।

সময়ৰ দৰে ভাল চকু কাৰোৰে নাই। সাধনা আৰু সময় একেলগে থাকে। সময় নিজৰ ঠাইত ৰৈ থাকে আৰু আমি মৃত্যুলৈ আগবাঢ়ি গৈ থাকো। এই কথালৈ লক্ষ্যৰাখি মহাবিদ্যালয়ত বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতা মাজে সময়ে ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ আনন্দৰ বাবে আৰু উপকৃত হবৰ বাবে পাতিব লাগে।

প্ৰতিবেদন

ছাত্র একতা সভাৰ সভাপতি তথা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত মনমোহন দাস দেৱ, শ্ৰীযুত ধ্ৰুৱজ্যোতি ভট্টাচাৰ্য্য,শ্ৰীযুত খনীন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগবতী, শ্ৰীযুত ৰমাকান্ত গগৈ, শ্ৰীযুত পুলিন ৰাজবংশী, শ্ৰীযুত প্ৰশান্ত দাস আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো চাৰ, বাইদেউ সকলোলৈকে মই শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা নিবেদিছো।

বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ সংগীত প্ৰতিযোগিতা সমূহ সূচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰা আৰু বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত হিতোপদেশ সুপৰামৰ্শ দিওঁতা শ্ৰীযুত ধ্ৰুৱজ্যোতি ভট্টাচাৰ্য্য, শ্ৰীযুত খনীন্দ্ৰ মিশ্ৰ ভাগৱতী আৰু আমন্ত্ৰিত বিচাৰক শ্ৰীযুত মানিক দাস, মুক্তি সিং লোহাৰ, তৰুণ চেতীয়া দেৱলৈ কৃতজ্ঞতা জনাইছো।

কাৰ্য্যকালৰ আৰম্ভনিৰে পৰা আজিলৈকে মোৰ লগত ছাঁৰ দৰে লাগি সহায় আগবঢ়োৱা এই কেইজন বন্ধু তথা শুভাকাংখী মোৰ অন্তৰত নিমজ্জিত হৈ অক্ষয় হৈ ৰ'ব। সৰ্ব্বশ্ৰী - পদ্মলোচন কোৱঁৰ, প্ৰশান্ত গগৈ, কমল দাস, অমৰজিৎ গগৈ, ভাস্কৰ গগৈ, ধ্ৰুব শইকীয়া, প্ৰৱীন সোনোৱাল, ৰোহন গগৈ সকলোলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

লগতে ছাত্ৰী সকলক এই সুযোগতে বিনম্ৰ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ হয়াৰ উপৰিও অজানিতে নাম থাকি যোৱা বন্ধু - বান্ধবী সকলৈ আন্তৰিক মৰম থাকিল।

প্ৰতিবেদন লিখি থাকিলে ওৰকে নপৰে, আজিৰ প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰণি মাৰিছো।

সদৌ শেষত কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ - একতা সভাৰ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী তথা সমূহ অধ্যাপক, অধ্যাপিকাৰ ভৱিষ্যত মংগল কামনা কৰিছোঁ।

বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহৰ বিভাগৰ ফলাফল সমূহ এনেধৰণৰ ঃ--

Music Competition

1. **Borgeet : -**
   Sibu Dey - Consolation Prize.

2. **Bhajan : -**
   Rajiv Sengupta - Consolation Prize.

3. **Jyoti Sangeet : -**
   (a) Rajiv Sengupta - 1st
   (b) Amrit Magar - 2nd
   (c) Sibu Dey - 3rd

প্ৰতিবেদন

4. **Bishnu Rabha Geet : -**
(a) Rajiv Sengupta - 1st
(b) Amrit Magar - 2nd

5. **Rabindra Sangeet : -**
(a) Rajiv Sengupta - 1st
(b) Sibu Dey - 2nd
(c) Krishna Prasad Das - 3rd

6. **Modern Song : -**
(a) Rajiv Sengupta - 1st
(b) Sankar Chetri - 2nd
(c) Amrit Magar - 3rd

7. **Group Dance : -**
(a) Chandana Dutta (Group)A - 1st
(b) Kaushik Paul (Group)B - 2nd
(c) Chanchal Saikia (Group)C -3rd

8. **Solo Dance : -**
(a) Arparna Paul - 1st
(b) Kaushik Paul - 2nd
(c) Hemi Sonowal - 3rd

9. **Bihu Geet :-**
(a) Nipen Das - 1st
(b) Satya Gohain - 2nd
(c) Anup Phukan - 3rd

10. **Antaksharee : -**
(a) Amrit Saharia (Group)A - 1st
(b) Padma Loshan (Group)B - 2nd
(c) Arpanna paul (Group)C - 3rd
(d) Khalid Ahmed (Group)D - 4th

ছাত্ৰ ঐক্য জিন্দাবাদ
সংগীত বিভাগৰ সম্পাদক
ডিঃ হঃ সূঃ কানৈ বানিজ্য মহাবিদ্যালয় ।

□□

" বানিজ্য দৰ্পণৰ " আঁৰত

সঁচা কথা কবলৈ গলে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ পূৰ্ণ সমৰ্থনত বিনা প্ৰতিদণ্ডিতাৰে আলোচনী সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচন হোৱাৰ সময়তেদৃঢ় প্ৰতিজ্ঞ হৈছিলো এই সংখ্যাৰ বানিজ্য দৰ্পণ খনিক সৰ্বাঙ্গণ সুন্দৰ কৰি গঢ়ি সকলোৰে হাতত তুলি দিম বুলি। আৰু এই ক্ষেত্ৰত কিমান সফল হৈছো বা নহৈছো সেইয়া একমাত্ৰ আপোনালোকৰ বিচাৰ্য্যৰ বিষয়।

প্ৰকৃতাৰ্থত আলোচনী খন যিমান সুন্দৰ কৰিম বুলি ভাবিছিলো সিমানখিনি মই কৰিব নোৱাৰিলো একমাত্ৰ মহাবিদ্যালয়ত থকা আলোচনীখনৰ সিমীত পুজিৰ বাবে। ফলত আমি (সম্পাদনা সমিতি) বহু অসুবিধাৰ সন্মুখিন হ'ব লগা হৈছিল। যিহেতু এনে এটা সামান্য পুজিৰে ইমান ডাঙৰ কাম এটা কৰিবলৈ সাহস কৰাটো বৰ দুখাধ্য।

আলোচনী খন সম্পাদনা কৰিবলৈ যোৱাৰ প্ৰাক মূহুৰ্ত্ততে আমি ঠেকা খাই ৰব লগা হৈছিল। যিহেতু সম্পাদক বা সম্পাদনা সমিতি থাকিলেই আলোচনী এখন প্ৰকাশ কৰিব পৰা নাযায়। ইয়াৰ বাবে লাগিব নিৰ্দিষ্ট উপাদান অৰ্থাৎ উৎকৃষ্ট মানদণ্ডৰ লিখনি। অৱশ্যে বহু কষ্টৰ মূৰত জাননী দি, অনুৰোধ কৰি আৰু কিছুমানক এক প্ৰকাৰ হেঁচা প্ৰয়োগ কৰিয়েই আলোচনী খনৰ বাবে লিখনি সমূহ সংগ্ৰহ কৰা হ'ল। সংগ্ৰহ কৰা কিছু সংখ্যক লিখনি আমি মানদণ্ড অনুযায়ী বাতিল কৰিব লগাও হ'ল। তাৰ বাবে লিখক লেখিকা সকলৰ আগত মই ক্ষমা বিচাৰিছো।

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকলৰ প্ৰতি মোৰ এটা অনুৰোধ - মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী হিচাবে সকলোৱে মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী সম্পাদকৰ পৰা আলোচনী এখন আশা কৰে। কিন্তু এটা কথা তেওঁলোকে মনত ৰখা দৰকাৰ যে আলোচনী এখন তেতিয়াহে পূনাঙ্গ হ'ব যেতিয়া তেওঁলোকে সকলোৱে নিজৰ নিজৰ Article বিলাক সম্পাদকৰ হাতত দিব। যাৰ দ্বাৰা আলোচনী খনে পূৰ্ণতা পাব। গতিকে লেখা মেলাৰ প্ৰতি বানিজ্য ছাত্ৰৰ এই অনিহা ভাব টো এতিয়াই আঁতৰাই পেলাব লাগে। তেতিয়াহে ভবিষ্যতে ইয়াতকৈও এখন উন্নত মানদণ্ডৰ আলোচনী প্ৰকাশ হ'ব।

আশা ৰাখিছো অনাগত দিন বিলাকত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী '' বানিজ্য দৰ্পণ '' খনি অধিক উন্নত মানদণ্ডৰ হয় ॥

সম্পাদক

অমৰজিৎ গগৈ

কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ ঃ

আলোচনী খন প্ৰকাশ কৰিবলৈ আগবাঢ়োতে মোক বিভিন্ন দিহা পৰামৰ্শ দি সহায় সহযোগ আগবঢ়োৱা ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক শ্ৰীযুত ঘনশ্যাম অধিকাৰী চাৰ, কল্পনা খাউণ্ড বাইদেউ, চৰিতা গোস্বামী বাইদেউ, কিৰণ হাজৰিকা চাৰ ।

- বিভিন্ন সময়ত দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু সকল ।
- আলোচনী খনৰ বাবে নিজৰ লিখনি পঠিওৱা লেখক লেখিকা সকল ।
- সম্পাদনা সমিতিৰ সকলো সদস্য ।
- বেটুপাত অংকন কৰি সহায় আগবঢ়োৱা ভাইটি ধ্ৰুৱজ্যোতি শইকীয়া ।
- ১৯৯৯ - ২০০০ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ বিষয় ববীয়া ।
- ভাতৃপ্ৰতীম বন্ধু অনুপম বৰগোহাঁই, দিপাঙ্কৰ বৰগোহাঁই, লক্ষ্যজিত গগৈ, প্ৰনবজ্যোতি বৰুৱা, ত্ৰলোক্য দত্ত, টুল টুল নেঁওগ, প্ৰাঞ্জল দুৱৰা, জ্যোতিস্মান শইকীয়া, জয়ন্ত দাস, বান্ধবী চন্দনা দত্ত, পাঞ্চালী বৰুৱা, লগতে টুবাৰ আৰু ঋতু ।

প্ৰতিবেদন

- কেতিয়াবা হৰ্থাৎ লগ পাই আলোচনী খন কেতিয়া পাম ? বুলি আশাৰে প্ৰশ্ন কৰা সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী তথা শিক্ষা গুৰু সকল ।

- উপলা প্ৰেছৰ স্বতাধিকাৰী বিৰেন্দ্ৰনাথ কাকতি দেৱ । ভাইটি ৰঞ্জিত কাকতি আৰু ভন্টি ৰাখী মনী কাকতি ।

- লগতে মই কৃতজ্ঞতা জনাব বিচাৰো বিভিন্ন সময়ত আমাক বিভিন্ন কামত সহায় কৰা মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী বৃন্দ ॥

প্ৰতিবেদন

BANIJYA DARPAN

The Yearly Magazine of DHSK Commerce College, Dibrugarh.

Year	Ex - Editor
1964 - 65	Shri Lalit Baruah.
1965 - 66	——
1966 - 67	Shri Lakheswar Maran
1967 - 68	Shri Banshsidhar Nama
1968 - 69	Shri Pritambar Borgohain
1969 - 70	——
1970 - 71	Shri Deoki Nandan Deorah
1971 - 72	Shri Anop Gogoi (Not Published)
1972 - 73	Shri Birendra Kr. Medhi (Not Published)
1973 - 74	Shri Jogesh Dhadumia
1974 - 75	Shri Bhupendra Sarma
1975 - 76	Shri Ashok Chowdhury
1976 - 77	Shri Surjya Kanta Hazarika
1977 -78	Shri Gautam Mazumdar
1978 - 79	Shri Ravindar Singh Sehara
1979 - 80	Shri Kamal Chandra Chuteo
1980 - 81	(No Election Held)
1981 - 82	Shri Partha Pratim Bhuyan
1982 - 83	Shri Gunjan Bora (Not Published)
1983 - 84	Shri Nirupoma Gogoi
1984 - 85	Shri Mithu Bhattacharjee
1985 - 86	Shri Debanuj Dhar (Not Published)
1986 - 87	——
1987 - 88	Shri Guru Bachan Singh
1988 - 89	Shri Rohini kr. Gogoi (Not Published)
1989 - 90	Shri Dhairzya Hazarika
1990 - 91	Shri Karuna Hazarika
1991 - 92	Shri Nipon Hazarika
1992 - 93	Shri Giyas Ali
1993 - 94	Shri Baikuntha Gogoi (Not Published)
1994 - 95	Shri Kiran Chetia
1995 - 96	Shri Prasanta Borpotra Gohin
1996 - 97	Shri Jitendra Ozha
1997 - 98	Shri Hemanta Tamuly (Not Published)
1998 - 99	(Not Election Held)

And This Issue is edited by - Amarjit Gogoi (1999 - 2000)